

قواعد اللغة العبرية (تطبيقات ونصوص)

تأليف

سعيد صريح
كلية الآداب - جامعة القاهرة

د. فاروق محمد حوروي
كلية الآداب - جامعة القاهرة

١٩٧٦

دار الثقافة
بالقاهرة
للطباعة والنشر

قواعد اللغة العبرية (تطبيقات ونصوص)

تأليف

شعير صبريت
كلية الآداب - جامعة القاهرة

د. فاروق محمد جوي
كلية الآداب - جامعة القاهرة

١٩٧٦

دار الثقافة
للطباعة والنشر
بالقاهرة

مقدمة

بدأت دراسة اللغة العبرية وآدابها في مصر في العشرينات من هذا القرن . وكانت تدرس كلفة إضافية في كلية دار العلوم وقسم اللغة العربية بكلية الآداب جامعة القاهرة . وكان الهدف من هذه الدراسة هو خدمة اللغة العربية في مجالات اللغة والنحو والدراسات السامية المقارنة .

في ذلك الحين كان النشاط الصهيوني ملحوظا وكان العرب يحسون بخطورة هذا العدو الشرس ، ولديكنهم لم يدركوا أهمية اللغة العبرية كسلاح له فاعليته في هذه المعركة ، إلا بعد الصدام العسكري الذي حدث في سنة ١٩٤٨ . حينئذ أفاق العرب من غفلتهم وعرفوا أهمية هذه اللغة ، فهي التي تتيح لهم قراءة كل ما يكتبه الصيونيون في صحفهم وكتبهم . بهذا يمكن تتبع أخبار العدو ونشاطه في كافة المجالات ، وكذلك فهم شخصيته وأسلوبه في العمل والتفكير .

ولهذا أنشئ في كلية الآداب بجامعة عين شمس أول قسم للغات الشرقية ، الغرض منه هو دراسة هذه اللغات لذاتها بالإضافة إلى دراستها من أجل خدمة اللغة العربية . ثم انشئ قسم مماثل في جامعة القاهرة .

وهدفنا من هذا الكتاب الذي تقدمه للقارئ العربي هو دراسة اللغة العبرية الحديثة لذاتها . وهو مجرد مصباح يضيء له السبيل ويعينه على السير نحو الهدف لو أراد اتقان هذه اللغة والتعمق في فهمها .

ونتمنى أن ينال هذا الكتاب رضا القارئ العربي ، وأن يجد فيه ضالته المنعقدة ، وأن يعينه على تحقيق بغيته . والله الموفق وهو خير معين .

المؤلفان

Faint, illegible text, possibly bleed-through from the reverse side of the page.

حروف الأبجدية

عدد حروف الأبجدية العبرية اثنا عشر وشرن حرفا هي :

الحرف العبري	الخط المطبوع	الخط اليدوي	الحرف العبري	نطق الحرف بالعربية	القيمة العددية
א	א	א	אלף	آلف	١
ב	ב	ב	בית	بيت	٢
ג	ג	ג	גבול	جبل	٣
ד	ד	ד	דלת	دالت	٤
ה	ה	ה	הא	هـ	٥
ו	ו	ו	ו	واو	٦
ז	ז	ז	זית	زين	٧
ח	ח	ח	חית	حيط	٨
ט	ט	ט	טית	طيت	٩
י	י	י	יוד	يود	١٠
כ	כ	כ	כף	كاف	٢٠
ל	ל	ל	לאמד	لامد	٣٠
מ	מ	מ	מ	ميم	٤٠
נ	נ	נ	נ	نون	٥٠
ס	ס	ס	ס	سامخ	٦٠

القيمة العددية	نطق الحرف بالعربية	الحرف العبري	الخط اليدوي	الخط المطبوع	الحرف العبري
٧٠	عين	א	א	א	ע
٨٠	فهي	ב	ב	ב	פ
٩٠	صادي	ג	ג	ג	צ
١٠٠	قوف	ד	ד	ד	ק
٢٠٠	ريش	ה	ה	ה	ר
٣٠٠	شين	ו	ו	ו	ש
	تسين	ז	ז	ז	ס
٤٠٠	تاو	ח	ח	ח	ת

ملحوظات:

- ١ - تكتب اللغة العبرية من اليمين الى اليسار مثل معظم اللغات السامية الاخرى وتكتب حروف الابجدية منفصلة احدها عن الآخر .

٢ - يختلف شكل خمسة حروف اذا وقعت في آخر الكلمة وهي :

الحروف	شكله في اول الكلمة أو وسطها	شكله في آخر الكلمة
الكاف	ك	ك
الميم	م	م
النون	ن	ن
الفاء	ف	ف
الصاد	ص	ص

كل هذه الأحرف ذات خط رأسي يكتب أسفل السطر باستثناء

الميم
أشلة

أيضا	ג	ذهب	ק
قطف	ק	أعطى	ק
شجرة	ץ	قفز	ץ

٤ - تتشابه بعض الحروف تشابها كبيرا من حيث الشكل وهي :

مثل :	ו	والنون	ג	الجيم
شمعة	ו	حديدية	ג	ג
مثل :	כ	والكاف	ב	الباء
"كلب"	כ	بيت	ב	ב
مثل :	ח	والحاء	ה	الهاء
ساخن - حار	ח	جبل	ה	ה
مثل :	ז	والراء	ד	الداال
رأى	ז	نزل - هبط	ד	ד
مثل :	ך	والنون النهائية	ך	الواو
نعم	ך	خط	כ	כ
مثل :	ם	والميم النهائية	ם	الساخ
أم	ם	حصان	ם	ם

• - يختلف نطق ثلاثة حروف في العبرية الحديثة اذا وقعت في وسط المقطع أو نهايته ، وهذه الحروف هي :
 الباء ב والكاف כ والياء י ، فيصير نطقها وشكلها كالاتي :
 $\text{ב} = \text{כ}$ - خاء - $\text{י} = \text{פ}$ - فاء .
أمثلة :

בית	بيت	בית	أب
כתב	كتب	כתב	ركب
פה	فم	פה	قهوة

٦ - تنقسم الحروف العبرية من حيث المخرج الى :

- ١ - حروف حلقيية : $\text{א} ، \text{ה} ، \text{ו} ، \text{ל}$.
- ٢ - حروف حنكية : $\text{ג} ، \text{ד} ، \text{ז} ، \text{ח}$.
- ٣ - حروف لسانية لثوية : $\text{ט} ، \text{י} ، \text{כ} ، \text{ל} ، \text{מ} ، \text{נ}$.
- ٤ - حروف الصغير : $\text{ס} ، \text{ע} ، \text{פ} ، \text{צ} ، \text{ק}$.
- ٥ - حروف شفوية : $\text{ג} ، \text{ד} ، \text{ז} ، \text{ח} ، \text{ט} ، \text{י} ، \text{כ} ، \text{ל} ، \text{מ} ، \text{נ}$.

٧ - تكتب معظم الحروف على السطر باستثناء الباء . وبعضها ذو خط رأسي يرتفع الى أعلى أو يكتب أسفل السطر وهي :

٨ - استعمل اليهود حروف الأبجدية للدلالة على الأرقام فالحرف א = ١ والحرف ב = ٢ وهكذا كما هو مبين في جدول الحروف وإذا اردنا أن نعبر عن الرقم ١١ كتبنا בא .

الياء أولاً وهي التي تمثل العشرات ثم الألف هكذا \aleph

وبنفس النظام تكتب الأرقام التالية . $\aleph \aleph =$

$\aleph \aleph \aleph = 20$ $\aleph \aleph \aleph \aleph = 23$ $\aleph \aleph \aleph \aleph \aleph = 170$ $\aleph \aleph \aleph \aleph \aleph \aleph =$

٢٣٣ - ولكن إذا أردنا أن نكتب العدد

١٥ بالأرقام فإنه يكتب هكذا $\aleph \aleph$ وكذلك الرقم ١٦ يكتب

هكذا $\aleph \aleph$ وذلك لأن الرقمين \aleph ، \aleph ، \aleph

فيهما بعض حروف اسم الله $\aleph \aleph \aleph$ "يهوه" عندهم .

الحركات

.....

تنقسم الحركات تسمين : حركات بسيطة وحركات مركبة .

أولا : الحركات البسيطة :

أ - الفتحة :

١ - الفتحة القصيرة פ פֿ פֿ : (=)

مثل פֿ פֿ פֿ

شباب

٢ - الفتحة الطويلة פֿ פֿ פֿ : (=)

مثل פֿ פֿ פֿ

أب

ب - الكسرة :

١ - الكسرة الصريحة القصيرة פֿ פֿ פֿ : (=)

مثل פֿ פֿ פֿ

وهي تقابل الكسرة في اللغة العربية .
أن

٢ - الكسرة الصريحة الطويلة פֿ פֿ פֿ : (=)

مثل פֿ פֿ פֿ

وتقابل الكسرة التي تتلوها الياء في اللغة العربية في نحو " عظيم "

٣ - الكسرة القصيرة العمالة الى الفتح פֿ פֿ פֿ : (=)

مثل פֿ פֿ פֿ

وتقابل الحركة e الانجليزية في bed

٤ - الكسرة الطويلة المعالة الى الفتح פֿי פֿי פֿי (=)

مثل פֿוֹר "كتاب"

وتقابل الحركة e الانجليزية في They

وتتلوها الياء أحيانا .

ويلاحظ ان الحركتين الاخيرتين لا مقابل لهما

في اللغة العربية .

ج - الضمة :

١ - الضمة القصيرة קֿ קֿ קֿ (-)

مثل קֿלֿ "سلم"

وتقابل الضمة في اللغة العربية وتحل مكانها

الشروق في العبرية الحديثة .

٢ - الضمة الطويلة קֿ קֿ קֿ (-)

مثل קֿלֿ קֿלֿ קֿلֿ "محروس"

وتقابل الضمة التي تتلوها الواو في العربية في نحو

"مدرسون"

٣ - الضمة القصيرة المعالة الى الفتح קֿ קֿ קֿ

أو קֿ קֿ קֿ (-)

مثل קֿ קֿ קֿ حكمة . وتقابل الحركة o

في اللغة الانجليزية .

٤ - الضمة الطويلة المعالة الى الفتح חזלם أو חזלם (ז)
أو نقطة أعلى يسار الحرف مثل :

לזלה " مهاجر " ורבי " معظم "

د - السكون : לזלה (-)

مثل : לזלה " رقم " לזלה " أربع "

ثانياً : الحركات المركبة :

هذه الحركات خاصة بالحروف الخلفية وهي عبارة عن حركة بسيطة تضاف الى السكون وهي نصف حركة . وهذه الحركات هي :

أ - حاطف بتاح : חזלם (-)

وتنطق فتحة قصيرة مثل : חזלם " أنا "

ب - حاطف قانس : חזלם (:)

وتنطق ضمة قصيرة معالة الى الفتح مثل

חזלם " الظهر "

ج - حاطف سيجول : חזלם (::)

وتنطق كسرة قصيرة معالة مثل חזלם

" الله "

ملحوظات :

١ - تكتب هذه الحركات تحت الحرف باستثناء الضمة الصريحة الطويلة חזלם والضمة الطويلة المعالة الى الفتح חזלם

فأنهما تكتبان على يسار الحرف .
والضمة الطويلة المائلة الى الفتح (ˆ) فأنها تكتب على
يسار الحرف .

٢ - اذا كان الحرف المشكل بالحولم (ˆ) سيئنا مثل

كـاره " أو " شاني " توحد النقطتان

(نقطة الحركة ونقطة السين) وتصيران نقطة واحدة .

واذا كان الحرف التالي للحرف المشكل بالحولم هــ

الشين توحد نقطتا الحركة والشين مثل

" موسى " واذا وقعت الحولم قبل السين أو بعد الشين

تكتب كالمعتاد مثل لا يصنع أو صانع

و يحرس أو حارس .

٣ - اذا كان الحرف المحرك بالحولم هو الواو وتوضع هذه الحركة

فوق الواو وليس على يسارها مثل لا

" ذنب أو اثم " واذا كان الحرف المحرك بالحولم هــ

الحرف السابق للواو وضعت الحولم فوق الواو أيضا مثل

مقرض .

السكون

علامة السكون في العبرية هي (◌) مثل ◌ ابني ◌ نفسى " ولا يرسم السكون نفسى الحرف الاخير من الكلمة مثل ◌ " قلب " و ◌ " دم " لان اللغة العبرية غير معرفة فكـل كلماتها تنتهى بالسكون فى معظم الاحيان . ويستثنى من ذلك حرفا الكاف وحرف التاء فأنهما يشكلان بالسكون فى آخر الكلمة . تشكل الكاف والتاء دائما بالسكون فى آخر الكلمة مشـكل طريق ◌ وكسى ◌ أما التاء فأنها تشكل بالسكون فى اخر الكلمة فى بعض الاحيان مثل ◌ " أنت " ◌ " قلبت " ولا تشكل بالسكون فى احيان اخرى مثل ◌ " كاتبة " .

ومن الصعب تحريك الحروف الحلقية " وهى الالف والهاء والعين والحاء " بالسكون ولهذا تحرك بنصف حركة أى بحركة مركبة من السكون وحركة اخرى بسيطة مثل ◌ " احجار " ◌ " يجمع " والسكون فى اللغة العبرية نون هما :

- 1 - السكون الساكن : وهو السكون الذى يقابل نظيره نفسى اللغة العربية ويسمى بالعبرية ◌ ◌

• تلميذ

אֵי סִקוֹן סָאָן מִשְׁלֵי : תְּלִמִּיד
• עִבְרִי •

٢ - السكون المسموع وهو السكون الذي يصعب لفظه مثل
السكون في اللغة العربية ولهذا يلفظ كسرة قصيرة خفيفة
ويسمى في العبرية סִקוֹן סָאָן أي
• سكون متحرك •

ويقع السكون المسموع في أول المقطع • أما السكون الساكن
فيقع في آخر المقطع ففي كلمة סָאָן סִקוֹן
• حراس • السكون مسموع لأنه يقع في أول المقطع أما
السكون في סָאָן • يحرس • فهو
سكون ساكن لأنه يقع في آخر المقطع •
ويكون السكون مسموعاً في المواضع الآتية :

١ - أول الكلمة مثل :

רחוב شارع סָאָן סִקוֹן ادرس

٢ - بعد الحركة الطويلة غير المنبورة مثل :

סָאָן סִקוֹן סָאָן סִקוֹן
سقطوا يحرسون أو حراس

وإذا كانت الحركة الطويلة منبورة فإن السكون يكون ساكناً
مثل : קִיָּץ קִיָּץ קִיָּץ קִיָּץ
اذهبن ويكون السكون ساكناً بعد الحركات القصيرة مثل :

תְּלִמִּיד תְּלִמִּיד תְּלִמִּיד • يحرس

٣ - يلفظ سكون الحرف المشدد سكونا مسموعا مثل :

• موزع البريد • $\square \text{ل} \text{ا}$ • آخرس • $\text{ا} \text{ب} \text{ج} \text{د}$

إذا التقى سكونان في وسط الكلمة كان الأول منهما ساكنا والثاني مسموعا ، لأن السكون الأول يقع في آخر المقطع والثاني في أول المقطع التالي .

أمثلة :

تقرأون
كتابكم

$\text{ا} \text{ب} \text{ج} \text{د}$
 $\square \text{ل} \text{ا}$

وفي آخر الكلمة يكون السكون غير مسموع ، وقد يقع في آخر الكلمة سكونان ساكمان مثل $\text{ا} \text{ب} \text{ج} \text{د}$

• النفط •

• حفظت أو حرست •

$\text{ا} \text{ب} \text{ج} \text{د}$

التشديد - תִּגְוֹל

علامة التشديد هي نقطة ترسم في داخل الحرف مشمسلا

תִּגְוֹל "جندی" وينقسم قسمين هما :

١ - التشديد الثقيل תִּגְוֹל תִּגְוֹל

ويدل على ضرورة تضعيف الحرف مثل תִּגְוֹל

"ساعن البريد" "طيار"

٢ - التشديد الخفيف תִּגְוֹל תִּגְוֹל

ويستعمل في ستة حروف فقط هي

כ - ג - ד - ה - ו - ז

ويدل على ضرورة نطقها نطقا شديدا . وعدم وجود

التشديد الخفيف في هذه الحروف يدل على ضرورة نطقها

نطقا رخوا . وبهذا تنطق نطقين على النحو التالي :

(= v)	ח	ב	כ
	ג	ג	ג
	ד	ד	ד
	ה	ה	ה
	ו	ו (= p)	ו
	ז	ז	ז

وتنطق حروف כ , ג , ד , ה , ו , ז نطقا شديدا

إذا رفعت

أول الكلمة أو بعد حرف ساكن ه أى محرك بالسكون الساكن مثل ه

בֵּית • بيت • יְדֵלוֹת • باب •
בֵּכִי • بكى • יְבִיחָה • يبيكى أو •
בֵּיבִיחָה יְבִיחָה • سيبيكى •
" فى المدرسة "

ومن الملاحظ أن اللغة العبرية الحديثة كفت عن نطق

الحروف א - ט - אף • نطقا رخوا • وهذا صارت

تنطق نطقا شديدا فى جميع الأحوال •

ويستعمل التشديد الثقيل فى حروف א, אף, א, א, א, א

أيضا ه • وندند تنطق نطقا شديدا مضعفا مثل אף

• نجار • אָדִיבֶר •
" تكلم أو تحدث " אָדִיבֶר •
" قص " •

ويمكن معرفة نوع التشديد فى هذه الحروف من أنه اذا كان

مسبقا بحرف متحرك فهو تشديد ثقيل ه • وانما كان مسبقا بحرف

ساكن فهو تشديد خفيف •

الفتحة المسروقة פֿתַח גַּנְבָה

إذا كان آخر حرفين حروف الكلمة هو الهاء أو الحاء أو العين مسبوقة بحركة طويلة غير القاص ، يشكل هذا الحرف بالفتحة القصيرة التي تلفظ قبل الحرف مثل :

גַּלֿ صديق פֿלֿגֿ מוֹשֶׁלֿ

ويسمى اليهود هذه الفتحة : الفتحة المسروقة لأنه يحرك بها حرف مسروق غير موجود .

المبيق פֿיִק

لا تظهر الهاء الساكنة من حيث النطق في آخر الكلمة مثل

פֿתַח (ما) وعندما يراد أن تكون هذه الهاء ظاهرة مسبوقة توضع فيها نقطة تسمى المبيق (بالعبرية פֿיִק) مثل פֿתַח " ارتفع " פֿתַח " حمانها "

القاصر حاطوف פֿתַח פֿתַח

إذا وقعت الفتحة الطويلة (القاص) في مقطع مغلوق غير

منبور تنطق ضمة مالة إلى الفتح وتسمى פֿתַח פֿתַח

مثل :
פֿתַח פֿתַח أذنان פֿתַח פֿתַח
פֿתַח פֿתַח الظهر פֿתַח פֿתַח

وإذا وقعت هذه الفتحة في مقطع مفتوح أو في مقطع مغلق منبسط
تنطق فتحة طويلة مثل אָרַח قال ،
قلب אָרַח

المقيف אָרַח

المقيف خط أفقي يوضع بين كلمتين للدلالة على العلاقة الوثيقة بينهما من حيث المعنى. وتعتبر الكلمتان عندئذ كلمة واحدة. وتحذف نبرة الكلمة الأولى ويكتفى بنبرة الكلمة الثانية وتتغير حركات الكلمة الأولى نتيجة لحذف النبرة فتتغير الحركات الطويلة المنبسورة الواقعة قبل المقيف فمثلاً : الألف في كلمة אָלֶף تشكل بالسيجول مكان الصيرة في حالة وجود مقيف بين هذه الكلمة والكلمة التالية لها مثل :

صوتى אָלֶף-קוֹלִי

وتكثر العبرية الحديثة من استعمال المقيف مثل :

دراسة التوراة תּוֹרָה-מְדִינָה

علم الطبيعة $\text{תּוֹרַת-הַטִּבְעָה}$

أما العبرية القديمة فأنها لا تستعمل المقيف في أغلب الأحيان إلا بين الكلمات القصيرة جداً مثل :

كل ماله $\text{אָת-כָּל-אֲנִשְׁכֶּךָ-לִי}$

اداة التعريف

لا تستعمل اداة خاصة للتكثير في اللغة العبرية . فيقال
 סָבַח بمعنى حمان و סָבַח بمعنى " يم " ،
 واداة التعريف هي الهاء المشكلة بالباتح مع تشديد الحرف الاول
 من الاسم المعرف مثل : -

סָבַח	סָבַח	סָבַח	סָבַח
סָבַח	סָבַח	סָבַח	סָבַח
סָבַח	סָבַח	סָבַח	סָבַח

وإذا كان الحرف الاول في الاسم المعرف هو الراء أو
 احد حروف الحلق فإن هاء التعريف تشكل حسب قواعد خاصة لان
 هذه الحروف لا يمكن تشديدها وهذه القواعد هي : -

(أ) تشكل هاء التعريف بالقامص إذا كان الحرف الاول من
 الاسم المعرف هو : -

أ - الراء أو الألف مطلقا مثل :

אָב	אָב	אָב	אָב
אָב	אָב	אָב	אָב
אָב	אָב	אָב	אָב
אָב	אָב	אָב	אָב

(ب) العين المشكلة بأية حركة غير القامص أو المشكلة بالقامص
 بشرط ان تكون منبورة مثل : -

المدينة مَدِينَةٌ مَدِينَةٌ مَدِينَةٌ
 السحاب سَحَابٌ سَحَابٌ سَحَابٌ
 العنب عِنَبٌ عِنَبٌ عِنَبٌ

ج - الهاء المنبورة المشككة بالقامص مثل : -

الجبل جَبَلٌ جَبَلٌ جَبَلٌ

(٢) تشكل هاء التعريف بالسيجول اذا كان الحرف الاول من الاسم المعرف هو : -

أ - العين غير المنبورة المشككة بالقامص مثل : -

الفقير فَقِيرٌ فَقِيرٌ فَقِيرٌ
 السحب سَحَبٌ سَحَبٌ سَحَبٌ

ب - الهاء غير المنبورة المشككة بالقامص مثل : -

الجبال جِبَالٌ جِبَالٌ جِبَالٌ

ج - الحاء المشككة بالقامص أو الحاطف قامص مثل :

الحكيم حَكِيمٌ حَكِيمٌ حَكِيمٌ
 الشهر شَهْرٌ شَهْرٌ شَهْرٌ

(٣) تشكل هاء التعريف بالباتح اذا كان الحرف الاول من الاسم المعرف هو الهاء أو الحاء المشككتين بغير ما ذكر مثل : -

הורים ואלدان ההורים الوالدان
 חֶדֶשׁ شهر הַחֶדֶשׁ الشهر.

وتغيير حركات بعض الاسماء عندما تعرف بها، التعريف مثل:

ארץ ארץ-ארץ ארץ-ארץ الارض-البلد
 חג عيد החג العيد

واذا وقع قبل الاسم المعرف احد الحروف المتصلة تحذف

هاء التعريف وبشكل الحرف المتصل بحركتها مثل :-

בית בית הבית البيت בבית في البيت
 אדם رجل האדם الرجل לאדם للرجل

استعمال هاء التعريف:

(1) لا تعرف اسماء الاشخاص والشعوب أو البلاد مثل :-

דוד داود דָּוִד سمير
 מצרים مصر מִצְרַיִם اسرائيل

(2) اذا كان الاسم المعرف مركبا دخلت هاء التعريف على

الجزء الثاني منه مثل בית ספר בית הספר المدرسة
 בית הספר المدرسة בית הספר المدرسة
 מתי בית הקפה متى

٤) اذا كان الاسم موصوفاً فإن هاء التعريف تدخل على كل من
 الصفة والموصوف مثل :

אִישׁ טוֹב רֵגֶל טִיב הָאִישׁ הַטּוֹב הַרְגֵל הַטִּיב
 סֵפֶר לָבָן כְּתָב אֲבִיז הַסֵּפֶר הַלָּבָן הַכְּתָב הַלְּבִיז

تدريب :

ادخل هاء التعريف على الاسماء الآتية :

פָּנִי	فقير	לַיָּל	كسول	הַחוֹב	شارع
אָזַר	نور	אָח	أخ	חֹלָה	مريض
קָזַק	قوى	אָחוֹת	أخت		

الضائر الشخصية المنفصلة

الضائر الشخصية المنفصلة في العبرية الحديثة هي :-

نحن	אֲנִי	أنا	אֲנִי
انتم	אַתָּה	أنت	אַתָּה
انتن	אַתָּךְ	أنت	אַתָּךְ
هم	הוּא	هو	הוּא
هن	הִיא	هي	הִיא

ولا يستعمل المشى من هذه الضائر في هذه اللغة وتدل

صيغة الجمع على كل من المشى والجمع ، فالصيغة $\square \square$ تدل على
معناها هم وهما أيضا وكذلك الصيغة $\square \square$ جمع الانات والمشى المؤنث .

أمثلة :

أنا طبيب مصري	אֲנִי רוֹפֵא מִצְרַיִם
انت تلميذ مجتهد	אַתָּה תַּלְמִיד חֲרוּץ
انت مدرسة طيبة	אַתָּ מוֹרְתָה טוֹבָה
هو ضعيف اعزى	הוּא אַדְרַח זָקֵן
هي بنت صغيرة	הִיא בֵּית צְעִירָה
نحن فلاحون	אֲנִיחֵנוּ אֶפְרָיִם
انتم تلاميذ مجتهدون	אַתֶּם תַּלְמִידֵי חֲרוּץ

אִתְּךָ נְשִׁים יְפֹת . אַתְּנָם נְשֵׂאֵי כְּסִיּוֹת .
 הֵם שְׂנוֹתֵימָה יְהִי . הֵם יִשְׁרֹנוֹן שְׂאִימָה .
 הֵן אֹכְלוֹת גְּבִינָה הֵן יֹאכְלֵן גִּבְנָה וְחֵיבְרָה
 עִם לֶחֶם .

وتكون هذه الضمائر منفصلة دائما ولا تتصل الا بواو العطف
 أو هاء الاستفهام أو اسم الموصول مثل :

אֲנִי וְאַתָּה אֲנִי וְאַתָּה
 הֲאֵתָּה הֲיָהּ הַמּוֹדֵרָה ? הֲאֵתָּה הֲיָהּ הַמּוֹדֵרָה ?
 זֶה הֲיָהּ הַעֶפְרוֹן זֶה הֲיָהּ הַעֶפְרוֹן
 כּוֹתֵב בּוֹ . כּוֹתֵב בּוֹ .
 هذا هو قلم الرصاص الذي يكتب به .

اسم الاشارة

اسماء الاشارة في اللغة العبرية للقريب هي :

	זֶה	للمفرد المذكر مثل
هذا رجل	זֶה אִישׁ	
	זֹאת	للمفرد المؤنث مثل
هذه امرأة	זֹאת אִשָּׁה	
	אֵלֶּה	للمجمع المذكر والمؤنث مثل
هؤلاء تلاميذ	אֵלֶּה תְּלָמִידִים	

هؤلاء تلميذات

אֵלֶּה הַתּוֹלְדוֹת

وتستعمل الضمائر الشخصية المنفصلة للغائيبين كأسماء

إشارة للبعيد :

ذلك مثل :

הָהוּא

ذلك الرجل

הָאִישׁ הָהוּא

تلك مثل :

הִיא

تلك المرأة

הָאִשָּׁה הִיא

أولئك مثل :

הֵהֶם

أولئك التلاميذ

הַתּוֹלְדִים הֵהֶם

أولئك مثل :

הֵהֶן

أولئك التلميذات

הַתּוֹלְדוֹת הֵהֶן

اسم الموصول

للمفرد والجمع المذكر

אֲשֶׁר

اسم الموصول هو

والمؤنث على السواء مثل :

אֵת

אֲשֶׁר

הַתּוֹלְדִים

זֶה הוּא

הַשָּׂפָה הָעִבְרִית

هذا هو التلميذ الذي تعلم اللغة العبرية .

בְּחֲנוּת אֲשֶׁר בְּרָחוּב הַזֶּה
אֵין דִּיךְ

لا يوجد خبر في الحانوت الذي في هذا الشارع .
מַה יֵשׁ בְּכּוֹס הַהֵיא אֲשֶׁר
עַל הַשְּׁלֶחֶן ?

ماذا يوجد في تلك الكأس التي على المنضدة .
אֱלֹהֵי הֵם הַסְּפָרִים אֲשֶׁר הָיוּ עַל הַשְּׁלֶחֶן

هذه هي الكتب التي كانت على المنضدة .
אֱלֹהֵי הֵן הַפְּרוֹת אֲשֶׁר הָיוּ בַּשָּׂדֶה .
هذه هي البقرات التي كانت في الحقل .

ويختصر אֲשֶׁר אֶלֶף مع تشديد الحرف الأول
في الكلمة التالية ان كان حرفا غير حلقى . وان كان حرفا حلقيا
فأنه لا يشدد . وهذا الاختصار نادر جدا في العهد القديم
ولكنه شائع في العبرية الحديثة .

امثلة :

זֶה הוּא הָאֶפֶר שֶׁקָּנָה אֶת הַפְּרָה .
هذا هو الفلاح الذي اشترى البقرة .

מַה שֵׁם הַיֶּלֶד הַקָּטָן שֶׁהָיָה לְפִנִּי
הַצָּהָרִים בִּבְנֵן ?
ما اسم الولد الصغير الذي كان في الحديقة قبل الظهر ؟

واو المعطوف

تستعمل الواو في العبرية لعطف اسم على اسم أو لعطف فعل على آخر. وإذا عطف الواو اسما على آخر فإنها تشكل حسب القواعد الآتية :

(١) تشكل عادة بالسكون مثل :

סַאִיר וְסַאִירָה

سبير وسيرة

(٢) تشكل بالشروق إذا كان الحرف الأول من الاسم المعطوف عليه احد الحروف الشفهية أو محركا بالسكون مثل :

רָבָה וְגַבִּינָה

مري وجين

סֵפֶר וְיַחְבֵּרֶת

كتاب وكراسة

לֶחֶם וּבֶשֶׂר

خبز ولحم

כֶּלֶב וּפִרְה

كلب وبقرة

פֶּרַח וְרֹד

زهرة وردة

وتنطق الواو كالألف المحركة بالشروق .

(٣) تشكل بالحيرق إذا كان الحرف الأول في الاسم المعطوف

بـاء مشكلة بالسكون . ويحذف سكون الباء مثل :

חֵיפָה וְיֵרֵד שְׁלִים

حيفا والقدس

(٤) اذا كان الحرف الأول في الاسم المعطوف — محركاً
 بحركة مركبة تشكل واو العطف بالحركة البسيطة مثل :

انت وانسا
 أيام وشهور
 اليزاهيم، واليعمار

אָפֶּה יַאֲנִי
 לַיָּמִים וְלַחֳדָשִׁים
 אֵיזָהִים וְאֵימָר

الاسم

معظم الاسماء ذات ثلاثة حروف أصلية مثل :

• كلام - شئ •

סֹפֵר • קַבֵּץ • קֶבֶץ

وبعضها ثنائي مثل :

• معجم •

אָב • אָבִי

وبعضها الآخر رباعي أو خماسي مثل :

• عقرب •

קָדָם • קָדָם - פָּאָס • לַאֲקָרָי

• تليفون - برقية •

זַפְּרֵדָּה • זַפְּרֵדָּה • זַפְּרֵדָּה

وينقسم الاسم من حيث النوع الى مذكر ومؤنث • ومن حيث

العدد الى مفرد وثنى وجمع :

التذكير والتأنيث

لا ينتهي الاسم المذكور بنهاية تدل عليه مثل :

אִישׁ رجل סוֹבֵל حمان

هذا باستثناء بعض الاسماء المذكورة التي تنتهي بالنهاية

מִצְרָה حقل מוֹרָה مدرس

أما المؤنث فكثيرا ما ينتهي بنهاية تدل عليه . وهذه النهايات

هي :

١ - תָּה مثل מוֹרָה مدرسة
דוֹרָה عمة أو خالة .

٢ - ת مثل כוֹתֵבֶת كاتبة
מַחְפֵּרֶת كراسه .

٣ - יָת مثل מְצַרֶיִת مصرية
מִכּוֹנֵיִת سيارة .

٤ - רַת مثل בַּחֲרוֹת شباب
חַנוּת حانوت .

والاسماء المؤنثة هي :

١ - أسماء الأشخاص والحيوان مثل :

אִם أم יָא معزة .

٢ - أسماء المدن والقرى والبلاد مثل :

קְהֵלֶךָ القاهرة יְרוּשָׁלַיִם القدس

وكذلك الاسماء الدالة على المدن والبلاد مثل :

لاير مدينة ٢٦٦٦ بلد أو ارض

٣ - أسماء اعضاء الجسم وصفة خاصة الاعضاء المزوجة مثل :

لاير لسان ٢٢٦٦ أذن

وقد تختلف صيغة المذكور عن صيغة الموث تماما مثل :

اب ١٦٦٦ أم
عريس ١٦٦٦ عروس

التثنية والجمع

المثنى

ينتهى المثنى فى حالة الاطلاق بالنهاية — ١٦٦

مثل ١٦٦ يد ١٦٦٦ يدان
١٦٦ يوم ١٦٦٦ يومان

ويستعمل المثنى فى العبرية استعمالا محذودا فيقتصر

على طائفة معينة من الاسماء هى التى تدل على الاشياء المزوجة

سواء اكانت مزوجة بطبيعتها أو صنعت كذلك. وتشمل الاشياء

المزوجة ما يلى :

١ - اعضاء الجسم المزوجة :

اذنان ٢٢٦٦ اذن
جناحان ١٦٦٦ جناح

٢ - الملابس المزودة مثل :
נעל נעלים

٣ - الآلات المزودة مثل :

מאזניים ميزان מלקקים ملقط
ولا مفرد لهذين الاسمين

٤ - الاعداد المضاعفة مرتين مثل :

אثنان اثنان אנתן
מאתן مائتان

٥ - الاشياء المضاعفة مرتين مثل :

פעם مرة פעמים مرتان

جمع المذكر

ينتهي جمع المذكر بالنهاية -

في حالة الاطلاق مثل ،

حصان	סוסים	סוס
كواكب	כוכבים	כוכב

ولم تتغير صيغة هذين الاسمين عندما لحقت بهما نهايصة

جمع المذكر ، ولكن في بعض الاحيان تتغير صيغة المفرد عندما تجتمع

جمع مذكر مثل :

דָּבַר
"كلام - شئ"
"كبير"

דְּבַר
דָּבַר
דְּבַר

اما في حالة الاضافة فنهاية جمع المذكور هي **ים** (يعتمد)
 حذف الميم مثل: **סָבִיב** ، **דְּבַר**

ولا يصاغ الجمع المنتهي بـ **ים** (من الاسماء)
 المذكورة فحسب بل يتعداه لظني كثير من الاحيان الى الاسماء
 المؤنثة مثل:

حمام **לָוָה** حمامة **לָוָה**
 نعاج **רָחֵל** نعجة **רָחֵל**

جمع الاسماء

ينتهي هذا الجمع بالنهاية **ים**
 مثل: **פָּרָה** بقرة **פָּרוֹת**
 بقرات **תַּלְמִיד** تلميذه **תַּלְמִידוֹת**
 تلميذات

وتجمع بعض الاسماء المذكورة جمع مؤنث مثل:

ابنة **אִבּוֹת** اب **אָב**
 اصوات **קוֹלֹת** صوت **קוֹל**
 اسماء **שְׂמוֹת** اسم **שֵׁם**

ثمة أسماء لها جمعان مثل :

انهار	נהר נְהָרִים , נְהָרוֹת	נְהָר
سنوات	שנה שָׁנִים , שָׁנוֹת	שָׁנָה

كما أن هناك أسماء لا تجمع وهي اسم جمع لأنها تدل على معنى الجمع وإن كانت بصيغة المفرد مثل :

يقر	בקר	בָּקָר	צֹאן
		عَرَب	עֲרָב

الصفة יָפִים יָפִים

الصفة اسم يصف الاسم الموصوف . وهي تتبع الموصوف من حيث الجنس والعدد . وتنتهي بعض الصفات بنهايات خاصة مثل الصفة

• جميل • יָפִה
 وتوث وتجمع كالاسم الموصوف تماما
 المذكر יָפִה
 فيقال יָפִה جميلة
 • יָפִים , יָפוֹת

ومن الصفات التي لا تنتهي بنهاية خاصة :

حسن	טוב
كبير أو عظيم	גדול

استعمال الصفة :

١ - اذا وصفت الصفة اسمين أو أكثر فأنها تكون جمع مذكر لو كان احد هذه الاسماء أو بعضها أو كلها مذكرا مثل :

הַיְלָדִים הַיְהוּדִים הַיְצְלָאִים
الولد والبنت الصغيران

הַתְּלַמִּידִים וְהַתְּלַמִּידוֹת הַתְּרוֹצִים

التلاميذ والتلميذات المجتهدون

٢ - اذا كان الموصوف مضافا فإن الصفة تأتي بعد المضاف اليه
مثل :

צָבָא מִצָּרִים הַגְּבוּר
جيش مصر البطل
גֵּן הַחַיּוֹת הַגָּדוֹל
حديقة الحيوان الكبيرة

٣ - تضاف الضمة الى الموصوف للدلالة على صفة من صفات جسمنة
أوزانه مثل נֶקֶל כִּפִּים
• نظيف الكفين أو نظيف اليد

٤ - تستعمل الاضافة احيانا للدلالة على الوصف مثل :
כֶּלִי זָהָב
آنية من ذهب

النسب

تلحق البياء بأخر الاسم للدلالة على نسبه الى شيء أو
مكان معين . وفي اغلب الاحيان يطرأ تغيير على آخر الاسم
عندما تلحق به ياء النسب .

فمثلا الاسم בְּיִצְרָה \square בְּיִצְרָה \square
عندما تلحق به ياء النسب يصير בְּיִצְרָה \square بمعنى "مصر"
وكذلك רֹסְיָה "روسيا" يصير רֹסְיָה \square
بمعنى "روس" .

ويصاغ المفرد المؤنث من مثل هذه الاسماء باضافة النهاية

רֹסְיָה مع تشديد الياء للعقل . والنهاية רֹסְיָה \square

لغير العقل فيقال :

רֹסְיָה רֹסְיָה \square امرأة روسية
 רֹסְיָה רֹסְיָה \square لغة روسية

وينتهي جمع المذكور بالنهاية רֹסְיָה \square أو

רֹסְיָה \square وجمع المؤنث بالنهاية רֹסְיָה \square

للعقل وغيره فيقال רֹסְיָה \square أو רֹסְיָה \square ،

و רֹסְיָה \square

وهذه بعض الأمثلة

יהודה	גרמניה	אנגליה	الاسم المنسوب اليه
יהודי	גרמני	אנגלי	المفرد الذكور
יהודיה	גרמניה	אנגליה	المفرد المؤنث
יהודיות	גרמניות	אנגליות	أو
יהודים	גרמנים	אנגלים	جمع المذكر
יהודיים	גרמניים	אנגליים	أو
יהודיות	גרמניות	אנגליות	جمع المؤنث

الاضافة

تستعمل في اللغة العبرية الحديثة ثلاث طرق لاضافة

الاسم الى اسم آخر . وهذه الطرق هي :

الطريقة الاولى :

أن يلي المضاف اليه المضاف مباشرة كما هو الحال في

اللغة العربية . وتتغير صيغة المضاف في أغلب الاحيان نتيجة

لهذه الاضافة ، فالاسم דָּבָר 'كلام - شي' مثلا

تتغير صيغته عندما يضاف الى اسم آخر مثل מֶלֶךְ 'ملك'

فيقال : דָּבָר הַמֶּלֶךְ 'كلام الملك'

هنا صارت فتحة الدال الطويلة سكونا ، وفتحة الباء الطويلة

فتحة قصيرة . وكذلك الاسم פֶּה 'فم' عندما يضاف

الى اسم آخر تصير الهماء 'يا' مثل פֶּה הַיָּלֵד

'فم الولد' . والغرض من هذا التغيير هو تقصير حركات المضاف ،

لان المضاف والمضاف اليه يعتبران كلمة واحدة .

ولا تتغير صيغة المضاف في بعض الاحيان مثل :

מֶלֶךְ 'ملك' * מֶלֶךְ הַמֶּלֶךְ 'ملك ماهر'

סֵפֶר 'كتاب' * סֵפֶר הַסֵּפֶר 'كتاب التوراة'

نلاحظ ان صيغتي الاسمين المضافين מֶלֶךְ و סֵפֶר

لم تتغيرا في حالة الاضافة .

وإذا كان المضاف مفردا مذكرا اقتصر التغيير على حركات

الاسم فقط ويتضح هذا من اضافة الاسمين קָרַן و פָּה اللذين سبق ذكرهما . وإذا كان مفردا مؤنثا ينتهي بالنهاية פָּה قلبت الهاء تاء ، وصارت الفتحة الطويلة السابقة لها فتحة قصيرة في بعض الأحيان وكسرة قصيرة مائلة في أحيان أخرى ، مثل :

מְשַׁלָּה "حكومة" מִשְׁלָלוֹת בְּשָׂרָאֵל "حكومة اسرائيل"
 פָּה "بقرة" פָּרוֹת קְאִיכָר "بقرة الفلاح"

وإذا كان المضاف جمع مذكر حذفت ميم الجمع ، وصارت نهاية هذا الجمع י بدلا من ם مثل :

דְּבָרִים "كلام" $\text{דְּבָרֵי הַמֶּלֶךְ}$ "كلام الملك"
 סָבִיב "حصن" סָבִיבֵי הָאֵל "حصن الرجل"

ونلاحظ أن التغيير في דְּבָרֵי סָבִיבֵי نتيجة

للاضافة لم يقتصر على نهاية الجمع فقط بل تعداه الى حركات الاسم الأخرى ، فقد صارت الفتحة الطويلة سكونا . أما التغيير في صيغة الجمع סָבִיבֵי فقد اقتصر على نهاية الجمع فقط .

وإذا كان المضاف جمع مؤنث فإن نهاية الجمع ן لا تحذف بل تظل على حالها . أما حركات الاسم فإنها تتغير

في بعض الأحيان مثل :

יְלָדוֹת • בָּנִים • יְלָדוֹת הַיָּשׁוּם • יְלֵמִינַת הַזֶּהֱל

ولكنها لا تتغير في أحيان أخرى مثل :

תְּלִמִּינָה • תְּלִמִּינָה

• תְּלִמִּינַת הַמְּדִינָה

תְּלִמִּינָה בְּבֵית הַסֵּפֶר

פְּרָחַת בְּרָחַת • פְּרָחַת הַיָּשׁוּם • בְּרָחַת הַפְּלָח

ويعرف بالها • التلطف اليه فقط دون المضاعف لانه معروف

بالإضافة ، فلا يحتاج الى تعريف .

أمثلة :

رئيس الحكومة أو رئيس الوزراء
رئيس الدولة

רֵאשׁ הַמְּשָׁלָה
נְשִׂיא הַמְּדִינָה

الطريقة الثانية : استعمال יל

كلمة יל مركبة من عنصرين هما اسم الموصول י

والحرف المتصل بها (اللام) ו י

وشددت اللام في י ^{قبل اللين} نتيجة لاختصاوا اسم الموصول .

وتوضع كلمة יל بين التلطف والمضاعف اليه . وفي هذه

الحالة يجب تعريف كل منهما ، مثل :

• كتاب التلميذ

הַסֵּפֶר שֶׁל הַתְּלָמִיד

• بقرة الفلاح

הַפָּרָה שֶׁל הַפְּלָח

• تلاميذ المدرسة •

הַתְּלִמִּיִּדִים שֶׁל
בֵּית הַסֵּפֶר

• بقرات الفلاح •

הַבָּקָרוֹת שֶׁל הַפְּלֶאֶךְ

ونلاحظ ان **שֶׁל** لا تتغير . وكذلك لا تتغير صيغة

المضاف مطلقا .

وإذا كان المضاف اليه ضميرا فإنه يحذف مع **שֶׁל**

على النحو التالي :

حصاني	חֶסְרוֹם שֶׁלִּי	
حصانك	שֶׁלְּךָ	~
حصانك	שֶׁלְּךָ	~
حصانه	שֶׁלָּהּ	~
حصانها	שֶׁלָּהּ	~
حصاننا	שֶׁלְּנוּ	~
حصانكم	שֶׁלְּכֶם	~
حصانكن	שֶׁלְּכֶן	~
حصانهم	שֶׁלָּהֶם	~
حصانهن	שֶׁלָּהֶן	~

الطريقة الثالثة : استعمال **שֶׁל** مع اضافة المضاف الى
الضمائر .

وهذه الطريقة ليس لها نظير في اللغة العربية . ويضاف

الى المضاف ضمير يطابق المضاف اليه من حيث التذكير والتأنيث ،
والافراد والجمع . وفي هذه الحالة لا يعرف المضاف به الـ
التعريف ، ويكتفى بتعريفه باضافة الضمير اليه .

أمثلة :

• كتاب التلميذ	סֵפֶר שֶׁל הַתְּלָמִיד
• كتاب التلميذة	סֵפֶרָה שֶׁל הַתְּלַמִּידָה
• كتاب التلاميذ	סֵפֶרִים שֶׁל הַתְּלָמִידִים
• كتاب التلميذات	סֵפֶרֶן שֶׁל הַתְּלַמִּידוֹת

إضافة الاسم الى الضمير

يضاف الاسم الى الضمير كما يضاف الى الاسم الظاهر .
 وفي أغلب الاحيان تتغير صيغته نتيجة لهذه الاضافة ، فالاسم
 כָּתוּבٌ مثلا يضاف الى الضمير على النحو التالي : כָּתוּבְךָ
 * كلامي * כָּתוּבִי * كلامك *
 فهنا صارت الفتحة الطويلة في الال سكونا . وكذلك الاسم
 סֵפֶר * كتاب * يضاف الى الضمير على النحو التالي :
 סֵפֶרְךָ * كتابي * סֵפֶרְךָ * كتابك *

والاسماء التي تتغير صيغتها عندما تضاف الى الاسم
 الظاهر تتغير صيغتها عندما تضاف الى الضمير أيضا . وهذا
 يتضح من اضافة اسم مثل סֵפֶר الى الضمائر، فهو
 يضاف على النحو التالي :

חמאנא	חמאני	סֵפֶרְךָ
חמאנא	חמאנא	סֵפֶרְךָ
חמאנא	חמאנא	סֵפֶרְךָ
חמאנא	חמאנא	סֵפֶרְךָ
חמאנא	חמאנא	סֵפֶרְךָ

ومن الملاحظ ان السكون مسموع (أو متحرك) في

סֵפֶרְךָ و סֵפֶרְךָ ו סֵפֶרְךָ

ولهذا ينطق الحرف التالي له خاء ولا ينطق كافا .

وإذا كان الاسم المضاف إلى الضمائر مفردا مؤنثا ينتهي
 بعلامة التانيث ة فإن الهاء تصير تاء، ويتضح هذا
 من إضافة الاسم دودتة مثلا إلى الضمائر:

عمتنا	دودتة	عمتي أو خالتي	دودتة
عنكم	دودتكم	عنك	دودتكم
عنكن	دودتكن	عنك	دودتكن
عنهم	دودتهم	عنه	دودتهم
عنهن	دودتهن	عنهما	دودتهن

وتحذف ميم جمع المذكر عندما يضاف إلى الضمير:

حمتنا	حمتي	حمتك	حمتكم
عنكم	عنك	عنك	عنكم
عنكن	عنك	عنه	عنهم
عنهم	عنهما		
عنهن			

ولا تلفظ اليا في سركت ، تلفظ هذه الكلمة
 سوسار . وعندما يضاف جمع المؤنث إلى الضمير لا يحذف أي حرف
 من نهاية الجمع - كن بل تظل هذه النهاية كما هي ،
 وتحم اليا، وهي نهاية جمع المذكر المضاف بين النهاية كن
 والضمائر المتصلة على النحو التالي:

מאתא	דודותינך	עמתי	דודותי
עמאתך	דודותיכם	עמאתך	דודותיך
עמאתן	דודותיכן	עמאתי	דודותיך
עמאתם	דודותיהם	עמאתי	דודותיך
עמאתי	דודותיהן	עמאתה	דודותיהן

وتندما يضاف المثنى الى الضمير فانه يعامل معاملة جمع المذكر تماما مثل :

ידא	ידאי	ידאי	ידאי
		 الخ .

والاسم المضاف الى الضمير معرف بالاضافة ولا يجوز ان تدخل هاء التعريف عليه ولكن يجبان تعرف صفته بهذه الاداة مثل :

ידך	ידך	ידך
ידך	ידך	ידך
ידך	ידך	ידך

وانذا عطف على الاسم المضاف الى الضمير اسم آخر مضاف الى الضمير فان الضمائر تضاف الى المعطوف والمعطوف عليه ولا يكتفى باضافتها الى احدهما دون الآخر مثل :

הנא לקח את בניך ואת בנותיך
 اخذ ابناه وبناته .

تتلمذ
ר' למד
[א][ב][ג][ד][ה][ו][ז][ח][ט][י]
[כ][ל][מ][נ][ס][ע][פ][ק]

تنقسم الحروف في اللغة العبرية قسمين :
 الأول : الحروف التي تكون متصلة دائما بالاسم أو الضمير
 التالي لها ويسمونها اليهود **אותיות קשורות**
 أي حروف النسب وهي الباء واللام وكاف التشبيه
[ב], [ל], [כ]

الثاني : الحروف التي لا تتصل بالاسم التالي لها بل تكون
 منفصلة عنه دائما، ولكنها تتصل بالضمير لان الضمير لا
 يمكن ان يكون منفصلا عن الحرف أو الاسم السابق له ..
 ومن هذه الحروف **ל** على **אל** الى
 وتشكل حروف القسم الأول بالسكون عادة مثل :

בבית הספר יש הרבה תלמידים

يوجد في المدرسة تلاميذ كثيرين

הוא נתן את הכסף לאיש עני

اعطى النقود لرجل فقير

הוא פתח כנסת לל

هو مخادع كعطب

وإذا كان الحرف التالي لهذه الحروف مشكلا بالتسكون

شكلت بالحيرق مثل :

הוא קצם בשלמה هو حكيم مثل سليمان

وإذا كان هذا الحرف الساكن هو الياء فإنها تشكل بالحسرق

ايضا مع حذف سكون هذه الياء مثل :

ايام الملك	יָמֵי הַמֶּלֶךְ
في ايام الملك	בְּיָמֵי הַמֶּלֶךְ
يهودا	יְהוּדָה
ليهودا	לְיְהוּדָה

وإذا كان الحرف التالي لها مشكلا بحركة مركبة شكلت

بالحركة البسيطة التي في هذه الحركة المركبة مثل :

كأسد	אֲרִי אֲסָד
وتستثنى من هذه القاعدة كلمة	אֲלֹהִים
فأن الحرف المتصل بها يشكل بالصيره مع حذف حركة الالف المركبة :	

بالله	אֱלֹהִים	لله	בְּאֱלֹהִים
-------	----------	-----	-------------

وإذا كان الاسم الذي تدخل عليه هذه الحروف معرفا بهاء

التعريف ، فأن الحرف يشكل بحركة هذه الهاء التي تحذف مثل :

في السماء	בְּשָׁמַיִם	السماء	שָׁמַיִם
للانسان	בְּאֲדָמָה	الانسان	אָדָם

وفي المثال الاول حذفت هاء التعريف ولكن لم يحذف تشديد

الشين الناتج عن دخولها على الاسم .

وإذا اتصلت هذه الحروف بالضمائر تشكل تشكيلا آخر على

النحو التالي :

ב	ב	ב	ב
בָּ	בָּ	בָּ	בָּ
בָּ	בָּ	בָּ	בָּ
בָּ	בָּ	בָּ	בָּ
בָּ	בָּ	בָּ	בָּ
בָּ	בָּ	בָּ	בָּ
בָּ	בָּ	בָּ	בָּ
בָּ	בָּ	בָּ	בָּ
בָּ	בָּ	בָּ	בָּ
בָּ	בָּ	בָּ	בָּ

• أما الكاف فأنها لا تتصل بالضائر مثل كاف التشبيه العربية .
وتحل مكانها في العبرية / أداة التشبيه כָּכָא التي تقابل
أداة التشبيه " كما " في اللغة العربية . وتصرف כָּכָא
مع الضائر على النحو التالي :

כָּכָא	• مثل •	כָּכָא
כָּכָא	• مثلك •	כָּכָא
כָּכָא	• مثلك •	כָּכָא
כָּכָא	• مثله •	כָּכָא
כָּכָא	• مثلها •	כָּכָא

وتستعمل כָּכָא في العبرية الحديثة بدلا من

وتصرف مع الضمائر على النحو التالي :

כָּמוֹךְ

مثلنا	כָּמוֹתֵנוּ	مثلي	כָּמוֹתִי
ملككم	כָּמוֹתְכֶם	ملكك	כָּמוֹתְךָ
ملكنا	כָּמוֹתֵכֶן	ملك	כָּמוֹתְךָ
مثلهم	כָּמוֹתֵם	مثلہ	כָּמוֹתָם
مثلهن	כָּמוֹתֵן	مثلها	כָּמוֹתֶיהָ

حروف القسم الثاني : الحروف المنفصلة

تعامل بعض هذه الحروف عندما تتصل بالضمائر معاملة

جمع المذكر مثل :

الى	אֵלַי	على	עָלַי
الى	אֵלַי	على	עָלַי
اليك	אֵלֶיךָ	عليك	עָלֶיךָ
اليك	אֵלֶיךָ	عليك	עָלֶיךָ
اليه	אֵלָיו	عليه	עָלָיו
اليها	אֵלֶיהָ	عليها	עָלֶיהָ
الينا	אֵלֵינוּ	علينا	עָלֵינוּ
اليكم	אֵלֵיכֶם	عليكم	עָלֵיכֶם
اليكن	אֵלֵיכֶן	عليكن	עָלֵיכֶן
اليهم	אֵלֵיהֶם	عليهم	עָלֵיהֶם
اليهن	אֵלֵיהֶן	عليهن	עָלֵיהֶן

الحرف ׀

قد لا يتصل هذا الحرف بالاسم التالي له ، مثل

" من الله "

מִן הַאֱלֹהִים

" من الملك "

מִן הַמֶּלֶךְ

ويجوز حذف النون فيصير ميبا فقط ، ويتصل بالاسم التالي

له. وتحرك هذه الميم بالحسرق ويشدد الحرف التالي لها عوضا

عن حذف النون مثل :

من ملك مصر

מִן מֶלֶךְ מִצְרַיִם

من المدرسة

מִן הַסֵּפֶר

وإذا كان الحرف التالي للميم حرفا حلقيا أو را حركت

بالصيرة لان الحرف الحلقى لا يشدد مثل :

" من مدينة "

מִן מְדִינָה

" من رجل "

מִן אִישׁ

وتدخل هذه الميم على الاسم المعروف بها التعريف ،

وهذا قد تحرك بالصيرة ولا تحذف ها التعريف مثل

" من البيت "

מִן הַבַּיִת

" من الملك "

מִן הַמֶּלֶךְ

بالضائر على النحو التالي :

ويتصل الحرف ׀

מֵאֵי	מֵי	מֵי	מֵי
מֵי	מֵי	מֵי	מֵי
מֵי	מֵי	מֵי	מֵי
מֵי	מֵי	מֵי	מֵי
מֵי	מֵי	מֵי	מֵי
מֵי	מֵי	מֵי	מֵי

الفعل הפעיל

جذر الفعل في اللغة العبرية هو صيغة الفعل الماضي

المسند الى ضمير الغائب من الوزن المجرد مثل :

כָּתַב • كتب • אָכַל • أكل •

ويسمى الوزن المجرد כְּתִיב וְאָכַל ومعناها

"خفيف" لأنه أخف الأوزان • أما الأوزان الأخرى فهي مزيدة

بتضعيف أحد الحروف الأصلية أو بإضافة حرف من حروف الزيادة

الى أصل الفعل مثل :

לָמַד • عَلَّمَ من المجرد לָמַד • "درس"

זָכַתַב • كَتَبَ من المجرد זָכַתַב • "كتب"

ومعظم الأفعال ثلاثية مثل נִצַּח • قال • ופָּתַח

• كتب • ومعناها رباعي مثل פָּתַח

أُتلف أو هزַ זָבַח • هزأ أو زرع

לָגַלַג • سخر من

ومعناها خماسي ويكون مشتقا في العادة من أسم أروبي مثل :

אָרְסַל • ارسل برفقية •

وينقسم الفعل الى متعدد ولازم ، المتعدي مثل :

הִילִיד אָכַל אֶת הַתְּפוחִים • أكل الولد التفاحة •

واللازم مثل :

הִחֵל לְנַסֵּעַ אֶל קְהֵל • سافر الجندي الى القاهرة •

عدد اوزان الفعل تسعة ثلاثتها مجردة وستة مزيدة والأوزان

المجردة هي :

(١) פִּעַל مثل כָּתַב

قال

(٢) פִּעַל مثل כָּבַד

كره

כָּוַן

(٣) פִּעַל مثل כָּסַף

ويعتبر اليهود هذه الأوزان الثلاثة وزنا واحدا يسمى

أي الوزن الخفيف

בְּנֵי קָל

لأنه غير مزيد .

والأوزان المزيدة هي :

ويدل على التطاوة والبناء للمجهول

(١) נִפְעַל

نكسر أو كسر من الجرد

مثل נִשְׁבַּר

أي كسر

נִשְׁבַּר

كسب من الجرد כָּתַב كָּتַב

נִכְתַּב

مزيد بتضعيف عين الفعل .

(٢) פִּעַל

ويدل غالبا على شدة الحدث

كسر

مثل כָּבַד . כָּמַם

علم من الجرد

לָמַד

ويدل على التعدية أحيانا مثل

تعلّم أو كسر من الجرد

לָמַד

تعلّم

לָמַד

كسر

גָּדַל

٣) **פִּעֵל** وهو أيضا مزيد بتضعيفعين الفعل .

ويدل على البناء للمجهول من الوزن الثاني مثل :

לִמַּד עִלְמָא שִׁבַּר כִּסֵּר

٤) **הִפְעִיל** يدل على التعدية مثل :

הִלְבִּישׁ . البس . من المجرد . לָבַשׁ . لبس .
הִגְדִּיל . كَبَّرَ . من المجرد . גִּדַּל . كَبَّرَ .
הִכְתִּיב . اَمَلَى . من المجرد . כָּתַב . كَتَبَ .

٥) **הִפְעִיל** يدل على البناء للمجهول من الوزن الرابع

مثل :
הִלְבִּישׁ . أَلْبَسَ .
הִגְדִּיל . كَبَّرَ .
הִכְתִּיב . أَمَلَى .

٦) **הִתְפַּעֵל** مثل :

הִתְהַלַּךְ . سار - تجول . من المجرد . הִלַּךְ . ذهب .
הִתְקַיֵּשׁ . ارتبط - انضم الى - تأمر على . من المجرد .
קַיֵּשׁ . ربط - تأمر على .

وتم التعبير الزمني في اللغة العبرية القديمة عن طريق

الصيغة الآتية :

١ - **صيغة الماضي** : وهي أبسط الصيغ وتدل على حدث تسم وقوة في الماضي . وتقابل صيغة الماضي في اللغة العربية .

أمثلة : כָּתַב . كتب . שִׁבַּר . حرس .

٢ - صيغة المضارع : تدل على حدث يقع في الزمن الحالى
أو سيقع في المستقبل . وتقابل صيغة المضارع في اللغة
العربية . أمثلة :

כתב • يكتب • כתבתי • يكتبون • يحرسون

٣ - صيغة الأمر : تدل على الأمر مثل صيغة الأمر في اللغة
العربية : כתב • أكتب • כתבו • احرسون

٤ - صيغة اسم الفاعل : وهى صيغة اسمية تدل على من يقوم
بعمل الحدث الذى يدل عليه الفعل . وتقابل اسم الفاعل
في اللغة العربية :

כתב • كاتب • כתבי • حارسون

ولكل صيغة من هذه الصيغ دلالات أخرى لم أتناولها هنا
وسأتناولها فيما بعد . ويخالف التعبير الزمني في اللغة العبرية
الحدیثة التعبير الزمني في العبرية القديمة فيما يتعلق ببعض
الصيغ ، فهويتم عن طريق الصيغ الآتية :

١ - صيغة الماضي : تقابل صيغة الماضي في العبرية القديمة .

٢ - صيغة المستقبل : تدل على حدث سيحدث في المستقبل .
وهى نفس صيغة المضارع في العبرية القديمة ، ولكن تطور
معناها الى الدلالة على المستقبل .

٣ - صيغة الزمن الحالى : تدل على حدث يقع في الزمن الحالى ،

كما تدل على من يقوم بعمل الحدث . فهي تقابل مسن
حيث الدلالة صيغتي المضارع واسم الفاعل في العبرية
القديمة . ولكنها تقابل من حيث البناء صيغة اسم الفاعل
فلاسم כַּתֵּב معناه فسي
العبرية القديمة " كاتب " ثم تطورت هذه الدلالة إلى
المعنى : يكتب أو كاتب في العبرية الحديثة . وكذلك
اسم الفاعل חָרַס معناه " حارس " في العبرية
القديمة ثم تطورت هذه الدلالة إلى المعنى : يحرس
أو حارس في العبرية الحديثة "

تعريف صيغة الماضي

.....

تعريف صيغة الماضي من الوزن المجرد السالم كما يلي :

حفظ أو حرس	الفعل
حرس ¹	אָנִי שָׁמַרְתִּי
حرس ²	אַתָּה שָׁמַרְתָּ
حرس ³	אַתָּה שָׁמַרְתְּ
حرس	הוּא שָׁמַר
حرس ⁴	הִיא שָׁמְרָה
حرسنا	אֲנִיחֲנוּ שָׁמַרְנוּ
حرستم	אַתֶּם שָׁמַרְתֶּם
حرستن	אַתֶּן שָׁמַרְתֶּן
حرسوا	הֵם שָׁמְרוּ
حرسن	הֵן שָׁמְרוּ

ملحوظات :

- (١) تضاف الضمائر في آخر الفعل . وهي تشبه الضمائر العربية .
- (٢) فاء الفعل مشكلة بالفتحة الطويلة دائما باستثناء الفعل المسند الى ضمير المخاطبين والمخاطبات فأن فاءه تشكلل بالسكون .

(٣) لا تختلف صيغة الماضي المسند الى ضمير الغائبات عن
صيغة المسند الى ضمير الغائبين على خلاف تصريف الفعل
الماضي في اللغة العربية .

تصرف صيغة المستقبل

تصرف صيغة المستقبل من المجرى الثلاثى السالم كما

يلى :

أحرس	אַחֲרֵם
تحرس	תִּחְרַם
تحرسين	תִּחְרַמְרִי
يحرس	יִחְרַם
تحرس	יִחְרַם
نحرس	נִחְרַם
نحرسون	תִּחְרַמוּ
تحرسن	תִּחְרַמְנָה
يحرسون	יִחְרַמוּ
يحرسن	תִּחְרַמְנָה

لا تختلف صيغة المستقبل المسند الى ضمير المخاطبات

عن صيغة المستقبل المسند الى ضمير الغائبات على خلاف تصرف

الفعل المضارع فى اللغة العربية اذ تفوق هذه اللغة بـ

الصيغتين فيقال تحرسن للمخاطبات ويحرسن للغائبات .

تصرف صيغة الأمر

يُضَاعَفُ فِعْلُ الْأَمْرِ فِي اللُّغَةِ الْعِبْرِيَّةِ بِحَذْفِ حُرُوفِ الْمُضَارَعَةِ

• من صيغة المستقبل .

احرس

שָׁמַר

احرصي

שָׁמַרְתִּי

احرسوا

שָׁמַרְתֶּם

احرسن

שָׁמַרְתֶּן

صيغة الزمن الحالي

• هذه الصيغة ، كما ذكرنا من قبل ، صيغة اسمية .

ولهذا تصرف على نمط الأسماء مثل صيغة اسم الفاعل في اللغة العربية ، فهي تصرف من الفعل الثلاثي المجرد السالم على سبيل النحو التالي :

أواكتب

أنا كاتب

כֹּתֵב

{
כֹּתֵב
כֹּתֵבָה
כֹּתֵבִים
כֹּתֵבוֹת

أوتكتب

أنت كاتب

أويكتب

هو كاتب

أواكتب

أنا كاتبة

أوتكتبين

أنت كاتبة

أوتكتب

هي كاتبة

כֹּתֵבִים

{
כֹּתֵבִים
כֹּתֵבוֹת
כֹּתֵבוֹת

هم كاتبون	أو يكتبون	פּוֹתְבִים	{	הֵם
نحن كاتبون	أو نكتب			אֲנֵינוּ
أنتم كاتبون	أو تكتبون	פּוֹתְבוֹת	{	אַתֶּם
نحن كاتبات	أو نكتب			אֲנֵינוּ
أنتن كاتبات	أو تكتبن		{	אַתֶּן
هن كاتبات	أو يكتبن			הֵן

وإن كانت لام الفعل حرفا حلقيا صرقت صيغة الزمن الحالي

على النحو التالي :

فتح	פִּתַּח	الفعل
فاتح أو يفتح	פִּתַּח	المفرد المذكر
فاتحة أو تفتح	פִּתַּחַת	المفرد المؤنث
فاتحون أو يفتحون	פִּתְּחוּ	جمع المذكر
فاتحات أو يفتحن	פִּתְּחוּת	جمع المؤنث

تصرف اسم المفعول

حرس	שָׁמַר	من الفعل المجرد
محروس	שָׁמַר	المفرد المذكر
محروسة	שָׁמְרָה	المفرد المؤنث
محروسون	שָׁמְרוּ	جمع المذكر
محروسات	שָׁמְרוּת	جمع المؤنث

وهذا مثال للفعل المجرد المنتهي بحرف حلقى :

فتح	פָּתַח	
مفتوح	פָּתַח	المفرد المذكر
مفتوحة	פָּתַחָה	المفرد المؤنث
مفتوحون	פָּתַחוּ	جمع المذكر
مفتوحات	פָּתַחוּת	جمع المؤنث

אָרְךְ

تستعمل אָרְךְ في الجملة الفعلية قبل المفعول به
المعرف مثل: הָאִישׁ רָאָה אֶת הַכֶּלֶב .
رأى الرجل الكلب . وليس لها معنى أو مقابل في اللغة العربية
إنها مجرد أداة تسبق المفعول به المعرف . وإذا كان المفعول
به نكرة لا تسبقه . אָרְךְ مثل :
רָאָה הַכֶּלֶב אֶת הָאִישׁ
رأى الرجل كلبا

تدريب :

ترجم الجمل الآتية الى اللغة العربية :

הַמְּשִׁירֵת פָּתַח אֶת הַדֶּלֶת .
הֵתְלַמֵּיד כָּתַב אֶת הַשְּׁעוּר .
הָאֶכָר קָנָה אֶת הַפָּרָה .

العندد

تشبه الاعداد في اللغة العبرية نظائرها في اللغة العربية

الى حد كبير • وتختلف الصيغ التي تستعمل للمعدود المذكور
عن تلك التي تستعمل للمعدود المؤنث • وهذه هي الاعداد :

للمعدود المذكور

للمعدود المؤنث

	אֶחָד	واحدة	אֶחָדָה
واحد			
	שְׁנַיִם	اثنان	שְׁנַיִמָּה
اثنان			
	שְׁלוֹשָׁה	ثلاث	שְׁלוֹשָׁמָה
ثلاثة			
	אַרְבַּעַה	أربع	אַרְבַּעָה
أربعة			
	חֲמִישָׁה	خمس	חֲמִישָׁמָה
خمس			
	שֵׁשׁ	ست	שֵׁשָׁמָה
ستة			
	שִׁבְעָה	سبع	שִׁבְעָה
سبعة			
	שְׁמֹנְעָה	ثمانى	שְׁמֹנְעָה
ثمانية			
	תֵּשְׁבַעַה	تسع	תֵּשְׁבַעָה
تسعة			
	עֲשָׂרָה	عشر	עֲשָׂרָה
عشرة			
	אֶחָד עֲשָׂרָה	احدى عشرة	אֶחָדָה עֲשָׂרָה
عشر			
	שְׁנַיִם עֲשָׂרָה	اثننا عشرة	שְׁנַיִמָּה עֲשָׂרָה
اثننا عشر			
	שְׁלוֹשָׁה עֲשָׂרָה	ثلاث عشرة	שְׁלוֹשָׁמָה עֲשָׂרָה
ثلاثة عشر			
	אַרְבַּעַה עֲשָׂרָה	اربع عشرة	אַרְבַּעָה עֲשָׂרָה
اربعه عشر			

خمسة عشر	חַמֵּשָׁה עָשָׂר	خمسة عشر	חַמֵּשָׁה עָשָׂר
سنة عشر	שֵׁשָׁה עָשָׂר	ستة عشر	שֵׁשָׁה עָשָׂר
سبعة عشر	שִׁבְעָה עָשָׂר	سبع عشر	שִׁבְעָה עָשָׂר
ثمانية عشر	שְׁמוֹנָה עָשָׂר	ثمان عشر	שְׁמוֹנָה עָשָׂר
تسعة عشر	תֵּשְׁבַע עָשָׂר	تسع عشر	תֵּשְׁבַע עָשָׂר

ملاحظات:

- (١) يوافق العددان ١ ٥ ٢ المعدود من حيث التذكير والتانيث .
- (٢) تخالف الاعداد من ٣ الى ٩ المعدود من حيث التذكير والتانيث . فتستعمل صيغة المذكر للمعدود الموثث وصيغة الموثث للمعدود المذكر .
- (٣) الاعداد من ١١ الى ١٩ تتركب من الاحاد والعدد عشرة .
- (٤) يخالف العدد ١٠ المعدود عندما يكون مفردا ووافقة عندما يكون مركبا مع الاحاد .

أمثلة:

امرأة واحدة	אִשָּׁה	رجل واحد	אִישׁ
امراتان	אִשִּׁים	رجلان	אִישׁים

والصيغتان אִשָּׁה אִישׁ في حالة الاضافة .

שְׁלֹשָׁה טַפְרָה ثلاثة كتب
 אַרְבַּע תַּלְמֵי דוֹת أربع تلميذات

أما اعداد العقود فلها صيغة واحدة للمذكر والمؤنث وتتركب
 بالحاق نهاية جمع المذكر — □ بالاحاد باستثناء
 العدد " عشرون " فإنه جمع العدد " عشرة " وهذه هي اعداد
 العقود :

ثلاثون	שְׁלֹשָׁה	عشرون	עֶשְׂרִים
خمسون	חֲמִישָׁה	اربعون	אַרְבָּעִים
سبعون	שִׁבְעִים	ستون	שֵׁשְׁטִים
تسعون	תִּשְׁעִים	ثمانون	שְׁמֹנְעִים
مائتان	מֵאוֹת	مائة	מֵאוֹת
الفان	אַלְפִים	ألف	אַלְפִים
ثلاثمائة	שְׁלֹשָׁה מֵאוֹת	عشرة آلاف	עֶשְׂרֵת אֲלָפִים
مليون	מִלְיוֹן	ثلاثة آلاف	שְׁלֹשָׁה אֲלָפִים

ويكون المعدود جمعا بعد الاعداد من 11 فأكثر مثل :

אֶחָד עֶשְׂרִים פּוֹכְבִים احدى عشر كوكبا
 שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרִים טַפְרָה ثلاثة عشر كتابا
 עֶשְׂרִים אַרְבַּעִים אַרְבַּע עֶשְׂרִים اربعة وعشرون تلميذا
 שְׁלֹשִׁים אַרְבַּע תַּלְמֵי דוֹת اربع وثلاثون تلميذة

ولكن الأسماء التي يشیع استعمالها مثل "אָן" "יום"

יָפֶשׁ "نفس" יָפֶה "سنة" فلها حكم

آخر . انها تأتي في صيغة المفرد في العبرة القديمة مثل :

אַרְבַּעַת יַעֲשָׂר יוֹם ארبعة عشر يوما

חֲמֵשָׁה יָפֶשׁ חمسون نفسا

أما الكتاب المحدثون فإنهم يميلون الى استعمال صيغة

الجمع سواء كان الاسم شائع الاستعمال أولا ، فيقولون :

אַרְבַּעַת יַעֲשָׂר יָמִים أربعة عشر يوما

חֲמֵשָׁה יָפֶשׁ חمسون سنة

تدريب :

בַּשָּׁנָה אַרְבַּע תְּקופוֹת אוֹ שְׁנַיִם
יַעֲשָׂר חודש. בְּכָל תְּקופָה שְׁלֹשָׁה
חֳדָשִׁים. בַּשָּׁנָה שְׁלֹשׁ מֵאוֹת שָׁשִׁים
וְחֲמֵשָׁה יָמִים.

בְּכָל חֳדָשׁ שְׁלֹשִׁים אוֹ שְׁלֹשִׁים
וְאַחַד יוֹם. הַיּוֹם מֵהַחֵלֶק לַעֲשָׂרִים
וְאַרְבַּע שְׁעוֹת. בְּכָל שָׁעָה שְׁלֹשִׁים
דְּקָה וּבְכָל דְּקָה שְׁלֹשִׁים שְׁנֵי.

אֲנִי קֹם בְּבִקְרַת בְּשָׁעָה שְׁבַע
וְהוֹלֵךְ לַעֲבוֹדָתִי בַשָּׁעָה שְׁמוֹנֶה
אֲנִי עוֹבֵד חֲמֵשׁ שְׁעוֹת עַד שָׁעָה
אַחַת אַחֲרֵי הַצֵּהָרִים .

شرح الكلمات الصعبة

ثانية	שְׁנֵי	فصل	תְּקוּפָה
شهر	חֹדֶשׁ	دقيقة	דָּקָה
ساعة	שָׁעָה	ينقسم	מִתְחַלֵּק
عمل	עֲבֹדָה	يقم	קָם
عمل	עָבַד	يذهب	הוֹלֵךְ
بعد الظهر	אַחֲרֵי הַצֶּהָרִים	ذهب	הִלֵּךְ
اسبوع	שָׁבוּעַ	صباح	בֹּקֶר
فلاح	אֶפֶר	صورة	תְּצַוֶּנָה
بقرة	פָּרָה	شهر	חֹדֶשׁ

الاستفهام

أداة الاستفهام في العبرية القديمة هي الهاء التي تشكل بوجه عام بالحركة المركبة ~~حلق~~ (-: -) مثل הַקְרָא וְאֵת הַסֵּפֶר ? هل قرأت الكتاب؟

وإذا كان الحرف التالي للهاء أحد الحروف الحلقية (وهي الألف والحاء والهاء والعين) أو حرفا ساكنا غير حلقى ، فإن هـ هذه الهاء تحرك بالفتحة القصيرة مثل :

هل كتبتهم

הַכְּתֹבְתִים מִכְּתָב ?

خطابا ؟ (وهنا يشدد

الحرف التالي لها الاستفهام)

هل أنت داود ؟

הֲאַתָּה הוּא דָּוִד ?

هل الشيخ مازال حيا ؟

הֲחַי עוֹד הַזֶּקֶן

وتحرك هاء الاستفهام بالسيجول اذا كان الحرف التالي لها حرفا حلقيا محركا بالفتحة الطويلة مثل :

هل ذهبت الى عمك ؟

הֲהִלַכְתְּ לְעֵבֹדָה ?

وفي اللغة العبرية الحديثة لا تستعمل هاء الاستفهام. ويفهم الاستفهام من سياق الكلام ونغمة المتحدث فشلا اذا قال شخص لاخر:

אַתָּה עוֹלָה חֲדָשָׁה ? فأن المعنى قد يكون : أنت

مهاجر جديد ، لهذا ليس استفهاما ، وقد يكون كذلك :

هل أنت مهاجر جديد ؟ ويفهم المعنى المقصود من سياق الكلام .

ومن هذا القبيل : אִכַּלְתָּ אֶת הַבֶּשֶׂר

بمعنى أكلت اللحم أو هل أكلت اللحم ؟

ومن أسماء الاستفهام ما يلي :

(1) מַי * من * مثل מַי הוּא הַאֲוִרִים הַזֶּה ?

من هو هذا الضيف ؟

(2) מַה * ما * مثل מַה הוּא הַדָּבָר אֲשֶׁר

עַל הַיְּשָׁלָחַן ? ما هو الشيء الذي على المنضدة ؟

(3) כַּמָּה • כֵּם • مثل כַּמָּה יָמִים בַּשָּׁבוּעַ ?

كم يوما في الاسبوع؟

(4) אֵיפֹה • אֵינ • مثل אֵיפֹה אֶתְּהָ גַר ?

أين تقطن؟

(5) אֵיךְ • אֵינ • مثل אֵיךְ אֶחֱיָה ?

أين أخوك؟

ويكون الجواب مصدرا بالحرف כֵּן فيقال مثلا ردا على

هذا السؤال • אֶחֱיָ בֵּינָן

أخي في الحديقة •

(6) אֶנְךָ (أو לָאֵךְ) • إلى أين • مثل

אֶנְךָ (أو לָאֵךְ) הַלֵּךְ הָאֶפֶרֶת? إلى أين ذهب الفلاح؟

ويكون الجواب مصدرا بالحرف אֵל أو לֵּאמֹר فيقال

ردا على هذا السؤال • הָאֶפֶרֶת הַלֵּךְ אֵל הַשָּׂדֶה

ذهب الفلاح إلى الحقول •

• من أين • مثل

من أين أنت؟

אֶתְּהָ ?

(7) מֵאַיִן
מֵאַיִן

מָה זֶה ?

זֶה שֶׁלְּחָן

מָה זֶה אֵרֶז ?

זֶה שֶׁמֶלֶח לְבָנָה

מִי זֶה ?

זֶה אִישׁ טוֹב

הֲאֵנִי הַמְּוֹרָה ?

כִּי אֲדוֹנִי הוּא הַמְּוֹרָה

כָּמָה אֲנִישִׁים בַּחֲדָר ?

בַּחֲדָר אַרְבַּעַה אֲנִישִׁים

מָה עַל הַשֶּׁלְּחָן ?

עַל הַשֶּׁלְּחָן סֵפֶר

מָה עַל הַקִּיר ?

עַל הַקִּיר תְּמוֹנָה

אֵיךְ הַסֵּפֶר ?
הַסֵּפֶר עַל הַשְּׁלֵחִין
אֵיפֶה אֵתָּה לֹמַד ?
אֲנִי לֹמַד בְּבֵית הַסֵּפֶר

בְּחֵדֶר

בְּחֵדֶר שְׁלֵחִין עַל הַסֵּפֶר מֵחֵבֶרֶת
וְהַסֵּפֶר עַל יַד הַשְּׁלֵחִין יֹשְׁבֵי
מְנַחֵם וְרוּחַ מְנַחֵם קוֹרֵא וְרוּחַ
כּוֹתֵבֶת עַל הַרְצָפָה יֹשְׁבֵרֶת
רַחֵל הַקְּטַנָּה גַם וְלֹא כּוֹתֵבֶת
מְנַחֵם אֹמֵר רַחֵל אֵת
כּוֹתֵבֶת ?
רַחֵל אֹמֵרֶת : כֵּן אֲנִי כּוֹתֵבֶת

شرح الكلمات المعبئة

.....

حجرة	הַדָּר	منضدة	שֻׁלְחָן
كتاب	סֵפֶר	كراسة	מַחְבֵּרֶת
ارضية الحجرة	רִצְפָה	بالقرب من	עַל יַד
لا	לֹא	يقيم	כִּן
كاتب أو يكتب	כּוֹתֵב	كتب	כָּתַב
جلس	יָשַׁב	قرأ أو نادى	קָרָא
روت	רֹתַב	قال	אָמַר
ايضا	גַּם	مناحيم	מְנַחֵם
صغيرة	קֹטָנָה	صغير	קָטָן

التشبيه والتفضيل

تستعمل الكاف للتشبيه مثل : -

الجندى قوى كالأسد	הַחֲפָל הַחֲזָק כְּאַרְיֵה
المرأة جميلة كالسوسنة	הַאִשָּׁה יָפָה כַּשֹּׁלֵשָׁה
الورق أبيض كالثلج	הַדָּבָר לָבֵן כַּשֶּׁלֶג

وتستعمل للدلالة على التفضيل في اللغة العبرية القديمة

الصفة مقبوضة بالحرف مثل :

الحصان أكبر من الحمار	הַסוּס גָּדוֹל מִן הַחֲמֹר
الذهب أغلى من الفضة	הַזָּהָב יָקָר מִן הַכֶּסֶף

وقد تختصر فتصير مع تشديد الحرف التالي لها للدلالة على حذف النون ، إذا كان هذا الحرف غير

حلقى ، وتصير إذا كان الحرف التالي حرفا حلقيا مثل :

רְאוּבֵן חָכֵם מִשִּׁמְשׁוֹן רְאוּבֵן אֲכַר חֲכָמָה מִן שִׁמְשׁוֹן
 הַתַּפּוּחַ מְתוֹק מֵהַדָּבָלָה
 التفاحة أحلى من العسل

وفي اللغة العبرية الحديثة تسبق الصفة ب   (أكثر) أو   (أقل) مثل :

הַאִשָּׁה יוֹתֵר זָפָה מֵהַלְוֵי זָהָה

المرأة اجمل من السوسنة

הַדֹּב פָּחוּז חָזֵק מֵהָאֵרֶיִךְ

الدب اقل قوة من الاسد

وإذا اريد تفضيل الشئ على سائر أفراد الجنس استخدمتاً ساليب

مختلفة هذه بعضها :

(١) استعمال حرف الباء أو كلمة **בְּכָל** أو كلمة **מֵכָל**

مثل :

הִיא הַיְחִידָה הַטַּיְפָה בַּנְּשִׁים

كانت اجمل النساء

אָחִי הוּא הַגִּבּוֹר בְּכָל הַחַלָּלִים

أخي أقوى الجنود

(٢) إضافة الصفة الى أسم الجنس أو الجمع مثل :

זוֹתָךְ הִיא קָטָן בְּנֵל וְיֵקֵב

كان يوسف أصغر بنى يعقوب . فهنا أضفنا الصفة **קָטָן**

الى جمع المذكر المضاف **בְּנֵי**

(٣) استعمال كلمة **בְּ** أو **מֵ** بعد الصفة أو

كلمة **הַ** أو **הַ** قبلها مثل :

הַלֵּל הַלֵּל הַלֵּל הַלֵּל
אוֹ הַלֵּל הַלֵּל הַלֵּל הַלֵּל

بمعنى : كانت أجمل النساء . وهذا الأسلوب هو
الشائع في العبرية الحديثة .

الأفعال غير السالمة

ما ذكرناه فيما مضى هو تصريف الفعل الثلاثى السالم الذى سلمت حروفه من العلة • ولكن ثمة أفعال أخرى أحـد حروفها حرف علة أو حرف مضعف أو حرف حلقى ، وهى تصرف على نحو خاص يخالف تصريف الفعل الثلاثى السالم • ويمكن تقسيمها الى :

١ - أفعال فاؤها ألف :

مثل אָכַל • أكل • אָמַר • قال •
وهى تقابل الأفعال المهمزة الفاء فى اللغة العربية مثل
أكل وأمر :

٢ - أفعال نونية الفاء :

مثل נָפַט • سقط • נָתַן • أعطى •
فهذه الأفعال تسقط نونها فى المستقبل والأمر •

٣ - أفعال يائية الفاء :

مثل יָלַד • ولد • יָרַס • جلس •
وهى تقابل الأفعال اليائية الفاء أو الواوثة الفاء فى اللغة
العربية مثل يئس وولد وورث •

٤ - أفعال معتلة العين بالواو :

مثل וָּקַם • قام • و וָּטַר • طار •

٥ - أفعال معتلة العين بالياء :

مثل וָיָן "وضع" و וָיָן "غنى"

٦ - أفعال هائية اللام :

مثل וָיָן "صعد او هاجر"

וָיָן "شرب"

وهي تقابل الأفعال المعتلة اللام في اللغة العربية مثل
علا وروس .

٧ - أفعال لامها ألف :

مثل וָיָן "قرأ" و וָיָן "وجد"

وهي تقابل الأفعال المهموزة اللام في اللغة العربية
مثل قرأ وطراً .

٨ - أفعال مضعفة العين :

مثل וָיָן "دار حول" و וָיָן "احتفل ب"

٩ - أفعال ذات حرف حلقى :

أ - فاؤها حرف حلقى :

مثل : וָיָן "عبر" و וָיָן "وقف"

ب - عينها حرف حلقى :

مثل : וָיָן "سأل" و וָיָן "ذبح"

ج - لامها حرف حلقى ،

مثل : حَلَقَ "فتح" و حَلَقَ "سمع" .

وقد تجتمع في الفعل الواحد خاصيتان من الخصائص سالفة الذكر

مثل :

- حمل " فهذا الفعل نونى الفاء ومهموز اللام .
- هاجر - صعد " فعل هائى اللام و فاءه حرف حلقى هو العين .

حَلَقَ

حَلَقَ

تصرف سائر الأوزان السبعة

وزن ن ف ي ل

الامر	المستقبل	الماضي	
	نُشَبِّر	نَشَبَرْتُ	أنا
ه نَشَبِر	تُشَبِّر	نَشَبَرْتَ	أنت
ه نَشَبِرِي	تَشَبِرِي	نَشَبَرْتِي	أنت
	لُشَبِّر	نَشَبَرْنَا	مر
	تُشَبِّر	نَشَبَرْتُمْ	مر
	نُشَبِّرُونَ	نَشَبَرْتُمْ	نحن
ه نَشَبِرُوا	تُشَبِّرُونَ	نَشَبَرْتُمْ	أنتم
ه نَشَبِرْنَ	تَشَبِرْنَ	نَشَبَرْتُمْ	أنتم
	لُشَبِّرُوا	نَشَبَرْتُمْ	هم
	تُشَبِّرُوا	نَشَبَرْتُمْ	من

ملاحظات:

١ - تحذف نون الفعل الزائدة في المستقبل وتشد فاءه عوضاً عن هذا الحذف .

٢ - تحذف نون الفعل الزائدة في الأفعال أيضاً وتشدد فاءه
عوضاً عن حذفها كالحذف مع إضافة هاء زائدة في أوله .

٣ - تستعمل صيغة الزمن الحالي من هذا الوزن لأنه ليس
فاصراً على الدلالة على البناء للمجهول بل تدل بعض
أفعاله على المعلم أيضاً مثل :

نִּחַר • برق - لمح • נִחַר • احترس - تجنب
פָּרַד • قسم - جزأ • פָּרַד • افترق - انفصل
وهذا هو تصرف صيغة الزمن الحالي :

الفرد المذكر [נִחַר] جمع المذكر [נִחַרִים]
الفرد المؤنث [פָּרַד] جمع المؤنث [פָּרַדוֹת]

وتستعمل في اللغة العبرية القديمة الصيغة [נִחַר]

مكان الصيغة [נִחַר]

فمن [נִחַר]

.....

هذا الوزن مضعف العين . ويدل في الغالب على شدة

وقوع الحدث أو كثرة وقوعه - مثل :

נִחַר • كسر • נִחַר • كثر
נִחַר • سأل • נִחַר • الح في السؤال

ويبدل في بعض الأحيان على التعدية مثل :

لִיָּד * تعلم לִיָּד * علم

ويصرف على النحو التالي :

الامر	المستقبل	الماضي	
	אֲדַבֵּר	דִּבַּרְתִּי	أنا
דַּבֵּר	תִּדְבַר	דִּבַּרְתָּ	أنت
דַּבְּרִי	תִּדְבְּרִי	דִּבַּרְתְּ	أنت
	יִדְבַר	דִּבֶּר	هو
	תִּדְבַר	דִּבְּרָה	هي
	נִדְבַר	דִּבְּרָנוּ	نحن
דַּבְּרוּ	תִּדְבְּרוּ	דִּבַּרְתֶּם	أنتم
דַּבְּרֶנּוּ	תִּדְבְּרֶנּוּ	דִּבַּרְתֶּן	أنتم
	יִדְבַר	דִּבְּרָה	م
	תִּדְבְּרֶנּוּ	דִּבְּרוּ	من

ملاحظات :

- 1 - يحرك حرف المضارعة بالسكون دائما ما عدا الألف نسي
المضارع المسند الي ضمير المتكلم فأنها تحرك بالحركة

المركبة (١ -)

٢ - يماغ فعل الأمر بحذف حرف المضارعة .

الزمن الحالى

.....

المفرد المذكر מִדְבֵּר جمع المذكر מִדְבְּרִים
 المفرد المؤنث מִדְבֶּרֶת جمع المؤنث מִדְבְּרוֹת
 وتستعمل في اللغة العبرية القديمة الصيغة מִדְבְּרָה

وزن פִּעֵל

.....

هذا الوزن هو المبنى للمجهول من وزن פִּעֵל
 ولدلالته على المبنى للمجهول لا يستعمل منه فعل الأمر

أواسم الفاعل ويصرف على النحو التالي :

الستقبل

الماضي

אֶשְׁבֵּר
תִּשְׁבֵּר
תִּשְׁבְּרִי
לִשְׁבֵּר
תִּשְׁבְּרִי

שִׁבַּרְתִּי
שִׁבַּרְתְּ
שִׁבַּרְתְּ
שִׁבַּרְתְּ
שִׁבַּרְתְּ
שִׁבַּרְתְּ

أنا
 أنت
 أنت
 هو
 هي

<u>المستقبل</u>	<u>الماضي</u>	
נִשְׁבֵּר	שִׁבַּרְנוּ	نحن
תִּשְׁבְּרוּ	שִׁבַּרְתֶּם	أنتم
תִּשְׁבְּרוּנָה	שִׁבַּרְתֶּן	أنتن
יִשְׁבְּרוּ	שִׁבְּרוּ	هم
תִּשְׁבְּרוּהָ	שִׁבְּרוּ	هن

ملاحظات:

١ - يحرك حرف المضارعة بالسكون دائما ما عدا الألف في المضارع
المسند الى ضمير المتكلم ، فانها تحرك بالحركة المركبة
(: -) .

٢ - تكتب الشروق () مكان ال () (قبوس) في
تصرفات هذا الفعل في اللغة العبرية الحديثة .

اسم الفعول

.....

المفرد المذكر יִשְׁבַּר
جمع المذكر יִשְׁבְּרוּם
المفرد المؤنث יִשְׁבַּרְתִּי
جمع الاناث יִשְׁבְּרוּת
وتستعمل الصيغة יִשְׁבַּרְתִּי في اللغة العبرية
القديمة .

فِنِ الْفَعْلِ

<u>الامر</u>	<u>المستقبل</u>	<u>الماضي</u>	
	أَكْدِلْ	كَدَلْتُ	أنا
كَدِرْ	تَكْدِلْ	كَدَلْتَ	أنت
كَدِيْ	تَكْدِيْ	كَدَلْتِ	أنت
	يَكْدِلْ	كَدَلَّ	هو
	تَكْدِلْ	كَدَلْتِهَا	هي
	نَكْدِلْ	كَدَلْنَا	نحن
كَدِيْلَا	تَكْدِيْلَا	كَدَلْتُمْ	أنتم
كَدِيْلَانَا	تَكْدِيْلَانَا	كَدَلْتُمْ	أنتم
	يَكْدِيْلَا	كَدَلُوا	هم
	تَكْدِيْلَانَا	كَدَلُوا	هن

ملاحظات:

تسقط الهاء الزائدة عندما يصرف هذا الوزن في المستقبل : كَدِيْلْ ،
 تَكْدِيْلْ . . . ولكنها تظهر في فعل الامر : كَدِيْلْ . . .

الزمن الحالى

المفرد المذكر יִגְדֵל جمع المذكر יִגְדְּלוּ
 المفرد المؤنث יִגְדְּלָהּ جمع المؤنث יִגְדְּלוּן
 وتستعمل الصيغة יִגְדְּלוּ أيضا فى
 اللغة العبرية الحديثة .

وزن הפעל

هذا الوزن هو المبني للمجهول من وزن הפעל
 ولدلالته على المبني للمجهول لا يستعمل منه فعل الأمر أو اسم
 الفاعل . ويصرف على النحو التالى :

<u>المستقبل</u>	<u>الماضي</u>	
יִגְדֵל	הִגְדֵלְתִי	أنا
תִּגְדְּלִי	הִגְדֵלְתְּ	أنت
יִגְדְּלוּ	הִגְדֵלְתֶם	أنت
יִגְדְּלוּ	הִגְדֵלְתֶן	هو
תִּגְדְּלוּ	הִגְדֵלְתֶה	هى
יִגְדְּלוּ	הִגְדֵלְנוּ	نحن
תִּגְדְּלוּ	הִגְדֵלְתֶם	أنتم

المستقبل

الماضي

תִּגְדַּלְנָה
לִגְדְלוּ
תִּגְדַּלְנָה

הִגְדַּלְתֶּם
הִגְדַּלְוּ
הִגְדַּלְוּ

أنتن

هم

هن

ملاحظات:

١ - تسقط الهاء الزائدة عندما يصرف في المستقبل فيقال

לִגְדְלוּ ، תִּגְדַּלְנָה

٢ - تكتب الشذوق (آ) مكان ال (א) (قاص حاطوف)

في تصرفات هذا الفعل في اللغة العبرية الحديثة .

اسم المفعول

.....

תִּגְדַּלְנָם جمع المذكر

הִגְדַּלְתָּם المفرد المذكر

תִּגְדַּלְנָם جمع المؤنث

הִגְדַּלְתָּה المفرد المؤنث

في اللغة العبرية

وتستعمل الصيغة תִּגְדַּלְנָה

القديمة .

وزن التثنية

يصرف على النحو التالي :

<u>الامر</u>	<u>المستقبل</u>	<u>الماضي</u>	
	التثنية	التثنية	أنا
	التثنية	التثنية	أنت
	التثنية	التثنية	أنت
	التثنية	التثنية	هو
	التثنية	التثنية	هي
	التثنية	التثنية	نحن
	التثنية	التثنية	أنتم
	التثنية	التثنية	أنتم
	التثنية	التثنية	هم
	التثنية	التثنية	هن

ملاحظات :

١ - يصاغ هذا الوزن بالحقاق **ال** بأول الوزن **فعل**

٢ - يقابل الوزن " نفعل " في اللغة العربية .

٣ - إذا كانت فاء الفعل أحد حروف الصغیر الآتية :

א - ז - ט - פ فإن التاء في "הרש" تأنسی
بعد فاء الفعل مثل :

הרש יצר " تحفظ - احترس من " مكان

من الثلاثی المجرد

הרש יצר

יש יצר " حرس " הרש יצר " اختباء "

وإذا كانت فاء الفعل صاداً فإن التاء تقلب طاءً مثل :

הצטידק " تبرأ " مكان הרש יצדק

وإذا كانت فاء الفعل زاياً فإن التاء تقلب دالاً مشدداً

הרש ידק " شاخ من المجرد הרש ידק

٤ - إذا كانت فاء الفعل ק أو ו أو א فإن التاء

الزائدة تماثل هذا الحرف وتدغم فيه مثل :

הרש יקר " تطهر " مكان הרש יקר

٥ - تسقط هاء "הרש" عندما يصرف في المستقبل .

وتظهر في فعل الأمر .

٦ - بطل استعمال هذا الوزن في العبرية الحديثة ،

ويستعمل مكانه وزن "הרש יקר" الذي لم يكن

معروفاً في العبرية القديمة .

أمنة :

• امتح •

נתמזג

• قُيِّل •

נתקבל

• انضم •

נצטרף

الاصوح

מלזון השעורים

قاموس الدروس

דוד	דוד	מה	ماذا
דודה	דודה	זה	هذا
בן דוד	בן דוד	זאת	هذه
בת דוד	בת דוד	אלה	هؤلاء
פקיד	פקיד	בית	بيت
פקידים	פקידים	מכונת	سيارة
מורה	מורה	כדור	رمامة - كرة
מורה	מורה	בן	ابن [عمد]

שמו	اسمه	מי	مَنْ
שמה	اسمها	אני	أنا
גם הוא	هو أيضاً	אתה	أنت
אח	أخ	הוא	هو
קצין	ضابط	דודי	عمى - خالى
בני	ابنى	דודתי	عمتى - خالتي
בתי	ابنتى	שם	اسم
זכה	جميل	לי	لِى
זכה	جميلة	בת	ابنة

115
ص

116
ص

מַר	سید
לַפֶּה	لغہ
מִזְרָה	مدرس
מִזְרֵי	مدرسی
מִזְרָה	مدرسك
לַבְּרִית	عبری
אֲנִי	أنا
לִמַּד	أتعلم
אֲנִי	أنا
מִלִּמַּד	أعلم
יְאִתָּה	ص 121
בְּאֵת	حضرت
כִּי	لکی
יִלְמַד	یتعلم
גַּם	أيضا
גִּבֵּר	رجل
גִּבְרַת	آنسه - سيدة

בן-בית-דוד - لعائلة خال

בן-בית - ولد - صبي

תלמיד - تلميذ

בן-בית - صبية

תלמידה - تلميذة

בן-בית - صغير

מורה - مصري

אב - أب .. والد

מורה - مصرية

אם - أم .. والدة

לומד - يتعلم . دارس

גם - وأيضاً

מלמד - يعلم . يدرس {
مدرس

הורים - والدين

מלמד - المعلم

117
صحة

מלמד - يعلم

אחות - أخت

לומד - لומד - لומד - يتعلم

בן-בית - דוד - له ابن

מֶה זֶה ... ?	זֶה בַּיִת
מֶה זֹאת ... ?	זֹאת מַכּוֹנִית
מֶה אֵלֶּה ... ?	אֵלֶּה כִּדּוּרִים
מִי זֶה	זֶה בֶּן דּוּדִי
מִי זֹאת	זֹאת בֵּת דּוּדִי
מִי אֵלֶּה	אֵלֶּה פְּקִידִים
מִי אֲנִי	אֲתָה הַמּוֹרֶה
מִי הוּא	הוּא דּוּדִי
מִי הוּא	הוּא דּוּדְתִי

לִי בֵּן שְׁמוֹ סְמִיר

לִי בַת שְׁמָה סְמִירָה

בַּת־סְמִירָה מוֹרָה

בְּנֵי סְמִיר גַּם הוּא

מוֹרָה... לִי אַח קָלִין

לִי בֵּן־דּוֹד טִיס

הֵנִי לֹד דֹד וְגַם לֹד

דֹדָה... מֵנֵא לָהּ דֹד

וְלָהּ גַם דֹדָה..

הֵנִי לֹד אֶחָ וְלֹד גַּם

אֶחֻת... הֵנִי לֹד בֵּן

דֹד... מֵנֵא לָהּ בֵּית דֹד

זֶה תַלְמִיד מַעֲרֵי

הַתַּלְמִיד לֹנֵמֵד

זֹאת מוֹרָה מַעֲרָה

הַמוֹרָה מַלְמֵד

הַמַּלְמֵד מַלְמֵד

הַלֹּנֵמֵד לֹנֵמֵד

אֲנִי מוֹרָה אֲנִי מַלְמֵד

שֵׁם הַבֵּן הַיָּחִיד הַנִּי.

שֵׁם הַבֵּת הַיָּחִיד מֵאֵל.

הַנִּי יֵלֵד לְטָן.

מֵאֵל יֵלֵד לְטָנָה.

הַנִּי לֹא אָב וְגַם לֹא אִם

גַּם מֵאֵל לָהּ הוֹרִים

הַשְׁעוּר הַרְאשׁוֹן
الدرس الأول

מוֹרָה וְתַלְמִיד مدرس وتلميذ

- 1- עָרַב טוֹב אֲדוֹן הַסֵּן
- 2- עָרַב טוֹב אֲדוֹן מִסְעוּד
- 3- מַה שְׁלוֹמָה הַיּוֹם ... ?
- 4- תּוֹדָה טוֹב מְאֹד
- 5- וְמַה שְׁלוֹמָה אֵתָה ... ?
- 6- לֹא רַע .. תּוֹדָה
- 7- בֵּא הִנֵּה .. שֵׁב כְּאֵן
- 8- עֲכָשׁוּ אֲנַחְנוּ יְכוּלִים לְהִתְחַיֵּל
אֵת הַשְׁעוּר הַרְאשׁוֹן אֵתָה
מִבֵּין .. ?
- 9- כֵּן .. אֲנִי מוֹכֵן אֲדוֹנֵי הַמוֹרָה

מוֹרָה וְתַלְמִיד

הַשְׁעוֹר הַדְּאִשׁוֹן

10 - הִקְלֵטֵב נָא ... שָׂיִם לֵב

11 - אֲנִי מֵרַחֵסֵן

12 - אֲתָה אֲדוֹן מַסְעוֹד

13 - אֲנִי הַמוֹרָה ... אֲנִי מוֹרָה

הַשְׁפָּה הָעֲבָדִית

14 - אֲתָה הַתַּלְמִיד

15 - אֲתָה תַלְמִידִי

16 - אֲנִי מוֹרָה

17 - אֲתָה לוֹמֵד עֲבָדִית

18 - אֲנִי מְלַמֵּד עֲבָדִית

שאלות דת שובות

מה לומד התלמיד...
התלמיד לומד עברית
מי מלמד עברית..
המורה מלמד עברית
מה מלמד המורה?
המורה מלמד עברית
שם המורה מסעוד..?
לא.. שם המורה חסן
המורה שמו חסן
התלמיד מה שמו..?
התלמיד שמו מסעוד

לֹא לֹזֵת וְתִשׁוּבוּת

أسئلة وأجوبة

מֵה אֵתָה לֹזֵת ... ?

אֲנִי לֹזֵת עֲבָרִית

מִתִּי הִיָּה הַשְּׁעָר הַדְּאִשׁוֹן..?

הַיּוֹם הִיָּה הַשְּׁעָר הַדְּאִשׁוֹן

מֵה שְׁמִי

שְׁמִי מֵר חֲסִין

מֵה שֵׁם הַמּוֹדָה ..?

שֵׁם הַמּוֹדָה חֲסִין

מֵה שֵׁם הַתְּלָמִיד

שֵׁם הַתְּלָמִיד מַסְעוֹד

מִי לֹזֵת ..

הַתְּלָמִיד לֹזֵת

מורה ותלמיד

הלשעון השני

الشمس الشاف

- 1- אַתָּה בְּבֵית שְׁלִי
- 2- אַתָּה בְּמִשְׁכַּד שְׁלִי
- 3- אַתָּה בְּבֵיתִי
- 4- אַתָּה בְּמִשְׁכַּדִּי
- 5- אַתָּה בְּאַתְּ אֵלַי
- 6- אַתָּה בְּאַתְּ אֵלַי כִּידִי
- 7- לְלַמּוֹד אֶת הַשֹּׁפָה הָעִבְרִית
- 8- אֲנִי גִבֹר
- 9- אַתָּה גַם גִּבֹר
- 10- אֲנִי חֲנוּ שְׁנֵי גִבֹרִים
- 11- אַתָּה עֲדַבִּי מִצְרִי
- 12- גַם אֲנִי עֲדַבִּי מִצְרִי

מורה וּתְלָמִיד

הַשְּׁעוֹר הַשְּׁנִי

- 13 - אֲנַחְנוּ שְׁנֵי עֲרָבִים
- 14 - אֶתָּה מְצָרִי
- 15 - גַּם אֲנִי מְצָרִי
- 16 - אֲנַחְנוּ שְׁנֵי מְצָרִים
- 17 - אֶתָּה קְהִירִי
- 18 - אֲנִי גַם קְהִירִי
- 19 - אֲנַחְנוּ שְׁנֵי קְהִירִים
- 20 - אֶתָּה מִמְצָרִים הַחֲדָשָׁה
- 21 - אֲנִי גַם מִמְצָרִים הַחֲדָשָׁה
- 22 - אֶתָּה מִמְצָרִים הַתַּחְתּוֹנָה
- 23 - אֲבָל אֲנִי מִמְצָרִים הָעֲלִיוֹנָה
- 24 - אֲנִי מַעִיר הַסֵּכֶר הַגְּבוּהָ

שאלות ותשובות

أسئلة وأجوبة

- 1- איזה אֶתָהּ ?
- 2- אֲנִי בְּבֵית שֶׁל הַמּוֹרֶה
- 3- אִיזוֹ מְשֻׁרֵד הַמּוֹרֶה ... ?
- 4- מְשֻׁרֵד הַמּוֹרֶה בְּבֵית הַמּוֹרֶה
- 5- לָמָּה אֶתָהּ בָּאת לַמּוֹרֶה .. ?
- 6- אֲנִי בָּאתִי אֶל הַמּוֹרֶה כִּדֵּי לְלַמּוֹד אֶת הַשִּׁפְחָה הָעֵבְרִית
- 7- כִּמָּה גְּבָרִים בַּמְשֻׁרֵד הַמּוֹרֶה .. ?
- 8- בַּמְשֻׁרֵד הַמּוֹרֶה שְׁנַי גְּבָרִים
- 9- הַמּוֹרֶה יִשְׂרָאֵלִי הוּא .. ?
- 10- לֹא .. הַמּוֹרֶה עֵרָבִי הוּא
- 11- גַּם הֵת לְמִיד עֵרָבִי הוּא

שאלות ותשובות

- 12 - כִּמָּה עֲרָבִים אֲנִיחֲנוּ ...
- 13 - אֲנִיחֲנוּ שְׁנֵי עֲרָבִים
- 14 - הַמּוֹרָה מֵאֵין הוּא .. ?
- 15 - הַמּוֹרָה מִמְּעָרִים הוּא
- 16 - הַתִּלְמִיד מֵאֵין הוּא .. ?
- 17 - הַתִּלְמִיד גַּם הוּא מִמְּעָרִים
- 18 - אֵיפֹה גַר הַמּוֹרָה
- 19 - הַמּוֹרָה גַר בְּמְעָרִים הַחֲדָשָׁה
- 20 - אֵיפֹה גַר הַתִּלְמִיד
- 21 - הַתִּלְמִיד גַּם הוּא גַר בְּמְעָרִים -
הַחֲדָשָׁה
- 22 - מֶה הִיא מְעָרִים-הַחֲדָשָׁה .. ?
- 23 - מְעָרִים-הַחֲדָשָׁה שְׂכוּנָה בְּקֵהִיר

נְשֵׂאוֹת וְתַשׁוּבוֹת

24 אֵיפֹה אֶתָּה נוֹלֶדֶת ...

25 אֲנִי נוֹלֶדֶתִי בְּמִצְרַיִם

26 הִתְחַחַתוֹנָה אֲבָל אֲנִי גְדַלְתִּי

בְּקֶהֶיר ... אֲנִי לְמַדְתִּי בְּקֶהֶיר

וְאֲנִי יוֹשֵׁב בְּקֶהֶיר

27 וְאֶתָּה אֲדוֹנֵי הַמּוֹרָה אֵיפֹה

אֶתָּה נוֹלֶדֶת ..?

28 אֲנִי נוֹלֶדֶתִי בְּמִצְרַיִם

הַעֲלִינָה ... אֲבָל אֲנִי גַם

גְּדַלְתִּי וְלַמְדְתִּי בְּקֶהֶיר

וְאֲנִי יוֹשֵׁב בְּקֶהֶיר ... אֶתָּה

וְאֲנִי שְׁנֵי עָרְבִים מִצְרַיִם

גְּרָיִם בְּשִׁכּוּנַת מִצְרַיִם הַקְּדוּשָׁה

הַשְׁעוֹר הַשְּׁלִישִׁי

المس الثالث

- 1- בּוֹקֵר טוֹב אֲדוֹנֵי הַמּוֹרָה
- 2- בּוֹקֵר טוֹב אֲדוֹן מַסְעוֹד..
- 3- מַה שְׁלוֹם אֲדוֹנֵי הַמּוֹרָה
הַיּוֹם..
- 4- תּוֹדָה.. תּוֹדָה.. אֲנִי בַסֵּדֶר..
- 5- וְאַתָּה מַה שְׁלוֹמָה הַיּוֹם..?
- 6- בְּרִיא.. אֲנִי בְרִיא תּוֹדָה לְאֵל..
- 7- אֲנִי רוֹצֶה לְדַעַת אִם אַתָּה
רַעֲנָן כְּמוֹ שֶׁיִּיתְ אֶתְמוֹל..?
- 8- אֲנִי רַעֲנָן אֲבָל לֹא כָל-כֶּד?
- 9- אַתָּה עֵיף הַיּוֹם..?
- 10- אֲנִי עֵיף וְקָצֵת

הַשְּׁעוּרָה הַשְּׁלִישִׁי

לָמָּה אֵינְךָ רֹעֵנִי ... 11

לָמָּה אֶתָּה עֲיִף ... ? 12

אֶתָּה לֹא לִשְׁנֵת טוֹב ... ? 13

אֲמַשׁ הַבַּיִת הַזֶּה מֵלֹא 14

אוֹרְחִים ... אֲנִי לִשְׁבֹּתִי עִם

הָאוֹרְחִים עַד לְשַׁעַה אַחַת

אַחֲרַי קְצוֹת-לֵילָה ... אֲנִי

לֹא לִשְׁנֵתִי יֵלֵךְ אֲדַבֵּעַ שְׁעוֹת

אִם-כֵּן שְׁעוֹרֵנוּ הַיּוֹם לֹא 15

יִהְיֶה אָרוּךְ ... הַשְּׁעוֹר הַיּוֹם

יִהְיֶה קָצֵר ..

לֹא ... לֹא ... אֲדוֹנֵי הַמּוֹרָה ... אֲנִי 16

מוֹכֵן לְלַמּוֹד יוֹתֵר מִשְּׁעַה הַיּוֹם

שאלות ותשובות

أسئلة وأجوبة

למה התלמיד קנה רענן..

התלמיד קנה רענן כי הוא ישן

שמונה שעות.

מה למד אדון מסעוד התלמיד

בסעוד הרביעי..

מד מסעוד למד ימי השבוע

כמה ימים יש בשבוע..

בשבוע יש שבעה ימים

מה הם שמות ימי השבוע..?

ימי השבוע הם: יום ראשון

יום שני יום שלישי יום רביעי

יום חמישי יום ששי ויום שבת

הַסְעוֹד הַשְּׁלִישִׁי

17. הַמּוֹרָה וְהַתְּלָמִיד בַּחֲדָר
18. הַמּוֹרָה יוֹשֵׁב עַל הַכֶּסֶּא גַם
הַתְּלָמִיד יוֹשֵׁב עַל הַכֶּסֶּא
19. הַחֲדָר לְאַנְחָנוּ לְוַמְדִים בּוֹ
הוּא מִשְׁרַד הַמּוֹרָה... הַחֲדָר שְׁבוֹ
אַנְחָנוּ יוֹשְׁבִים בּוֹ חֲלוֹן אֶחָד
שׁוֹלְחֵן כְּתִיבָה אֶחָד וְשְׁנוֹשָׁה
כֶּסֶּאוֹת... עַל שׁוֹלְחֵן הַכְּתִיבָה
רוֹאֶה אֲנִי שְׁנֵי סְפָרִים עֲבָדִים
מִחֲבֵרֵת אַחַת... שְׁנֵי עֶפְרוֹנוֹת
עֵט-נוֹבֵעַ אֶחָד... סִרְגֵּל וְעֵתוֹן
הַבּוֹקֵר... עַל הַקִּיר תְּלִי יוֹד
שְׁתֵּי מַפּוֹת וְשְׁתֵּי תְמוֹנוֹת

שאלות ותשובות

התלמיד קנה רצון או עיף...?

התלמיד קנה עיף...

למה התלמיד קנה עיף...?

למה לא קנה רצון...?

באו אורחים.. בית-התלמיד

קנה מצא אורחים שלא יצאו מן

הבית אלא בשעה אחת אחר

חצות-לילה...

כמה שעות ישן התלמיד...?

התלמיד לא ישן אלא ארבע שעות

איה המורה ותלמידו...

איה התלמיד ומורו...

התלמיד ומורו בחדר... במשך

לְאַלֹזֵר וְלִשְׁבֹּר

أَسْئَلُهُ وَأَحْمَدُهُ

אֵיפֹה יוֹשֵׁב הַמִּזְרָה

הַמִּזְרָה יוֹשֵׁב עַל הַכֶּסֶא

מִי יוֹשֵׁב גַּם עַל הַכֶּסֶא..

גַּם הַתְּלָמִיד יוֹשֵׁב עַל הַכֶּסֶא

כַּמָּה חֲלוֹנוֹת יֵשׁ בַּחֲדָר

בַּחֲדָר יֵשׁ חֲלוֹן אֶחָד וְדֵלֶת אַחַת

כַּמָּה שׁוֹלְחָנוֹת בַּמִּשְׁרָד..

בַּמִּשְׁרָד יֵשׁ שׁוֹלְחַן כְּתִיבָה אֶחָד..

אֵיךְ הַסְּפָרִים הַעֲבָרִים...

אֵיךְ הַמַּחְבֵּרֹת... וְאֵיךְ הַכֶּסֶאוֹת..

אֵיךְ עֵשׂ-הַנוֹבֵעַ..

אֵיךְ הַעֲפְרוֹנוֹת וְהַסְּרָגִל..

אֵיךְ הַמִּפּוֹת וְהַתְּמוֹנוֹת

כוּלָּם... כּוּלָּם בַּחֲדָר וְעַל הַשׁוֹלְחָן

הַשְׁעוֹר הַרְבִּיעִי . א -

الدرس الرابع

שְׁלוֹם אֲדוֹנֵי הַמּוֹרֶה ..

שְׁלוֹם וּבְרָכָה

מֵה שְׁלוֹם אֲדוֹנֵי הַמּוֹרֶה .. ?

תּוֹדָה לָאֵל . הַכֹּל בְּסִדְר ..

וְאַתָּה בְּנֵי מַה שְׁלוֹמָךְ .. ?

אֲנִי הַיּוֹם בְּעֵנָן מְאֹד

לְשַׁנְתָּ טוֹב ..

הַפְּעַם אֲנִי לְשַׁנְתִּי לְשִׁמוּכָה שְׁעוֹת

אִם-כֵּן נִתְחִיל אֶת הַשְׁעוֹר

הַיּוֹם אַתָּה לּוֹמֵד שְׁמוֹת יְמֵי

הַשְּׁבוּעָה ..

הַיּוֹם יוֹם רֵאשִׁוֹן .. מְחַר יְהִיָּה

יוֹם שְׁנֵי אָמֵשׁ הִיָּה יוֹם שְׁבַת

הַשְּׁלוֹד הַרְבִּיעִי ב

أيام الأسبوع

לְפָנַי יוֹם שַׁבָּת הִזָּה יוֹם

שֵׁשֶׁת לְפָנַי יוֹם חֲמִישִׁי

הִזָּה יוֹם רְבִיעִי ... לְפָנַי יוֹם

רְבִיעִי הִזָּה יוֹם שְׁלִישִׁי. עַכְשָׁו

אֲנִי חוֹזֵר עַל יְמֵי-הַשְּׁבוּעַ ..

יְמֵי הַשְּׁבוּעַ הֵם ..

יוֹם רֵאשִׁוֹן

יוֹם שֵׁנִי

יוֹם שְׁלִישִׁי

יוֹם רְבִיעִי

יוֹם חֲמִישִׁי

יוֹם שֵׁשֶׁת

יוֹם שַׁבָּת

הַשְּׁעוֹר הַחֲמִישִׁי "الدرس الخامس"
הַנְּצַחוֹן הַהִסְטוֹרִי الإلتصاف الشارحي

חַג שְׁמִיחַ אֲדוֹנֵי הַמּוֹרֵי ..
תּוֹדָה ... תּוֹדָה . גַּם חַג שְׁמִיחַ לָךְ -
מֵה שְׁלוֹם אֲדוֹנֵי הַמּוֹרֵה הַיּוֹם
הַיּוֹם אֲנִי שְׁמִיחַ מְאֹד ... הַיּוֹם
אֲנִי מְאוֹשֶׁר ... הַיּוֹם הוּא חַג כָּל
מִצְרַי ... הַיּוֹם הוּא חַג כָּל עַרְבֵי
יּוֹם הַשְּׁשִׁי בְּאוֹקְטוֹבֶר הוּא חַג
הַתְּקוּהָה חַג הַעֲתִיד כִּי לִפְנֵי יּוֹם
הַשְּׁשִׁי בְּאוֹקְטוֹבֶר הָיוּ הָעַרְבִים
מוֹשְׁפָלִים בְּהַשְׁפַּעַת מִלְחָמָה
שֶׁשֶׁת הַיָּמִים שֶׁהִסְתִּימָה לְטוֹבַת
הָאוֹיֵב הַצִּיּוֹנִי אֶדְ הַחִיּוֹל הַמִּצְרַי
הַגָּשִׁים נְצַחוֹן הַהִסְטוֹרִי נֶגֶד הָאוֹיֵב
בְּשִׁשִּׁי בְּאוֹקְטוֹבֶר.

שאלות ודגשבורד
أسئلة وأجوبة

מתי בא חג הנצחון...?
חג הנצחון בא בשש באוקטובר
מתי היו הערבים מושפלים...?
לפני מלחמת השש באוקטובר
היו הערבים מושפלים
למה היו הערבים מושפלים...?
הערבים היו מושפלים בהשפעת
מלחמת ששת הימים שהסתמה
לבעתם
מה הגשים היצא המצרי בשש
באוקטובר
היצא המצרי הגשים בשש באוקטובר
נצחון הקטורי

הַשְׁעוֹר הַשְּׁשִׁי - א - (السورة السادسة)

אֲנִי בֶן עֶשְׂרִים וְשָׁנַיִם ^{أنا عرى اثنين وعشرون}
مَا

עָרַב טוֹב אֲדוֹנַי הַמּוֹרָה ..

עָרַב טוֹב בְּנִי .

מִה שְׁלוֹם אֲדוֹנַי הַמּוֹרָה הַיּוֹם

תּוֹדָה רַבָּה בְּסֵדֶר .

אֲתָה בְנִי מִה שְׁלוֹמְךָ ..

אֲנִי בְּרִיא כְּסוֹס תּוֹדָה

בֶּן כַּמָּה אֲתָה מִסְעוֹד ..

אֲנִי בֶן עֶשְׂרִים וְשָׁנַיִם

יֵשׁ לְךָ אֲחִים ... ?

יֵשׁ לְךָ אֲחִיוֹת ... ?

כַּמָּה אֲחִים אַתָּם ... ?

כַּמָּה אֲחִיוֹת אַתָּם ... ?

הַשְׁעוֹר הַשְּׁשִׁי - ב -

לִי אֲחִים פְּקִידִים לִי אֲחוֹת מוֹצְפוֹת

אֲנַחְנוּ שְׁשֵׁה אֲחִים

אַתָּה גְדוֹל הָאֲחִים ..?

לֹא אֲדוֹנֵי הַמּוֹרָה ..

אֲנִי לֹא גְדוֹל הָאֲחִים

וְאֲנִי גַם לֹא יוֹטֵן אִמִּי

לִי אֲחִים גְדוֹלִים מִמֶּנִּי

לִי אֲחִיוֹת יוֹטְנוֹת מִמֶּנִּי

הָאֲחִים שְׁלֶה פְקִידִים הֵם ..?

הָאֲחִים שְׁלֶה סְטוּדֵנְטִים הֵם ..?

לִי אֲחִים פְּקִידִים

לִי גַם אֲחִים סְטוּדֵנְטִים

הָאֲחִיוֹת שְׁלֶה פְקִידוֹת הֵן ..?

הָאֲחִיוֹת שְׁלֶה מְלַמְּדוֹת הֵן ..?

השעור הששי - ג -
לי אחים ואחיותי אשתף ושתיקות

מה עובדים אחיך ...
אחי הגדול קצין בצבא
אחי הקטן ממנו מורה ..
מורה בבית-ספר ממלכתי
אחי הקטן מן המורה
עורך-דין
אחי הקטן מעורך-הדין
לומד תורת הרפואה
הוא בשנה השלישית
ואני קטן מאחי הלומד
רפואה אני פקיד בצנחן מסר
אחותי הקטנה ממני מורה
אחותנו הקטנה תלמידה

לגורם לטאע
הַשְׁעוּר הַשְּׁבִיעִי - א -

עָרַב טוֹב אֲדוֹנֵי הַמּוֹרָה
עָרַב טוֹב בְּנֵי .. אֲנִי רָגִיל לַשְׁתּוֹת
סִפֵּל קִפָּה בַּשְּׁעָה קִמַּשׁ .. תַּשְׁתָּה
סִפֵּל קִפָּה עִמִּי ..

בְּחִפְץ לֵב אֲדוֹנֵי הַמּוֹרָה אֲשַׁתָּה
קִפָּה .. לִפְנֵי בּוֹאֵי כֶּאֱן לַשְׁתִּיתִי סִפֵּל תָּה
הַיּוֹם הוּא הַשְׁעוּר הַשְּׁבִיעִי .. בְּרַצוֹנִי
לְשֹׂאֵל אוֹתָהּ מֶה לְמַדָּת אֲצִלִּי ..

אֲנִי לְמַדָּתִי קוֹדֵם-כֹּל אֶת הָאוֹתוֹת
הַעֲבָדוֹת .. לְמַדָּתִי גַם נֶאֱלִים .. גַּם קִשְׁת
דְּקוּדִיק לְמַדָּתִי .

אֲנִי לּוֹמֵד פִּעְמַיִם בַּשְּׁבוּעָה אֲנִי
לוֹמֵד מִתּוֹךְ סִפֵּר .. אֲנִי מִתְקַדֵּם יִפָּה
מוֹדֵי נוֹתֵן לִי גַם שִׂיחָה .

השעור השביעי - ב -

מלים דומות לעברית למילים הללו

השפה העברית אינה קשה ..

היא קלה .. היא קלה מאוד .. היא

קלה נורא ... בשפה העברית יש

מלים .. הדבה הדבה מלים דומות

למלים ערביות ... דרך משל המלים

זרע .. שמע .. מנע - קטל .. קטרף .. לבש ..

מרד .. חלם .. קם ... צם ... צד .. יד .. עין

רגל .. אוזן .. יום ... לילה .. שעה .. שנה

שבוע .. ארבעה .. ארבעים .. שבועה ..

שבועים ... תשעה .. תשעים ... שמונה

שמונים .. מאה ... אלף ועוד .. כל המלים

הנזכרות למעלה דומות הן מאוד

למלים הערביות.

שאלות ודגשן בולט (א) - שיעור 7 -

أسئلة وأجوبة

1 מה שתה המורה ... ?

המורה שתה ספל קפה

2 מה שתה התלמיד .. ?

התלמיד שתה גם ספל קפה

3 מה שתה התלמיד לפני בואו

לשיעור העברי .. ?

התלמיד שתה ספל תה לפני

בואו לשיעור העברי .

4 איזה שיעור היה היום .. ?

היום היה השיעור השביעי

5 מה למד התלמיד בששה

השיעורים שעברו ..

התלמיד למד בראש וראשונה

את האותיות העבריות

שאלות וד נשובול ד (ב) - שיעור - 7 -

6 מה למד התלמיד אחר כך?
התלמיד למד מלים ולמד גם
דקדוק

7 כמה פעמים לומד התלמיד
עברית בשבוע?
התלמיד לוקח שתי הרטאות
בשבוע.

8 איך הלשון העברית קשה היא..

לא השפה העברית קלה נורא..

9 למה השפה העברית קלה היא..

הלשון העברית קלה כי יש הרבה
הרבה מלים דומות למלים הערביות

10 המלים זרע.. מנע.. קם.. צם.. יד.. ערביות הן..

הן ערביות וגם עבריות

הַשְׁעוֹר הַשְּׂמִינִי לַעֲבֹד לַאֲלֹהִים - א

— חַג שְׂמֵחַ אֲדוֹנֵי הַמּוֹרָה עִירֵי חֵם אֲנִי

הַיּוֹם אֵין חַג... בְּכֹל זֹאת יִפֶּה

לְשִׂמּוֹעַ בְּטוֹי יִפֶּה זֶה... חַג שְׂמֵחַ

— אֲשַׁחֲזֶנּוּ אֲדוֹנֵי הַמּוֹרָה כִּי מִחֶר

הוּא חַג הָאָבִיב

סְלִיחָה... סְלִיחָה... זֶה נִכּוֹן... מִחֶר

הוּא חַג הָאָבִיב... חַג הָאָבִיב הוּא חַג

עַמִּי... הוּא חַג כָּל הַמְּצָרִים הַחַיִּים

בַּמְּצָרִים

— אֵינְךָ יוֹצֵא לְטִיֵל בַּחַג הָאָבִיב

אֲדוֹנֵי הַמּוֹרָה... ?

— לִי יֵשׁ פֶּדֶס בֵּין עֲשָׂרִים דוֹנִים... אֲנִי

דָּגִיל לְלֶכֶת עִם אִשְׁתִּי בְּנֵי וּבְתֵי

לְפֶדֶס הַדְּבִה לְרֹבִים בָּאִים אֲנִי הַפֶּדֶס

בַּחַג הַזֶּה.. הָאֲחִים שְׁלִי עִם נְשֵׁיהֶם
 וּבְנֵיהֶם.. גַּם הָאֲחִיות עִם בַּעֲלֵיהֶן
 בְּנֵיהֶן וּבְנוֹתֵיהֶן.. גַּם הַקְּרוֹבִים וְהַרְבֵּה
 חֲבֵרִים בָּאִים הֵם.. בָּאִים הֵם אֶל
 הָאֲחוּזָה שְׁלִי בַּחַג הָאֲבִיב בַּבּוֹקֵר...
 הַשֶּׁכֶם בַּבּוֹקֵר.. הֵם בָּאִים עִם אוֹכֵל רֵב
 בֵּיטִים... דָּג מְלוּחַ.. בָּצֵל.. בָּשָׂר וְגַם
 תַּרְנוּגוּלוֹת.. כָּל מַשְׁפָּחָה מְאֻכְלָה אֶת
 עֲצָמָה... כָּל אִישׁ.. כָּל אִשָּׁה.. כָּל יֶלֶד
 וְיֶלְדָה.. כָּל בָּחוּר וּבַחֹרָה כָּל זָקֵן כָּל
 הָאֲנָשִׁים יוֹצֵאִים בַּחַג הָאֲבִיב לַפְּנֵי
 זְרִיחַת הַשֶּׁמֶשׁ וְאֵינָם חוֹזְרִים הַבֵּיתָה
 אֲנֵא בַעֲרֵב... רֹב הָאֲנָשִׁים יוֹצֵאִים אֶל
 הַגְּנִים.. חוֹף הַנִּילוֹס.. עוֹשִׂים טִיּוֹלִים פֹּה
 וְשָׁם וְאוֹכְלִים בְּאוֹר הַחוֹפְשִׁי.

שאלות ודגשן בולט
أسئلة وأجوبة
שעור-8

- 1 מתי אומרים חג שמח...?
אומרים חג שמח בחגים
- 2 מתי בא חג האביב...?
חג האביב אינו בא אלא באביב
- 3 חג של מי הוא חג האביב...?
חג האביב הוא חג כל מצרי
החי במצרים חג האביב הוא חג עממי
- 4 לאן יוצא המורה לטייל בחג האביב...?
המורה יש לו פרדס המורה יש לו
אחוזה והוא לוקח את משפחתו אל
הפרדס
- 5 מה נטוע בפרדס המורה...?
בפרדס המורה נטוע עצי תפוחיזהב

שאלות ודגש בורח
שעור 8

أسئلة وأجوبة

6. בין כמה דונם הפרדס של המורה...?

פרדס המורה הוא בין עשרים דונם

ז. מי בא אל פרדס המורה...?

הרבה אנשים באים לפרדס המורה

בחג האביב. האחים האחרות בניהם

ובנותיהם. הקרובים שלו (קרובים) וגם

החברים שלו (חברים) באים אל האחוזה

של המורה

8. מי מבשל.. מי מאכיל את האורחים...?

כל אב משפחה מאכיל את משפחתו

9. מה אוכלים האנשים בחג האביב?

האנשים אוכלים בדרך כלל ביצים

דג מלוח וכו'. הם אוכלים באור

החופשי

מִלּוֹן הַשְּׂלוּחִים מִדָּף 148/119

قاموس الدروس السابقة

הַתְּחִילָה בְּדֹא	לַרְבַּ מִסָּא
לְהַתְּחִילָה אֲנִי יִבְתְּדָא	אֲדוֹן סִיד
חֲשׂוֹנֵךְ דְּרִס	מִיָּה } כִּיִּפ
רֵאשִׁוֹן אוֹל	שְׂלוּחֵךְ } חַאֲלֵךְ
אַתָּה מִבֵּין אַנְתָּ תִּפְלֵם	הַיּוֹם הַיּוֹם
כֵּן נִעַם	תּוֹדָה שְׁכֵרָא
מוֹכֵךְ מִסְתַּעַד	טוֹב } כֵּיִד
אֲדוֹנֵי } סִידֵי	מְאֹד } חַדָּא
הַמּוֹרֶה } הַמְדֵרֵס	לֹא-רַע לַאֲבָס
Ⓢ120	בֹּא הִנֵּה חַנָּא תַעֲלֵי
הַקֶּשֶׁב וְאִשְׁחֵ (אִנְשֵׁת)	לֹא-כִשׁוּ הַאֲדָן
מִן חֲפְנֵךְ } כֵּא	אֲנִי יִכּוֹל אִסְתַּלִּיַע
שֵׁים לֵב וְאִנְדֵּבֵה	אֲנַחְנוּ יִכּוֹלִים } נִסְתַּלִּיַע

כַּמֵּה עַד כִּמְּ
 מֵאֵין מֵאֵין
 אֵיכָּה גַּר אֵין יֵכֵן
 לְשִׁכּוֹנָה חַיֵּי
 נִזְדַּדְתִּי וְנִזְדַּדְתְּ
 נִזְדַּדְתְּ וְנִזְדַּדְתְּ
 גִּדְדַתִּי נִשַּׁתְּ כִּבְרַתְּ
 גִּדְדַתְּ נִשַּׁתְּ
 בְּשִׁבְּ חֵלֶד
 יִנְיִב יִקִּים יִמְלֵד
 אֲנִי יִנְיִב { אֲנִי אִיִּם }
 בְּלַיִר קִהִיד אֲסִינֵה לְתַעֲמֵה
 לְאֵין מֵיִרִים חֲסִרִין
 יִדֵּד נְטָמ
 בְּסִדֵּד (נְטָמ) עַלִּי מֵאִירָמ
 בְּרִי אִי
 בְּרִי אִיִּם

מַצְרַי מַצְרַי
 קַהֲרִי קַהֲרִי
 מֵיִרִים { מַעֲרַלְיָה }
 הַמְדַּשָּׁה הַמְדַּשָּׁה
 מֵיִרִים { מַעֲרַלְיָה }
 הַלְלִיזִנְהָ { מַעֲרַלְיָה }
 יִצְרָא אֲנִי לִכְתִּי
 לַיִר חֲדִינֵתָ
 מֵלַיִר חֲדִינֵתָ
 הַסְכֵּד { אֲסִדְּאֵלְעֵלִי }
 הַגְּבוּהָ { אֲסִדְּאֵלְעֵלִי }
 לְאֵד סָא
 לְאֵלָה סַגְּאָל
 תְּשׁוּבָה רְאִיבָה
 לְשׁוּבָה { אֲסִלְתָּ וְאֲחֻבֵּה }
 וְתְשׁוּבוֹת
 אֵיִהָ קִיִּן אֵין חֲרִיִּקֵה

בְּטִדָּר	על מאיראם	אזירא	ضعيف
בְּרֵא	مفاتي	אזירא	هنتصف
לְבִי	مُتَعَب	לְבִי	الليل
רַעֲבִים	نشط	לְבִי	حتى السابعة
רְאוּדָה	شكر الله	לְבִי	السادسة
לְאִיל		לְבִי	نمت
אֲבִי	اريد ان اعرف	לְבִי	لم اقرأ
לְדַע		לְבִי	الا عرفت
לֹא-כָל	ليس هكذا	לְבִי	لن يكون
כִּד	مش قوي	לְבִי	اذا كان الامر كذلك
אֲבִי	انا ارى	אָרוֹךְ	طويل
קָצָר	قليلا	קָצָר	قصير
אֲלֵנָה	لست	אֲלֵנָה	اكثر
לְשִׁנְרָה	يقتت	אֲלֵנָה	عزفة
יְהִי	سيكون	אֲלֵנָה	

כֶּסֶף	כרסי	אֲזוּרָה	סִינֹפִי
חֶלְזוֹן	شباك	כִּמְהָה	שְׂלוֹת אֶמְסֵאֵה
דְּלִיָּת	باب	שְׁלוֹחַן	מַנְדֵּה
שְׁלוֹחַן	מַנְדֵּה	תְּמוּנָה	מִדְוָה
כְּתִיבָה	כתابه	מַפָּה	חַרְטֻמָּה
סִפְרִים	כתב	כּוֹזֵם	גְּדִיעֵהֶם
מַחְבֵּרֵת	כְּרִיסָה	לַפְדּוֹת	אֶדְמֵה מַנְדֵּה
לַטְוִיָּלָה	قلم حبر	בִּקְדָד	בַּחֲבֵרֵה
לַפְדּוֹן	" מַנְדֵּה	תְּזוּדָה	בְּיָמֵה
סִדְרָה	سطره	הַחֲבִילָה	אֵימֵה אֶבְרַחַם
מַפָּה	خريطة	יּוֹם	שַׁבָּת יּוֹם הַשַּׁבָּת
תְּזוּיָה	معلق	אֶמְסֵאֵה	אֶדְמֵה
מִפּוֹת	خداط	אֶתְמוּל	אֶבְרַחַם
תְּמוּנָה	מִדְוָה		

נצחון نصر
 הסטוריה تاريخي
 חג שמחה عيد سعيد
 מאוחד سعيد
 השנה السادسة السادسة
 באוקטובר من
 תקווה أمل 137
 מזלפל מזلول
 השפעת بتأثير - بفعل
 מלחמת حرب
 הששת الأيام الستة
 הסתים لستون اثنى عشر
 הגשים حقق
 נגד ضد

אם כי إذا كان الأمر كذلك
 הפילם هذه المره
 שמות أسماء
 מקור عدأ
 יום ראשון يوم الأحد
 יום שני يوم الاثنين
 יום שלישי يوم الثلاثاء
 יום רביעי يوم الأربعاء
 יום חמישי يوم الخميس
 יום ששי يوم الجمعة
 יום שבת يوم السبت
 לפני قبل
 אני חוזר أنا أعود

שְׁנָאָה שְׁנָאָה
 שְׁנָה שְׁנָה
 אֲסֻבָּע אֲסֻבָּע
 אַרְבַּעָה אַרְבַּעָה
 אַרְבַּעִים אַרְבַּעִים
 שִׁבְעָה שִׁבְעָה
 שִׁבְעִים שִׁבְעִים
 תְּשַׁעָה תְּשַׁעָה
 תְּשַׁעִים תְּשַׁעִים
 שְׁמֹנֶה עָהָד שְׁמֹנֶה עָהָד
 שְׁמֹנֶה עָהָד שְׁמֹנֶה עָהָד
 מֵאָה מֵאָה
 אֶלֶף אֶלֶף
 וְאַחֲרָיו וְאַחֲרָיו
 הַתְּזָכְרוֹת הַתְּזָכְרוֹת
 וְהַמְּלָכִים וְהַמְּלָכִים
 דְּמוֹת מַאֲוֹד דְּמוֹת מַאֲוֹד

שִׁבְעָה
שְׁנָה

זָרַע זָרַע
 שָׁמַע שָׁמַע
 מָנַע מָנַע
 קָטַל קָטַל
 קָטַף קָטַף
 לָבַשׁ לָבַשׁ
 מָדַד מָדַד
 חָלַם חָלַם
 קָם קָם
 שָׁם שָׁם
 שָׂדַד שָׂדַד
 יָדַד יָדַד
 לָאֵם לָאֵם
 דָּגַל דָּגַל
 אָזַן אָזַן
 יוֹם יוֹם
 לַיְלָה לַיְלָה

קַח לְמִי עֵיד סַעִיד

בְּטוֹי זִפְהָ תַעֲבִיר עֵייל

בָּא גַא

לְפָנֶיךָ נִפְסִי

מִחַד עֵדָא

קַח-הָאֵבִיב עֵיד רִבְע (עֵיד שֶׁמֶן הַנֶּסֶף)

סְלִיחָה מַעֲדָרָה

זֶה נֶכּוֹן הַזֶּה מַחֲבִיב

קַח לְמִי עֵיד שְׁעִי

הַחַי בְּמִצְרַיִם الذي يعيش في مصر

הַחַיִּים בְּמִצְרַיִם الذين يعيشون في مصر

אֵינְךָ יוֹמָא אֶלְסֵת

לְטִיב تخرج لتتنزه

פִּדְדֵס בְּן بياره مساعها ٩٠ يوم

דוֹנָם (الدوم = ١٠٠ متر مربع)

דְּגִיל וְלִבְנֵי יַעֲתָד לְלִזְבָּב

בַּת בֵּית בְּתִי בִנְתִי

אִלְסָה זֻוְגָה אִלְסָתִי זֻוְגָתִי

לְפָנַי בּוֹא אֶל קִבְל חֲמוּרָה

אֵיזָה אֵי

הַשְּׁלוּדִים } אֲדוּרִים

שְׁלַבְדוֹ } אֲלִסְבַּחֶה

בְּדָשׁ } קִבְל מְלֵךְ

וְדָאֲשׁוֹנָה } שֵׁי

הָאוֹתִיּוֹת אֲחֲרוֹף

הַלְבָדִיּוֹת אֲעִבְרִיָה

144

אֲחֲרֵי-כֵן בְּעַד זֶלֶק

כַּמָּה פְּלָמִים כַּמֶּרֶה

הַדְּבָרָה מַחֲאֲרֶה

שְׁתֵּי הַדְּבָאוֹת מַחֲאֲרָתָן

אֵיךְ כִּיפ

הַלְשׁוֹן הַלְבָדִיּוֹת אֲלִגֶּה אֲעִבְרִיָה

145

הַשְּׁמִינִי הַתָּמִן

פְּלַמִּים מֵרַתִּין

בַּשְּׁבִיעַ בַּאֲסִיבִיעַ

מִתּוֹךְ סֵפֶר מִן הַכְּתָב

אֲנִי מִתְקַדֵּם } אֲנִי
יָפָה } אֲתִקְדֵּם
חֵיבָה

לְשִׁיחָה מְחַדְתָּה

148

לְשִׁיחָה לִגְוָה

אֵינָה קְלָה לִישֵׁת מַעֲבֵה

קְלָה סֶהֱלָה

קְלָה נוֹדָא סֶהֱלָה גֵּא

הַרְבֵּה מַלִּים כְּלָמַת כְּתִיבָה

מַלִּים דּוּמִזּוֹת (שִׁבְיָה) כְּלָמַת מִאֲחֵה

דְּרָד מְשָׁלָה עַל סִבְיָה מִתָּל

לְשִׁמָּע

לִישֵׁת

מִרְדָּ תָר עַל

מֵעֵתָה

לְשִׁיחָה

לְשִׁיחָה אֲנִי יִשְׁרָב

סֶפֶר פְּתִיחָה

קֶפֶה קְהוּה

בַּחֲפֵץ לֵב בְּהִיבָה מֵאֲלֵה

לְפָנַי בּוֹא אֶתְּקַדְּמִי

כִּי אֲנִי לְשִׁיחָה מֵאֲשִׁרְבֵּת

בְּרִיחָה אֲרִיד - בּוֹדֵי

קוֹדֵם כֹּל קִבְּלָה כָּל שֵׁי

אוֹת חֲרִיף

אוֹתֵיחָה } חֲרוֹף

לְבִדְיוֹת } עִבְרִיָה

מִלָּה כְּלָמַת

מַלִּים כְּלָמַת

קְלָת

דְּקִדּוּק קְוָעַד

אָרְיִים	أخوه	בְּחֹרֵר	شاب
נְשִׂיִים	שא	זָקֵן	عجوز
נְשִׂיָהִים	שאָהֶם	אֲנָשִׁים	رجال
בָּנִים	אבא	בָּנִים	خرج
בְּנֵיהֶם	אבאָהֶם	זָרָה	شرف
אֶרְחוּבָה	عربه	הַשָּׁמַיִם	الشمس
בְּבוֹקֵר	في الصباح الباكر	אֵינָם חוֹרְגִים	لايعفون
הַשָּׁפָחַם		הַבֵּיתָה אֶלָּם	الى البيت
אוֹכֵל רֵב	אכל כִּתְיֵר	בְּעֵרֵב	الاحق الماء
בֵּיטָה	ביטנה	רֹב הָאֲנָשִׁים	معظم الناس
בֵּיטִים	ביט	חוֹף הַיָּלֹוֹת	شاطئ النيل
דַּג־מָלוּחַ	סֶחַ	עוֹשִׂים	[يقومون بنزهات تديلة]
בָּצֵל	בצל	פַּה אֲנָם	
בָּשָׂר	לחם	בְּאֵיֵר	[في الهواء الطلق הַרְפֵּשִׁי]
הַרְנַגְוֹלָה	رحابه	מְשַׁפְּחָה	
הַאֲכִיל	אָטַעַם	מְרַחֵ אֲמֵרָהִים	تقول
מֵאֲכִיל אֹתָ	[يطعم نفسه]	הַגַּ תְּשַׁלְּ מִי עֵידֵם	
עֵצְמוֹ		הַגַּ יִּבְרַח עֵיד נִשְׂיָ	

טבֿיח	בֿיטל	חרג ליתנר	לִיטֿיל
יטבֿיח	מֿבֿיטל	גרס	קֿיטל
זיפֿ	אֿורח	מגרוס	קֿטול
זיפֿוד	אֿורחים	שגה יפֿים	לֿץ
אבֿ-מלשפֿחה	רסו	ברטאל	תפֿוח
בֿדדֿ-כֿלל עמוֿמֿ		אשגה	לֿץ תפֿוח זקב
		البرטאל	

מתבוסה לנצחון

من التمسك إلى النصر

במלחמת ששת הימים 1967

נפגעה האומה הערבית בכבולש..
כבולש הגדה המערבית של נהר
הירדן.. כבולש רמת הגולן.. חצי-
האי-סיני נפל בידי האויב הציוני
השחצן.

ישראל הפתיעה את מצרים
בהתקפה מרוכזת שהסתימה לטובת
ישראל.. נצחון מזויף זה נתן לאויב
השחצן לשכנוע כי נצחון זה הוא נצחון
סופי... מצרים סבלה בשקט את חרפת
התבוסה.. אך כשזרח יום הששי באוקטובר
בד זרח הנצחון הערבי המצליעל

הנשיא המפקד ^{الدعم القائد}

מערכת השחרור

- مركز التحرير -

מר אנוך אלסאד את הוא
נשיא הרפובליקה המצרית
הערבית... נשיא אלסאד את נבחר
לנשיאות מצרים בשנת אסף
תשע מאות ושבעים... המנהיג
המפקד ארגן את היציאה מחדש
וקנה לו נשק ותחמושת... החיל
המצרי קלט את הנשק המסוּבָּד.
מהר... בשש באוקטובר שנת אסף
תשע מאות שבעים ושלוש 1973 היה
החיל מתגלגל ליום הנקמה בשדה הקרב והיה
היציאה מוכן למערכת השחרור

הַמְנַהֵיג הַמְאַמֵּיִן
-الزعيم المؤمن-

הַמְנַהֵיג הַמְפַּיֵד הַמְאַמֵּיִן
אֶחָד אֶת הַעֲרָבִים לְפָנַי מַעֲרַכֶת
הַשְּׁחֵרוּר... הַנְּשִׂיא רָאָה בְּאֶחָד
הַמְדִינּוֹת הַעֲרָבִיּוֹת מִפְּרֶתֶךָ
הַנְּצַחוֹן... כְּשֶׁבָּאָה לְשַׁעַת הָאָפֶס
עָבַר הַצָּבָא אֶת הַעֲלֵצוֹת סוּיָא
לְשִׁיתָה מְכַשׁוֹל יָמַי בְּלַתִּי עֶבֶר...
וְהִשְׁמִיד אֶת קוֹ בַּר-לֵב לְשִׁיתָה
מְכַשׁוֹל קִרְקָעִי בְּלַתִּי חֲדִיר...
הַצָּבָא הַמְצָרִי הַבֵּיס אֶת הָאוֹיֵב
הַצִּיּוֹנִי הַשְּׁחֵרָץ לְשִׁיתָה אוֹמֵר
לִי צָבָא בְּלַתִּי מְנוּצָר

הַתְּמוּטָה הַצָּבָא "فانوار جیش الہی"

הַבְּלָתִי מִנוּצָח لا يقهر

מַה קָרָה לְאוֹיֵב הַלְשׁוֹחֵן
מַה קָרָה לְמַכְשׁוֹל הַיָּמִי
הַבְּלָתִי עָבִיר.. מַה קָרָה
לְמַכְשׁוֹל הַטְּבַעִי תַעֲלֶת סוּאָץ?
מַה קָרָה לְקוֹבֵר-לֵב הַבְּלָתִי
חֲדִיר... מַה קָרָה לְאַגְדָּה
שְׂאֵמָרָה כִּי הַצָּבָא הַצִּיּוֹנִי הוּא
צָבָא בְּלָתִי מִנוּצָח... הַכֹּל
הַתְּמוּטָה.. הַצָּבָא הַיִּשְׂרָאֵלִי הַיּוֹבֵס

הַתְּנוּעָה הַצִּיּוֹנִית

الحركة الصهيونية.

הַתְּנוּעָה הַצִּיּוֹנִית הִתְחִילָה בַּמָּאָה
הָאַחֲרוֹנָה... מִטֶּרֶת הַתְּנוּעָה הַיָּא לְהִקִּים
מְדִינָה יְהוּדִית בַּפְּלֶסְטִין הַעֲרַבִּית.
מֹשֶׁה הֵס.. לִיו פִּינְסְקֶר.. הִרְצֵל..
נֹרְדֵאוּ. חַיִּים וַיִּזְמַן וּבֶן גִּרְדִּין וּמְנַהִיגֵי
צִיּוֹנִים אַחֲרֵים שֶׁחִקּוּ תַּפְקִידִים
חֲשׂוּבִים הֵן בַּסְּפָרִים הַצִּיּוֹנִים
שֶׁכָּתְבוּ הֵן בַּחֲלָקִים הַגְּדוֹל בְּאֵרֶגוֹן
שׂוֹדוֹת הַיְּהוּדִים וְאַחוּד מֵאַמְעָם
לַמַּעַן קִבְּלַת הַיְּהוּדִית בַּלְּפֹר שֶׁנִּתְּנָה
לַיְּהוּדִים זְכוּת הַגִּירָה לַפְּלֶסְטִין
לְפָנֵי הַיְּהוּדִית בַּלְּפֹר לֹא הָיָה
מִסְפָּר הַיְּהוּדִים בַּפְּלֶסְטִין עוֹלָה עַל

התנועה הציונית
وعهد بلפור
2

חמשים אלף יהודי שקיפו
מקומים שמונה אחוזים מהאוכלוסיה
הערבית בלבד.
הצהרת בלפור נתנה ליהודים
זכות לבוא לפלסטין בחסות ממשלת
המנדט הבריטי שהגדילה מספר
היהודים מ 8 אחוזים בשנת 1918
לארבעים (4) אחוזים מהאוכלוסיה
הערבית בפלסטין.
בזמשה עשר במאי 1948
הוקמה מדינת ישראל בפלסטין
הערבית. בני פלסטין התנגדו
להקמת מדינת יהודית בפלסטין גם
המדינות הערביות לא הסכימו שתוקם

התנועה הציונית
- وفتاة بفلسطين -
ג

בפֿלֿסטין הָעֶרְבִית מְדִינָה זֶהַן
הִתְעַרְבוּ לְהַכְשִׁילַת תְּכֵנִית חֲלוּקָה
פֿלֿסטין לְשֵׁתֵי מְדִינֹת מְדִינָה
יְהוּדִית וּמְדִינָה עֶרְבִית.

הַמְדִינֹת הָאֲמֶפְרֵי־לִסְטִיּוֹת תִּמְכּוּ
בְיִשְׂרָאֵל תְּמִיכָה מְלָאָה וְעִזְרוּ לְיִשְׂרָאֵל
לְמַעַן הַמְשַׁכֵּת קִיּוּם יִשְׂרָאֵל וְחֻזְקָה
יִשְׂרָאֵל עִמָּדָה עַל דְּגְלִיָּה הוֹדוּת
לְאֲמֶפְרֵי־לִיזִם שְׁעָמֵד לִימִינָה בְּאַרְבַּע
מְלַחְמוֹת ...

שְׁלוֹשׁ מְלַחְמוֹת הַסְּתִימוֹ לְטוֹבַת
יִשְׂרָאֵל אֶדְ מְלַחְמַת הַשְּׁשִׁי בְּאוּקְטוֹבֶר
1973 הַסְּתִימָה בְּנִצְחוֹן מִצְרַיִם וְהָעֶרְבִים
וּבְהַתְמוֹטְטוֹת הָאֲגָדָה עַל הַצָּבָא הַיִּשְׂרָאֵלִי
הַבְּלָדִי מְנוּצָח

שאלות לדתשובות أسئلة وأجوبة

- ד -

התנועה הציונית

דרכה למחרת

1- מתי התחלה התנועה הציונית

התנועה הציונית התחילה לפני

יותר ממאה שנה

2- מה המטרה מהתנועה הציונית

המטרה מהתנועה הציונית היא

הקמת מדינה יהודית בפלסטין

הערבית.

3- מי הם גדולי המנהיגים הציונים?

המנהיגים הבולטים ביותר הם: משה

הס. ליו פינסק. לשני המנהיגים הנזכ-

רים חברו ספרים שהסבירו לבני

עמם היהודים כי הקמת מדינה יהו-

דית הכרחית היא כי עמי מדינות

- قاموس الدروس السابفة -

ص 188 מלון השלונים הקודמים

תנועה	אָדוּגָה	תנועה	אָדוּגָה
ליזני	אָדוּגָה	משיני	אָדוּגָה
התחיל	אָדוּגָה	בدا	אָדוּגָה
מאה	אָדוּגָה	مائة - قرن	אָדוּגָה
אחרון	אָדוּגָה	أخير	אָדוּגָה
במאה	אָדוּגָה	في القرن	אָדוּגָה
האחרונה	אָדוּגָה	الفاصل	אָדוּגָה
מטרה	אָדוּגָה	هدف	אָדוּגָה
להקים	אָדוּגָה	لإقامة	אָדוּגָה
מדינה	אָדוּגָה	دولة	אָדוּגָה
פילוסוף	אָדוּגָה	فيلسوف	אָדוּגָה
מנהיג	אָדוּגָה	زعيم	אָדוּגָה
לחקוק	אָדוּגָה	لعب	אָדוּגָה
תפקיד	אָדוּגָה	دورا	אָדוּגָה
הן ... הן	אָדוּגָה	سواء .. أو	אָדוּגָה
חלק	אָדוּגָה	جزء	אָדוּגָה
תנועה	אָדוּגָה		
תנועה	אָדוּגָה		
מאה	אָדוּגָה		
אחרון	אָדוּגָה		
במאה	אָדוּגָה		
האחרונה	אָדוּגָה		
מטרה	אָדוּגָה		
להקים	אָדוּגָה		
מדינה	אָדוּגָה		
פילוסוף	אָדוּגָה		
מנהיג	אָדוּגָה		
לחקוק	אָדוּגָה		
תפקיד	אָדוּגָה		
הן ... הן	אָדוּגָה		
חלק	אָדוּגָה		

כְּשֶׁהוּנְקָמָה } עִנְיָן אֲחֵרָה
 מְדִינָה } דּוֹלָה
 יְשֵׁרָאֵל } אִסְרָאֵל
 זְכָר } אֲחֵרָה
 נְבִיָּה } אֲנֻחָה
 זְכָרֵי דוֹר } אֲנֻחָה
 נְשִׂאָה } רֵישׁ
 פְּלִיאָה } נְשִׂאָה
 פְּלִיאָה } נְשִׂאָה
 בְּיָסוּד } בְּתָאָסִיס
 אֲדָגוּן } תְּנִימָה
 הַשְׂוֹמֵר } הַחָרֵס
 מְנַהֵל } מְדִיר
 הַסּוֹכְנוֹת } הַוּוֹלָה
 הַיְהוּדִים } הַיְהוּדִיָּה
 מְמַלְכָה } רֵישׁ חֲלוּמָה
 לְשָׁנִים } לְשָׁנִים
 רַבּוֹת } עַדִּיָּה

אֲהֵמָה } אֲהֵמָה
 רִיבּוּס } רִיבּוּס
 דְּעָא } דְּעָא
 לַיְהוּדִים } לַיְהוּדִים
 לְהַיְטִירָה } לְהַיְטִירָה
 מוֹעֵדוֹן } נָאָדָה
 אֵיזָה } אֵיזָה
 תְּפִקִיד } דּוֹר
 שְׂחָק } קָאָמָה
 לְבַד יוֹתֵר } עֲמֵל אֲלֵתֵר
 מְאָרְבָּלִים } מִן אַרְבַּעִים
 לְשָׁנָה } שָׁנָה
 לְמֵלֶךְ } מִן אֲגֵל
 לְשָׁפֹר } תְּחִסִּין
 הַמַּצֵּב } הַוּוֹחַ
 פְּלִיאָה } עֲמֵל לְשִׁירָה
 לְמֵלֶךְ } מִן אֲגֵל
 הַשְּׂגִירָה } הַחֲמוּל

الجيش المصري حقيق
أمل الشعب
הַצָּבָא הַמִּצְרַיִם

הַגָּשִׁים אֶת תְּקוּנַת הָעַם

קוֹ הַהֲגָנָה הַחֲזָק לַשְׁהוּנִים בְּסִינַי
הַתְּמוּטָט בְּשֵׁשׁ לְשָׁעוֹת... קוֹ בֵּרֶלֶב
לְשֵׁהוּנִים בְּלַשְׁוֹנֵי הַתְּמוּטָט בְּשֵׁשׁ
לְשָׁעוֹת... הַצָּבָא הַמִּצְרַיִם חָדַר אֶל
קוֹ הַהֲגָנָה וְהִשְׁמִיד אוֹתוֹ...

הַחֲזִיל הַמִּצְרַיִם הַגָּשִׁים אֶת תְּקוּנַת

הָעַם הַמִּצְרַיִם וְהָעַם הָעֲרָבִי... הַנְּצַחֵן

הַיָּה הַיָּה נְצַחֵן לְכָל עַרְבֵי הַנְּצַחֵן

הַיָּה תְּקוּנָה... הַנְּצַחֵן הַיָּה חֲלוּם אֶדְ

הַחֲזִיל הָעֲרָבִי הַגָּשִׁים אֶת הַתְּקוּנָה

וְהַגָּשִׁים אֶת הַחֲלוּם וְהַחֲזִיר לָנוּ אֶת

הַכְּבוֹד וְהָרִים אֶת רֵאשֵׁינוּ בְּפְנֵי הָעוֹלָם

קְתַשְׁחֵק עִם נְבִיחָרַת דְּמִיעַ בְּכַדוֹר רִגְלָה
הַמְשַׁחֵק יִתְקִים בְּיוֹם שְׁשִׁי הַבָּא מֵחִיד
כְּרִטִים הַכְּנִסָּה לִידָה מִצְרִית מִחֻלְקָה
שְׁנִיָּה אֵין דְּבָר אֲנִי אֶקְנֶה שְׁלוֹשָׁה כְּרִטִי
סִים אֲמַד גַּם הִיא מְעוֹנִינָת לַחֲזוֹת מִשְׁחֵק
בְּכַדוֹרֵגֶל

سنون ألف مشاهد

ששים אצף לחזים

בְּיוֹם שָׁבוּ הַתְּקִים הַמְשַׁחֵק הַבִּינְלָאוּמִי
פְּנֵה הָאֵב עִם אֲשֶׁתּוֹ וּבְנוֹ לַמְּגִרָשׁ כְּדוֹרֵגֶל
לְעַם לְחוֹ מִשְׁחֵק מְעַנִּין יוֹדֵר מִשְׁשִׁים
אֶצֶף לְחוֹמִים הַתְּעַנְגוּ בְּמֵרָאָה הַמְשַׁחֵק
הַתּוֹצְאוֹת בְּמַחֲצִית הַדְּאֲשׁוֹנָה הַיְלִתָּה
אֶחָד אֶפֶס לְטוֹבֵת הַקְּבוּצָה הַסְּפָרֵדִית
וּבְמַחֲצִית הַשְּׁנִיָּה הַבִּקְעָה הַקְּבוּצָה
הָאוֹרֶחַת שְׁעַר שְׁנֵי וּבִזְהָ הַסְּתִים הַמְשַׁחֵק

זֶה אֶפְשָׁר לְהַזְמִין	לֶחֶם טָרֵי חֵיזְרַאן
נִסְעוּ בְּרַכְבֹּת סַפְרוּ בַּנְּזָר	הַיָּבֵב חֶזְרַאן לֶחֶם
תַּחֲנִנָה יָמִית מַלְאֵךְ מִיִּשְׂרָאֵל	הַיָּבֵב חֶזְרַאן לֶחֶם
אֲנִיּוֹת נֹסְעִים בּוֹאֵר רִכָּב	לְפָעַמִּים אַחִיאָנָא
אֲנִיּוֹת מַלְאֵךְ בּוֹאֵר שְׁחִי	חֲזוֹת מַכְלָת דְּכָאן בְּקָאָה
לְזוֹלָנוּל	גְּבִינָה חֶזְרַאן לֶחֶם זָרִיד
חֲזוֹף הַיָּם	דְּבַה מַרְיָם סַגְרִיּוֹת סַגְרִי
בֵּית הַקֹּפֶה מַעֲמֵי	בְּקִבּוּץ נֶרְגַּלֵּה בְּקוֹת חֶזְרַאן
פּוֹנֵה לְמַטְחָאן	פְּרִי פֶאֶקְהָה פְּרוֹת פְּרוֹקֵה
	אֲרוּחַת הַבּוֹקֵר וְגִבֵּת הַמִּבְרַח
אֲנִיּוֹת דְּלָן בּוֹאֵר וְשׁוֹר	לְפָנֵי לְכָתֵם קִבְלֵהָ בְּרִי
הַרְבֵּה אֲנִשְׁוֹם נַאֵס כְּתִירֵה	אֲרוּחַת הַבּוֹקֵר וְגִבֵּת הַמִּבְרַח
מַחְפִּים אֲנִשְׁוֹם יִנְטְרוֹן אוֹ	
מִקְרֹבֵיהֶם אֲנִשְׁוֹם	גְּלִיטָה אִיס כְּרִימִי
זֶמַר שִׁינָה	עַבְדֵי הַבַּיְתָה עָאֵד לִי אֵלֵי
לְזוֹלָנוּל	מִינָא
כְּלַבּוֹד 3 יָמִים בְּעַד 2 אֵימָר	בְּרַחוּמֵי הַרְאוֹת אֲרִיִּדָאן אֲרִי
אֲנִשְׁוֹם אֲנִשְׁוֹם	כֵּן בְּנֵי נַעֲמַן בְּנֵי
מַטְחָאן נֹסְעִים	אֲמַנָא אֵת דְּלֹנְדָה אֲלֵי רִגְבִיתְךָ

מכל הסוגים	מכל הנפגעים	אני מודה בקרב	אני מודה בקרב
חזנים ילד	חזנים ילד	הלב	הלב
המסלול	המסלול	תלדוכה	תלדוכה
מוריד	מוריד	תלדוכה	תלדוכה
מסיע	מסיע	קרא למזנה	קרא למזנה
נמצא	נמצא	היה זר	היה זר
שדה תלופה	שדה תלופה	ברך	ברך
אזרחי	אזרחי	בית חרושת	בית חרושת
נחת	נחת	מחט	מחט
מטוס סלון	מטוס סלון	מכונת חפירה	מכונת חפירה
לנתי	לנתי	דבר לילה	דבר לילה
מסוג בואינג	מסוג בואינג	לאה בידה	לאה בידה
היכול להפיל	היכול להפיל	מסוג	מסוג
פחות זמן	פחות זמן	גן החיות	גן החיות
מסוק	מסוק	בזל את היום	בזל את היום
אל תלפח בני	אל תלפח בני	באור הקפח	באור הקפח
מטוס קרב	מטוס קרב	קרה	קרה
מפציץ	מפציץ	קרה	קרה

לַחֲזֶקֶת סֵבֵךְ וְלַחֲזֶקֶת אֲנִישֵׁךְ	שֵׁנֶה מְלוֹנֶה מִן	דִּירָה בַּת
לִמַּד אֶת הַלְּחָזֶה תַּעֲלֵם הַמַּבַּחֵה	אֲגַאֲרֶה	חֹרֶף לְעֵה
לִמַּד אֶת הַלְּחָזֶה עֵלֶם הַמַּבַּחֵה	מַחֲסִיב	קִיטֹנָה
מִכֶּה אֶת הַיָּלִים יַחֲרֹב הָאֲנֹחַ	מֻסְטַפּוֹן	קִיטֹנִים
גַּלִּים סוֹלָדִים אֲמֹרָה מִלְּחָזֶה	בִּשְׁרֵי	בְּשׂוֹרָה
מִלְּחָזֶן עִם בְּנֵי אֵלִיא יַעֲבֹד אֲנֵיהֶם	פְּצֵא	בְּלוֹי
בַּחֹף הַיָּם בְּשֵׁטֶל הַיָּם	עַנְדַּיִמִּין	בְּבֹא
מִגְדָּל בְּרִיגָה אֶתְּמֹן קֶסֶר	עֲרִיבֵהוּ	קִיטֹנָה
מִבְּיָד פְּלֹחָה	מַסְרֹר	לְמַח
חֹזֶן קֶסֶר מִלְּחָזֶה	מִנְטָר	מִרְאָה
מִכֹּנֶת סֵיפֵה	לְכֹר דִּירָה אֲסַחֲרֵשֶׁה	
מִדְּעַף קֶסֶר	קֶסֶר מִכֵּי הָאֲנֹחַ תַּחֲרֵב	קֶסֶר
מִדְּעַף קֶסֶר	לֹא יֵבֵד הַחֹזֶן יִרְעֵה אֱלֹהִים	קֶסֶר
יּוֹם יּוֹם יּוֹם	יִדְגַּל מִקִּלְוֵה אֲבֵהוּ מְחֹרֵף	קֶסֶר
	קֶסֶר מִשְׁכֵּה הַלְּחָזֶה מְחֹרֵף	קֶסֶר
תְּכַנֵּת יּוֹמִית בְּרֵחַ יּוֹם		קֶסֶר
קֶסֶר מִתְּלֹדֶה קֶסֶר מִתְּלֹדֶה	קֶסֶר	קֶסֶר
קֶסֶר מִתְּלֹדֶה קֶסֶר מִתְּלֹדֶה	קֶסֶר מִתְּלֹדֶה מִתְּלֹדֶה	קֶסֶר
קֶסֶר מִתְּלֹדֶה קֶסֶר מִתְּלֹדֶה	קֶסֶר מִתְּלֹדֶה מִתְּלֹדֶה	קֶסֶר

התנועה הציונית . ה -

אירופה אינם מכבדים את העם
היהודי על אף השויון האזרחי שקבלו
היהודים מכמה מדינות אירופה שני
המנהיגים. הם ופינסקר "קרואו"
ליהודים לא להתבולל .

איוה תפקיד שחק תאודור הרצל
ומכס נורדאו בדבר היהודים .

תאודור הוא לשכנס את הקונגרס
הציוני הראשון בבאזל "שבטויץ 1897

הרצל הוא אשר ארגן את שורות
היהודים והוא אשר יסד את התנועה

הציונית המדינית . מכס נורדאו היה
ידו סימנית של הרצל . נורדאו הוא

אשר קרא מעל במת הקונגרסים להתענין

הַתְנוּעָה הַצִּיּוֹנִית . 1 -

בַּאֲסֹפֹדֶט וְקָרָא לַיהוּדִים לְהַצְטַדֵּף
לְמוֹעֲדוֹנִים סְפֹדֶטִיבִים
אִיזָה תַפְקִיד שְׁחִקוּ. חַיִּים נִזְמָן
וּבֵן גּוֹרִיוֹן ...

ד"ר חַיִּים נִזְמָן קִזָּה מִנְהִיג צִיּוֹנִי
גְדוֹל וְהוּא עֶבֶד יוֹתֵר מֵאַרְבָּעִים שָׁנָה
לְמַעַן שְׁפֹדֶר מַצֵּב הַיהוּדִים בְּפֶלֶסְטִין
וְהוּא פֶעַל הַרְבֵּה לְמַעַן הַשְׁגֵּת הַצְהָרָת
בְּלִפְּוֹד ... כְּשֶׁהוֹקְמָה מְדִינַת יִשְׂרָאֵל נִבְחַר
ד"ר חַיִּים נִזְמָן נִשְׂיָא מְדִינַת יִשְׂרָאֵל
דוֹד בֶּן גּוֹרִיוֹן קִזָּה פֶעַל בִּיּוֹסוֹד
אַרְגוֹן. הַשּׁוֹמֵר לְפָנָי מִלְחָמַת הָעוֹלָם הָרִאשׁוֹנָה
וְהִזָּה מְנַהֵל הַסּוֹכְנוֹת הַיהוּדִית
וְרִאשׁוֹן מִמְשַׁלֵּת יִשְׂרָאֵל הָרִאשׁוֹן לְשָׁנִים רַבּוֹת

מלזון המשענתים הקודמים
 - قاموس الكر من السابقة -

הסתתרה { انتهت	תבוסה נכסה - هزيمة
לטובת { لصالح	נצחון תנער
נצחון { نصر	מזחמת { حرب
מזונות { מזיב	ששית { الأيام
נצחנות { امتناع .. قناعة	הזמיים { الستة
נצחון סופי { انتصار نهائي	כפיש { احتل
נצח { قاسى .. تحل	כפוש { احتلال
נצחנות { بهده	הגדה { الصفة
נצחה { عار	המערכת { الغربية
נצח { اشرق	נמת { هضبة
נצח כשאיש { عندما	הגולן { الجولان
נצחה { عندما اشرق	נצח { تبعه
נצחון { انتصار	נצח { جزيرة
נצחנות { مدد	סניי { سياء
	נפל { سقط - وقع
	האגד { العدد
נצחנות { وليس	השחוקן { المتغرس
נצחנות { فائد	הפתחיל { فاجأ
נצחנות { معركة	

רָשִׁי א	רָשִׁי א	רָשִׁי א	רָשִׁי א
רֶפּוּבְּלִיקָה	רֶפּוּבְּלִיקָה	רֶפּוּבְּלִיקָה	רֶפּוּבְּלִיקָה
בְּחֵר	בְּחֵר	בְּחֵר	בְּחֵר
בְּחֵר	בְּחֵר	בְּחֵר	בְּחֵר
רֶפּוּבְּלִיקָה	רֶפּוּבְּלִיקָה	רֶפּוּבְּלִיקָה	רֶפּוּבְּלִיקָה
מִנְהֵג	מִנְהֵג	מִנְהֵג	מִנְהֵג
מִפְּיָד	מִפְּיָד	מִפְּיָד	מִפְּיָד
אֲדָגָה	אֲדָגָה	אֲדָגָה	אֲדָגָה
יָבֵא	יָבֵא	יָבֵא	יָבֵא
מִחֲדָשׁ	מִחֲדָשׁ	מִחֲדָשׁ	מִחֲדָשׁ
לָנֶה	לָנֶה	לָנֶה	לָנֶה
רָשִׁי א	רָשִׁי א	רָשִׁי א	רָשִׁי א
רֶפּוּבְּלִיקָה	רֶפּוּבְּלִיקָה	רֶפּוּבְּלִיקָה	רֶפּוּבְּלִיקָה

جندی

رئيس

استوعب

جمهوريه

مستعبد سلاح

انتخب

بسرعة

מהר

انتخب

سادس

לשישי

رئاسة

מוכרן كان مستعداً

زعيم

معركة

מילרכה

فائد

معركة

מילרכת

نظم

التحرير

השחרור

جيش

مائة - مثلات

מאה

من جديد

ألف

אלף

اشترى

سنة

שנה

سلاح

ذخيرة

מֵאַמִּין מִן מִן

אֶחָד וְחָדָה

לִפְנֵי קִבְלָה

מֵעֲדֻכָּה

מֵעֲדֻכָּה

הַשְּׂחָדוּת

אֶחָד

הַמְדִינֹת אֶל הַדּוֹל

מִכֶּתֶךָ מִפְתָּח

נִפְקָזוֹן דִּמְנִיר

בָּא גַּם - חֲצֵר

כְּשֶׁבָאָה עִנְדָּהּ גֵּאָה

חֲסֵלָה שָׂעָה

שָׂעָה שָׂעָה

הַפֶּסֶק הַמְפָּר

לַבַּיִת עִבְרִי - מִצְרַיִם - אֲחָתָן

הַתְּלַלִּים - סוֹדֵי אֲחָתָן

מִכְשָׁל וְיָמִי עֲקֵבָה בְּחֵרֶת

בְּלִיטֵי - לַבַּיִת מִסְתַּחֲלֵי הַעֲבוּרִים

הַשְּׂמִיד דִּמְרָה

מִכְשָׁל וְיָמִי עֲקֵבָה אֲרֻפִּיָּה

הַבַּיִת הַזֶּה - חֲצֵר

הַאֲוִיב הַשְּׂחָדוּת

הַזֶּה אֲוִיב כָּאֵן יִקְוֹל

בְּלִיטֵי - מִמִּצְרַיִם לַאֲחָתָן

הַשְּׂמַיִם דָּמָר

הַגְּשָׁמִים חָצֵק

תְּקוּנָה אִמֵּל

תְּקוּנַת הַעָלָם אִמֵּל הַשְּׂעָב

נִצְחוֹן נִצְר

חֵלֶם חֵלֶם

כְּבוֹד שִׁרְפ

חֵזַר עָד

הַחֲזִיר אֵעָד

יָדַיִם רָפַעַ

רֵאשׁ רֵאשׁ

בְּפָנַי אִמָּם

הַלֹּאֲלָם הָעָלָם

מִכִּשְׂאוֹ לִי מָנֵחַ

טָב לַי אֲטִבֵּעִי

קוֹ-בַר-יָב חֶזֶק בָּרִלְפִי

בְּלִת-חֵדִיר מִסְתַּחֵל
אֲמִשְׂרָק

אֲגִדָּה אֲסֻפּוֹת

שִׁפְאֵי מַר הַזֵּי נָא

הַכֹּל אֲכַל

הַתְּמוֹטוֹת אִנְהָר

הַזֹּבִים חֲזִימָה

210

קוֹ-הַהֲגִנָּה חֶזֶק הַנְּפָאֵךְ

שִׁהוּיָם הַזֵּי אֲפִימ

בְּשֵׁשׁ שָׁלוֹת מִיִּסְתַּחֵל
שָׁעָת

חֵדֵר אֲחִשְׂרָק

חבר ספר אלף לט"א	שלוש	תלמידי
הסביר	חוב	מלחמות
בני לאום	אנטי	הסתמי
הכרתי	למח	לטוב
לאומי	אנטי	הסתמי
המדינות	באנטי	בניחון
לא-ארץ השווא	מער	מער
האזרחי	אנטי	התמוטטות
בדבר	אסטר	האגדה
כנס את	גינת	יבא בלתי
הקונגרס	יפה	מנופה
שווייץ	לפני	יזטר
הוא אשד	קבר	גדולי
אס	הזמ	המנהיגים
הציאות	זמ	מנהיגים
המדינות	בארז	בולטים
מלא במח	אברז	הבולטים
הקונגרסים	בזטר	בזטר

תִּדְחַל	הִזְדַּיֵּב	الذين كانوا في ذلك الوقت	מְדַיֵּב
להכשלת	להכשלת	يشكلون	מְהַרֵּם
تقسيم	תְּזַקֵּק	سكان	אוֹבְלוֹסִיה
فلسطين	פְּלִסְטִינָה	فقط	בְּזֵד
دولة	מְדִינָה	حق الحضور	זְכוּת זְבוּא
استعمارية	אִמְפֵּדְלִיסְטִיָּה	في حماية	בְּחֹסֶת
أيد .. دعم	תְּמַד	حكمة	מִמְשָׁלָה
تأييداً .. دعماً	תְּמַיְכָה	الانتداب	הַמְּנַדָּט
كاملاً .. كاملاً	מְלֵאָה	في المائة %	אַחֲזוּיִם
ساعد	לִזְד	زاد	הִגְדִּיל
من أجل	לְמַלַּךְ	أقيمت	הוּקְמָה
استثمار	הַמְשָׁכָה	دولة	מְדִינָה
قيام	קִיּוּם	اسرائيل	יִשְׂרָאֵל
تقوية . تعزيز	תְּזַקֵּק	ابناء فلسطين	בְּנֵי פְּלִסְטִינָה
بفضل	הוֹדוּת	عارضوا .. قارعوا	הַחֲנִדוּ
نامر	לִמַּד לֵי מַי	وافق	הִסְכִּים
حرب	מְלָחְמָה	التقnam	תְּשַׁתָּקֵם

מוֹתֵמַר הַשֵּׁנִי אֶלְעִידָת הַפְּסָגָה א. א.

הַעֲרַבִּית

וְעִידָת הַפְּסָגָה הַעֲרַבִּית הָאֲחֵרוֹנָה
כּוֹנֶסֶה בַּעִיר „אַלְרַבַּט” בַּמְרוֹכוֹ בְּתֵינֹפֶת
הַסֵּתִי... עֲשָׂרִים מְדִינֹת עֲרַבִּיּוֹת הִשְׁתַּתְּפוּ
בְּוִעִידָת הַפְּסָגָה הַעֲרַבִּית.

הַמְדִינֹת הַעֲרַבִּיּוֹת הֵן חֲבֵרוֹת
בְּלִיגָה הַעֲרַבִּית... הַמְדִינֹת הַחֲבֵרוֹת
בְּלִיגָה הַעֲרַבִּית הִשְׁתַּתְּפוּ בְּוִעִידָת
הַפְּסָגָה הַעֲרַבִּיּוֹת

הַמְדִינָה לְשַׁעֲמֵד עַל רֵאשִׁי
מִלְּךָ לְשִׁלְחָה אֶת מַלְכָּה כִּדִּי לִיִּצְג אֹתָהּ
הַמְדִינָה לְשַׁעֲמֵד עַל רֵאשִׁי נְשִׂיא
לְשִׁלְחָה אֶת נְשִׂיאָה כִּדִּי לִיִּצְג אֹתָהּ בְּוִעִידָה

קראית לصلاح دوله واداره
החלטות לטובת מדינות העמות

המדינה שעל ראשה עומד נסיד
שלחה את נסיכה כדי לזעג אותה
בועדת הפסגה הערבית
המלכים הנשיאים והנסיכים
של מדינות הליגה הערבית טסו
לעיר אלרבאט" כולם נפגשו שם בעיר
המרוכנית הזפה

המנהגים הגדולים קבלו החלטה
לטובת מדינות העמות המפקדים
הערבים הגדולים קבלו החלטה לטובת
ארגון לשחרור פלסטין

האחרים הגדולים קבלו החלטה
לטובת המדינות האפריקניות

מדינות הנפט - ג -

ועידת הפסגה הערבית חיבה
את המדינות הערביות העשירות
בנפט להגיש עזרה כספית
למדינות העמות מצרים סוריה
ויירדן.

המדינות העשירות בנפט
התחייבו לתת עזרה כספית
לארגון שחרור פלסטין
המדינות הערביות המיצרות
נפט התחייבו לתת עזרה כספית
למדינות האפריקניות שננתקו ארצ
יחסיהן הדפלומטיים עם ישראל.

שאלות ותשובות

א -

ועידת הפסגה

أسئلة وأجوبة.

1- איפה כונסה ועידת הפסגה הערבית?

ועידת הפסגה הערבית כונסה בעיר

"אלרביאט" שבמרוכו.

2- מתי כונסה ועידת הפסגה?

ועידת הפסגה הערבית כונסה

באוקטובר שנת אָפּף תשע מאות שבעים

וארבע (1974)

3- כמה מדינות השתתפו בוועידת

הפסגה האחרונה.

עשרים (20) מדינות ערביות השתתפו

בוועידת הפסגה האחרונה.

4- האם מדינות הליגה הערבית כולן

ממלכות או רפובליקות או נסיכויות...

שאלות ודלשוזבורת ב

ועידת הפסגה

לא.. לא.. אין מדינות הליגה הערבית
מסוג אחד יש מדינה שעל ראשה
עומד מלך. והיא ממלכה. יש מדינה
שעל ראשה עומד נשיא והיא רפובליקה
ויש מדינה שעל ראשה עומד נסיד
והיא נסיכות.

5- לטובת מי היו ההחלטות שקבלה
ועידת הפסגה הערבית?

ועידת הפסגה האחרונה קבלה
החלטות רבות לטובת הרבה מדינות.
החלטה אחת חייבה את המדינות
העשירות בנפט לתת עזרה כספית
למדינות העמוות.

מלון השלטים הקודמים

- פארוסי הרוסי السابقة -

דولة	מדינה	الولاية	מחוז
يرأسها	למד לאל	قمة	פסגה
ملك	ראשה	مؤتمر	אליה
أرسلته	מלך	القمة	הפסגה
ملكها	שלחה	عقد	הוליה
ملكها	מלכה	المؤتمر	כונסה
لكي يمثلها	כדי לדיפלומט	المغرب	מרוקו
	אותה	فصل	תקופת
		الخریف	הסתיו
الدولة	המדינה	اشترك	השתתף
التي يرأسها	שלא ראשה	دولة	מדינה
أهيب	לאימד נסיד	عضو	חברה
التقوا هناك	נפגשו שם	بالجامعة	בליגה
في المدينة	בליד	العربية	הליגה הערבית
المغربية	המרוקנית	الجامعة	הליגה
كبار الزعماء	המנהיגים	العربية	הליגה הערבית
	הקדולים	حברות	חברות בליגה
		اعضاء	אعضاء

קִבְּלוּ	אֶתְחַזְּקוּ	קִבְּלוּ	אֶתְחַזְּקוּ
הַחֲלֻטוֹת	חֲרָטוֹת	הַחֲלֻטוֹת	חֲרָטוֹת
לְמַלְחַת הָעֲרָבִים	לְמַלְחַת הָעֲרָבִים	לְמַלְחַת הָעֲרָבִים	לְמַלְחַת הָעֲרָבִים
חִיבָה אֶת	חִיבָה אֶת	חִיבָה אֶת	חִיבָה אֶת
הַמְּדִינוֹת	הַמְּדִינוֹת	הַמְּדִינוֹת	הַמְּדִינוֹת
הַחֲבֵרוֹת	הַחֲבֵרוֹת	הַחֲבֵרוֹת	הַחֲבֵרוֹת
בְּלִיגָה	בְּלִיגָה	בְּלִיגָה	בְּלִיגָה
הַעֲרָבִית	הַעֲרָבִית	הַעֲרָבִית	הַעֲרָבִית
הַמְּדִינוֹת	הַמְּדִינוֹת	הַמְּדִינוֹת	הַמְּדִינוֹת
הַעֲשִׂירוֹת	הַעֲשִׂירוֹת	הַעֲשִׂירוֹת	הַעֲשִׂירוֹת
בְּנֶפֶט	בְּנֶפֶט	בְּנֶפֶט	בְּנֶפֶט
הַתְּחִיבוּ	הַתְּחִיבוּ	הַתְּחִיבוּ	הַתְּחִיבוּ
לְחַת לַעֲרָה	לְחַת לַעֲרָה	לְחַת לַעֲרָה	לְחַת לַעֲרָה
כְּסָפִית	כְּסָפִית	כְּסָפִית	כְּסָפִית
הַמְּדִינוֹת הַמִּצְרָיִם	הַמְּדִינוֹת הַמִּצְרָיִם	הַמְּדִינוֹת הַמִּצְרָיִם	הַמְּדִינוֹת הַמִּצְרָיִם
נֶפֶט הַדּוֹל הַמְּנֻחָה לַנֶּפֶט	נֶפֶט הַדּוֹל הַמְּנֻחָה לַנֶּפֶט	נֶפֶט הַדּוֹל הַמְּנֻחָה לַנֶּפֶט	נֶפֶט הַדּוֹל הַמְּנֻחָה לַנֶּפֶט
נִתְּקוּ אֶת יַחְסִיהֶן	נִתְּקוּ אֶת יַחְסִיהֶן	נִתְּקוּ אֶת יַחְסִיהֶן	נִתְּקוּ אֶת יַחְסִיהֶן
הַדְּפִלוֹמַטִּים עִם	הַדְּפִלוֹמַטִּים עִם	הַדְּפִלוֹמַטִּים עִם	הַדְּפִלוֹמַטִּים עִם
הַעֲרָבִים	הַעֲרָבִים	הַעֲרָבִים	הַעֲרָבִים

{
 עלֻחֶיהָ
 הַדִּיפלומַטִּית
 עִם אִסְרָאֵל

{
 קִבְּרֵי הַמְּשֻׁלִּים

מדינות הליגה (דול الجامعة)
 כולן לרביזות המאעריה
 ص 204

ליסט الدول	המדינות
להא	אין כולן
من نوع واحد	מסוג אחד
لصالح من اتخذت	לשבות מן
قرارات	קבלה
كثيرة	החלטות
لصالح	רבות
دول عديدة	לשבות
الترموا	הרבה
بتقديم عون	מדינות
مادى	התחילי
لدول	לשבות לארה
المواجهة	כספית
	למדינות
	הלמוד

أين	איפה
عقد	כונסה
طوئتم	ולאית
القمة	הפסקה
هتي	מת
عقد	כונסה
المؤتم	הולאידה
كم	כמה
دولة	מדינות
اشتركت	השתתפו
في المؤتمر	בולאידה
المؤتم	הולאידה
الأخير	האחרונה
مملكة	ממלכה
جمهورية	רפובליקה
إمارة	נסיונות

מולאיות הדבטחון مجلس الأمن	המזרח הקרוב الشرق الاوسط
מזכיר א"ם סكرتير الامم المتحدة	המזרח הקרחון الشرق الاوسط
הזיגה קולקליות הבטחה بمعية	הים התיכון البحر المتوسط
ולידת הפסקה مؤتمر القمم	הים השחור البحر الاسود
ולידת הגדולים مؤتمر القمم	נהר הנילוס نهر النيل
כוח-חרום قوة الطوارئ	היאור
הפרדת הבוחות فصل القوات	הסכר הגבוה السد العالي
הפסקת האש وقف المقاتلة	מצר גבולות مضيق جبل طارق
שביתת הנשק الكهنة	מצר דרדנל مضيق الدردنيل
משקיפי א"ם مراقبي الامم المتحدة	מצר בצ'אלמן مضيق باب المندب
משטח כבול منطقه مختلطة	מפרץ יקובה خليج العقبة
משטח משוחזר منطقه بحرية	מפרץ סואץ خليج السويس
דלילות-לצה قطاع غزة	ים-סוף (البحر الأحمر)
פוליסטין הגזילה فلسطين السليبية	חצי-האי סיני شبه جزيرة سيناء
מדינה עצמאית دولة مستقلة	תעלת-סואץ قناة السويس
הקצינים הקפוליים الضباط الاعوان	מעבר-חיוני ممر صوي
מולאיות המהפכה مجلس الثورة	חופש-השיט حرية الملاحة
משטח סגור منطقه مغلقة	הזהב-השחור الذهب الاسود
משטר דלטטורי حکم ديكتاتوري	משטר דמוקרטי نظام ديمقراطي

הַשׁוֹעֵל הַאֲמֵלֵל

מִקְרֵי חֲטִיפָה: 1 -

קָרָה לְפָנַי לְשָׁנִים
 רַבּוֹת לְשֶׁהֲשׁוֹעֵלִים הָיוּ רַגִּילִים לְהִתְקַיֵּף
 כְּפֶר הַקְּרֵי בּוֹדֵד וְהָיוּ רַגִּילִים לְחִטּוֹף
 וּלְטְרוֹף כֹּל יוֹם מִסְפָּר לֹא קָטָן מִתְרַגְּלוּ
 הַכְּפָר וְלֹא הָיָה יוֹם עוֹבֵר בְּלֵי שִׁקְרָה
 מִקְרָה אֶחָד אֹךְ שְׁנַי מִקְרֵי חֲטִיפָה
 הַנוֹטְרִים הָעֲרִים: 2 -

הַנוֹטְרִים הַיְאֶחָדִים

עַל בְּטָחוֹן הַכְּפָר הָיוּ עֲרִים מְאֹד וְהָיוּ
 נוֹמְרִים בְּעֵינַיִם פְּתוּחוֹת אֶת הַכְּפָר
 לְשָׁלֵם וְהָיוּ יוֹם יוֹם מְצַלְחִים לְפָגוֹעַ
 בְּכַדוֹרֵי רוֹבִיָּהֶם וּלְלַכּוֹד מִסְפָּר לֹא קָטָן
 מֵהַשׁוֹעֵלִים הַתּוֹקְפִים חוֹטְפֵי הַתְּרַגְּלוֹת
 אֵיךְ זֶה לֹא הָרַתִּיעַ אֶת הַשׁוֹעֵלִים הַהֶרְסָנִים
 וְלֹא הָיָה מְמַעֵט אֶת מִקְרֵי הַחֲטִיפָה כִּי
 מִסְפָּרֵם הָיָה גָדוֹל מְאֹד וְהָיוּ מִסְתַּנְּנִים

לכפר להקות להקות

לא חל שנתי במצב - 3 -

עברו הימים ורצו השבועות והחודשים
בלי שהיה אפשר להמעיט את הסכנה
ולא חל שנתי לטובה... חל שנתי אך
השנתי שחל היה שנתי לרעה התוקפנות
על עופות הכפר לא פסקו יום אחד
התדרגולות היו נתקפות נחטפות
ונטרפות על אף השמירה החזקה

מוכתר הכפר - 4 -

תושבי הכפר שנפגעו כולם מתוקפנות
וחוצפנות קבוצות השועלים הקימו רצף
גדול בני הכפר פנו למוכתר שלהם
שימצא פתרון וישים סוף לתוקפנות
השועלים ועריותם המוכתר שהיה
מלומד ומדופלם הרגיע את התושבים
הוא נשבע להרחיק את הסכנה וישים

קִץ לְשׁוֹעֲלִים הַאֲרוּרִים... מָה עָשָׂה
רֹאשׁ הַכֶּפֶר...? מָה הַצֵּד הַתְּקִיף
שֶׁנִּקֵּט הַמוֹכֵתֵר הַמְשַׁכֵּל כְּדֵי לַעְקוֹר
אֶת הַסִּכָּנָה...?

כְּלֵבֵי הַשְּׂמִירָה - 5 -

הַמוֹכֵתֵר הַחֶכֶם נִסַּע לַעִיר הַבִּירָה
וּפְנָה לְבֵית-הַסֵּפֶר הַמְיוֹחָד לְהַדְרֹכֹת
הַכְּלָבִים וְקָנָה אֶרְבֵּעַ כְּלָבִים מְסוּגִים
זֶה וְחֵלֶק אוֹתָם עַל אֶרְבֵּעַ כּוֹנִיִּם: בְּצִפּוֹן
בְּדָרוֹם בְּמִזְרָח וּבְמַעְרָב.

הִרְתַּעַת הַשׁוֹעֲלִים - 6 -

כְּשֶׁנִּסְּוּ הַשׁוֹעֲלִים הַאֲרוּרִים הַהוֹסְסִים
לְהַתְקַדֵּב וּלְהַתְגַּנֵּב לַכֶּפֶר כְּדוֹכָם תְּמִיד
הוֹפְתֵי עוֹ לְתַמְהוֹנָם הַגָּדוֹל בְּכָלֵבִים
פְּרָאִים שֶׁנִּבְחָוּ וְהִסְתַּעְרוּ עֲלֵיהֶם
כְּמִשׁוּגָעִים וְרָצוּ לְקַרֹּעַ אוֹתָם
בְּלִשְׁנֵיהֶם הַחֲדוֹת אֵךְ הַשׁוֹעֲלִים שֶׁנִּפְּל
עֲלֵיהֶם פִּחַד בְּרָחוּ וְנִמְלְטוּ בְּנֶס

צֵעַד מוֹצֵלַח - 7 -

קִנִּית כִּלְבֵי הַשְּׂמִירָה הִיָּה צֵעַד מוֹעִיל
וּמוֹצֵלַח כִּי זֶה מִנֵּעַ אֶת הַשׁוֹעֲלִים וּמִנֵּעַ
גַּם אֶת הַשׁוֹדְדִים לְהִתְקַרֵּב מֵהַכֶּפֶר
וְשֵׁם סוּף לְעֵרִיצוֹתָם וְזִרְעֻבְטָחוֹן בְּלֵב
תוֹשְׁבֵי הַכֶּפֶר שֶׁהֵבִיעוּ אֶת תוֹדוֹתָם
לְמִיכָתֵר הַכֶּפֶר הַחֲכָם.

קְבוּצוֹת הַשׁוֹעֲלִים בְּעַלְמוֹ - 8 -

לְאַחַר שֶׁנִּסְגְּרוּ מִקוֹרוֹת הַפְּרוֹנְסָה בַּפְּנֵי
קְבוּצוֹת הַשׁוֹעֲלִים הוֹכְרָחוּ לְהַעֲלִים וְלַעֲבוֹר
לְמָקוֹם אֲחֵר שֶׁבּוֹ סְכוּי הַחֲטִיפָה
גְּדוּלִים יוֹתֵר וּמִבְטָחִים יוֹתֵר. כֹּל הַשׁוֹעֲלִים
בָּרָחוּ וְנִעְלְמוּ מִלְּבַד שׁוֹעֵל אֶחָד לְשִׁנְשֵׂאֵר
בְּשֵׁטַח.

מִצְאָה כָּרָם - 9 -

הַשׁוֹעֵל לְשִׁנְשֵׂאֵר בְּשֵׁטַח סִיר פֶּה וְשֵׁם
בְּתִקּוּהָ לְמִצְאָה טָרֵף לְטָרוֹף הוּא זֹכֵפֶשׁ
אֵךְ לֹא מִצְאָה דְּבָר אֵךְ הוּא לֹא נוֹאֵשׁ
הוּא סִיר וְסִיר עַד לְשִׁנְשֵׂאֵר לְמִזְנוֹ הַטוֹב

כָּרַם עֲנָבִים. הַשּׂוֹעֵל לֶקֶד מִשְׁמֹחָה
אֵךְ שְׂמֹחָתוֹ הִיָּתְה בֵּת רְגָעִים בְּלִבָּד
לֵאחֲרֵי שְׂמֵשָׁא אֵת לַעֲרֵי הַכָּרַם נְעוּל.

הַגִּדְרֵי הִיָּתְה גְבוּהָה - 10 -

הַשּׂוֹעֵל נִסָּה לְקַפּוֹץ מֵעַל לַגִּדְרֵי אֵךְ לֹא
הָיָה אֶפְסָר כִּי הַגִּדְרֵי הִיָּתְה גְבוּהָה
הוּא סִיר מִסְבִּיב לְכַרְם בְּתוֹהֵה לְמַעַל
פְּרָצָה ... עֵינָיו חִפְּסוּ הֵיטֵב וּבְסוּף
מָצָא חוֹר ... הוּא לְשׁוֹב הַתְּמָלָא שְׂמֹחָה
נִפְרָע בְּאֶכְזָבָה - 11 -

הַשּׂוֹעֵל הִסְתַּעַר עַל הַפְּרָצָה כִּדִּי
לְהִתְרַגֵּב מֵאֵת לְכַרְם אֵךְ נִפְרָע
בְּאֶכְזָבָה גְדוּלָה כִּי הַחוֹר לְשִׁקָּה
לְהִתְרַגֵּב מֵאֵת הָיָה עָר ... עַל אֵף
הַמְּכַשׂוֹל הָיָה הַשּׂוֹעֵל לֹא הִתְמַסֵּר
לְאֵימָנָם ... הוּא הִחְלִיט לְהַכְנִס לְכַרְם
יְהִיָּה אֶלְשֵׁר יִהְיֶה הַמְּחִיר ... כִּי הִיָּתְה
עֹנֵת הַעֲנָבִים וְהוּא הָיָה לְעַבֵּי מֵאֵד.

הפתרון היחיד - 11 -

השועל לא מצא

אלא פתרון אחד שיפחית את משקלו
הוא קאה בהפחתת משקלו פתרון.
אם יהיה לרזה יהיה אז אפשר לו
להסתנן דרך החור

צם שלושה ימים - 13 -

השועל ביש המזל צם יום אחד
בתקוה שזה יפחית את המשקל
לשלו ויכנס דרך הפרצה. אך זה
לא היה די. גם לפני ימי צום לא
עזרו לו. אבל לאחר שצם שלושה
ימים כחש בשרו והיה לרזה כשנסה
להתגנב דרך החור נכנס גופו
כולו דרך הפרצה לכרם הענבים.
עונת הענבים 14

כאשר השועל כי הוא בתוך
הכרם הסתער השועל הרעב על

אשכולי הענבים טרף וטרף עד
שהתעורר פיו מדוב האכילה השועל
התענג מטריפת האשכולים המתוקים
שהיו מתוקים מדבש... השועל השתמן

והיה לשמן השועל אמר לעצמו :

התנים טובים כאן... כאן בכרם יש

הרבה מזון לי... לשיספין לשלושה

לודשים... טפוש אהיה אם אלוז מן

הכרם... משוגע אהיה אם אצא ממנו

השועל הקרוד החליט לא ללוז מן

הכרם שענביו מתוקים מדבש

הוא קבל החלטה להשאר בכרם

עד סוף עונת הענבים

התעורר מחלומו - 15 -

השועל שהיה שקוע בחלומו הזקבי

התעורר מחלומו היפה וקוצרה

אליו הכרתו בזמן המתאים... השועל

שאג את עצמו... אין לכרם הזה בעל?

לְפָנֶיךָ יְיָ זֶשׁ בְּעַל זֶעַל... מֵהַ יְקָרְךָ
לִי אִם בְּעַל הַפָּרֶס זְבוּא הַיּוֹם אוּ מְקָרְךָ
אוּ בְּזִמְיִם הַקָּרְבִּים הַבָּאִים... מֵהַ יְקָרְךָ
לִי אִם יִמָּצֵא אוֹתִי בְּכַדְמוֹ... בְּנֵי אָדָם
הוֹרְגִים אוֹתָנוּ בְּלִי סִיבּוֹת... הַאֲנִלְשִׁים
רְגִילִים הֵם לְלַכּוֹד וְלַהֲרוֹג אוֹתָנוּ... אֵד
עֲתֵה מֵהַ יַעֲזֶשׁה בְּעַל הַפָּרֶס אִם יִרְאֶה
חֶלֶק גְּדוֹל מִן הַפָּרֶס אֲכוּל... הוּא בְּדוּאֵי
יִחַפֵּשׂ... וְהוּא בְּלִי סֶפֶק יִמָּצֵא אוֹתִי... בְּעַל
הַפָּרֶס לֹא יִשְׁחַק עִמִּי... הוּא יִמִּית אוֹתִי
הוּא יִקְרוֹג אוֹתִי... אֲנִי עוֹד בְּאֲבִיב
חַיִּי אֵינְךָ אֲנִי רוֹפֶה לָמוּת... אֲנִי רוֹפֶה
לְחַיִּית... אֲנִי עוֹד בְּאֲבִיב חַיִּי
אֲנִי מוֹכֵרְךָ לְבִדּוֹת מִכָּאן - 16

הַשּׁוֹעֵל הַתְּמַלֵּא פֶחֶד וְדָאָה... רָצָה
לְצַאת מִן הַפָּרֶס תִּכְרֵךְ וּמִיָּד... הוּא רָץ
לְכוּן הַחוּר אֵד מִצֵּא לְתַמְהוֹנוּ הַגְּדוֹל
כִּי הַדָּבָר הוּא בְּזֵלְתִי אֶפְשָׁרֵי מֵהַ יְקָרְךָ

קָרָה לְשֵׁה־שׁוֹעֵל הַשְּׂתֵמֶן וּמִשְׁקָלוֹ עֵלָה ...
הוּא נֶפֶל בַּמְבוּכָה גְדוּלָה ... מֵה לַעֲשׂוֹת...?
הַפְתָּרוֹן בְּרֵעַב וּבִצּוֹם: - 17 -

הַשׁוֹעֵל מֵצֵא בְרֵעַב וּבִצּוֹם פְּתוּרוֹן וְהַעֲלָה
הוּא כִּבְר עֵבֶר נִסְיוֹן כִּזֶּה ... הַנְּסִיּוֹן הַפֶּעַם
הַיֵּשֶׁה פִּי עֲשָׂרִים ... הַשׁוֹעֵל הַאֲמֻלָּל צָם כִּבְר
שְׁלוֹשָׁה יָמִים כִּי לֹא הָיָה לוֹ דְבַר מֵה לְטָרוֹף
אֵד עֵתָה מֵצִי הוּא בְכֶרֶם מֵצֵא יִשְׁכּוּלִים
בַּשָּׂלִים וּמְתוּקִים מִדְּבֶשׁ ... אֵיךְ יִכּוֹל הוּא
לְצוֹם וְעֵינָיו מִסְתַּכְּלוֹת אֶל הַעֲנָבִים הַמְתוּקִים
אֵד מֵיָנוּ וְקָרִים מִכָּל הַעֲנָבִים .
צָם לְשׁוֹב שְׁלוֹשָׁה יָמִים . - 18 -

הַשׁוֹעֵל הַאֲמֻלָּל הַתְּחַרֵּט עַל לֶשֶׁא הַלֶּךְ עִם
חֲבָרָיו הַשׁוֹעֵלִים וְכַשֶּׁעֲזָבוּ אֶת הַשֶּׁטֶח
וְעָבְרוּ לַשֶּׁטֶח אַחֵר .. הַשׁוֹעֵל הַלֶּל אֶת הַשָּׂעִה
שָׂבָה הַחֲלִיט לְבַתֵּן מֵאֲחִיו הַשְּׂנֵיִם ... הוּא
צָם יוֹם אֶחָד אֵד זֶה לֹא הָיָה דִי ... צָם
לְשָׁנֵי יָמִים גַּם לְשָׁנֵי יָמֵי צוֹם לֹא הָיָה דִיִּים

הוא לא הפחית את משקלו ולא פחט
בשרו ולא היה לרזה אלא אחרי שצם
לשלושה ימים. אין פנה אל הפרצה
הסתנן ממנה החוצה

נפוד מן הפרם - 19 -

השועל האומלל רץ מהר. פשעלה לתל
המקביל לפרם עמד רגעים אחדים פנה
לפרם במלי פלידה באורו אני במבוכה
גדולה אם אבדך אותך הרי אתה ראוי
לבזכה וראוי לשבח וראוי לתודה כי
התענגתי מאכילת ענביה הטעימים מאד
והמתוקים מדבש אם גם אגלל אותך
הרי אתה גם ראוי לקללות וגם ראוי
לגדופים בך מצאתי תענוג בטריפת
ענביה המתוקים בך גם מצאתי סבל
ויסורים. תועלת לא מצאתי בך כי
רעב נכנסתי ורעב יצאתי

סוף

- مفردات القصة السابقة -

1 -
 لا يزال نعلب
 لا يزال نعيس
 كركه حدث
 كركيل معتاد
 كركيل اعندى
 كركيل حيلج
 كركيل منعزل
 كركيل خطف
 كركيل انقوس
 كركيل حادث
 2 -
 كركيل غفير
 كركيل اطور
 كركيل استول
 كركيل امن
 كركيل نوح
 كركيل اصاب
 كركيل رصاصه
 كركيل بنديه
 كركيل بنديه
 كركيل رجع
 كركيل مدير
 كركيل قتل
 كركيل سرب
 كركيل طرا
 كركيل تغيير
 كركيل رصالح

3 -
 كركيل طرا
 كركيل تغيير
 كركيل لغير
 كركيل صانع
 كركيل ركض
 كركيل جرى
 كركيل اراد
 كركيل خطر
 كركيل طائر
 كركيل لافوت
 كركيل طيور
 كركيل طار
 كركيل بهاجم
 كركيل يغترس
 كركيل كف
 كركيل بالرغم من
 4 -
 كركيل عمده
 كركيل مختار
 كركيل اصلي
 كركيل الغريم
 كركيل اصيب
 كركيل حو يظنون ان
 كركيل وقاحه
 كركيل بحوره
 كركيل انار
 كركيل صحبه

كركيل توجه
 كركيل وضع
 كركيل وضع
 كركيل حد
 كركيل مستبد
 كركيل استبداد
 كركيل دبلوم
 كركيل متصل
 كركيل حامل دبلوم
 كركيل اقم
 كركيل ابعه
 كركيل ملعون
 كركيل خطوه
 كركيل اخذ
 كركيل خطوه
 كركيل متقف
 كركيل استاصل
 5 -
 كركيل كلب
 كركيل حكيم
 كركيل العاصمه
 كركيل ارشد
 كركيل نوع

كركيل قسم وزع
 كركيل جرح
 كركيل شال
 كركيل محاوله
 كركيل اقترب
 كركيل نسل
 كركيل كعادتهم
 كركيل فاجأ
 كركيل دمه
 كركيل متوقفي
 كركيل انقضى
 كركيل مجنون
 كركيل سن
 كركيل فر هرب
 كركيل مفيد
 8 -
 كركيل اختفى
 كركيل اجبر
 كركيل فرسه
 كركيل حازم
 كركيل خاص
 كركيل حاول
 كركيل محاوله
 كركيل معجزه
 كركيل موفق
 كركيل عيرمه
 كركيل شتم

- بقية مفردات القصة السابقة -

<p>- 11 - הסתיידת انقضى נפגל كصيب במכונת املا יד ضيق מכשול عقبه התמסר استسلم למאוש للباس החליט قرر יהיה יהא אלעד אל המחיר الثمن לונד موسم דלב حان</p>	<p>פחש ضميره בעדו החוצה الخارج - 14 - מקביל مواز פדידה وداع בברך احي הרי فان דאוי يستحق תשבח ثنا ללזוז لعنات - 9 - סיד تجول פה فاه בתורה املا טרף فرسه חפש بحث נאלע بنس מזל حظ בת للحظات דגעים לעד بوابه ללא قفل - 10 - גדר جدار סביב حول פדחה نغره היטב جيد דור نصب תוב ثانيا</p>	<p>התמלא امتلأ פחד اخونا תכף في ומיד الحال פוזן هو בלתי كمنز מפחד كخيل נפל במבוכה מה العمل ולשון العمل - 17 - לעב جوع צום صوم הצלה כבר already הפלים من الره פי عشرون לאחדים ضعفا דליל ناضع יכול يتطوع מקד اعزما - 18 - חתחת ندم לאשלא لانه لم קול لعن די يبغي</p>	<p>- 14 - נשמע سين השתמן سمن מאון طعام יספיק يكفي טפול احمق מלונג مجنون בזמ خرج לנה لوزن מתזק احمى من מדבש العسل קבל اخذ החליטה قرار לנה عدم להשמד البقاء</p>
<p>- 12 - חל יחידו وحيد הפחית قتل משקל وزن דזה خيف</p>	<p>- 13 - ביש مزل 14 פאשכול عنقود התליף تعב פוי فیه מדוב منكره מכילה الاكل התליג استمتع</p>	<p>הפילם من الره פי عشرون לאחדים ضعفا דליל ناضع יכול يتطوع מקד اعزما - 18 - חתחת ندم לאשלא لانه لم קול لعن די يبغي</p>	<p>- 15 - חלום حلم תאקיל غارق התעורר استيقظ הפרה وعي מליו اليه קול ספינת בבבוב يوسج רמי اعريف - 16 - מוכרח مجبر</p>

الفهرس

الصفحة	الموضوع
•	المقدمة
١٢ - ٧	حروف الابدادية
١٦ - ١٣	الحركات
١٩ - ١٧	السكون
٢١ - ٢٠	التشديد
٢٢	الفنحة المسروقة
٢٢	المبيق
٢٢ - ٢٢	القامص حاطوف
٢٣	المقيف
٢٧ - ٢٤	أداة التعريف
٢٩ - ٢٨	الضمائر الشخصية المنفصلة
٣٠ - ٢٩	اسم الإشارة
٣١ - ٣٠	اسم الموصول
٣٣ - ٣٢	واو العطف
٣٣	الاسم
٣٥ - ٣٤	التذكير والتأنيث
٣٨ - ٣٥	التثنية والجمع
٣٩ - ٢٨	الصفة
٤١ - ٤٥	النسب
٤٦ - ٤٢	الإضافة

الصفحة	الموضوع
٤٩ - ٤٧	إضافة الإسم إلى الضمير
٥٥ - ٥٠	الحروف
٦٠ - ٥٦	الفعل
٦٦ - ٦١	تعريف الفعل
٦٧	أداة المفعولية
٧٢ - ٦٨	العدد
٧٧ - ٧٢	الاستفهام
٨٠ - ٧٨	التشبيه والتفضيل
٨٣ - ٨١	الأفعال غير السالمة
٩٤ - ٧٤	تعريف سائر الأوزان السبعة
١٨٩ - ٩٧	نصوص وتطبيقات

تصويب

رقم الصفحة	رقم السطر	الخطأ	الصواب
٥	١ - ٢	إذا وقعت في وسط المقطع أو نهايته	في بعض الحالات
١٣	٢	<p>בִּלְיָ אַחֲרַס</p> <p>בִּלְיָ מוֹזַע הַבְּרִיד</p>	<p>תִּכְלְמוּא</p> <p>בִּלְיָ סֵלִתְמוּ</p>

رقم الايداع بدار الكتب

١٩٧٦/٢٢٧٠ م

الترقيم الدولي ٥ - ٠١ - ٧٢٥٧ - ٩٧٧

مطبعة دار نشر الثقافة
٩٦٦٠٧٦